SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 4 grudnia 2014 r.

VII kadencja

Komisja Nadzwyczajna
do spraw energetyki i surowców
energetycznych
***
Podkomisja nadzwyczajna do rozpatrzenia
rządowego projektu ustawy o odnawialnych
źródłach energii (druk nr 2604)

Sprawozdanie podkomisji nadzwyczajnej

Podkomisja nadzwyczajna po szczegółowym rozpatrzeniu rządowego projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii (druk nr 2604) na posiedzeniach w dniach: 25 września, 2, 9, 23 i 29 października, 6 i 25 listopada oraz 2 i 4 grudnia 2014 r., przedkłada w załączeniu sprawozdanie o projekcie ustawy.

Przewodniczący Podkomisji

/-/ Andrzej Czerwiński

Projekt

USTAWA
z dnia 2014 r.

o odnawialnych źródłach energii[1), 2)]

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa:
   1) zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania:
      a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
      b) biogazu rolniczego
      – w instalacjach odnawialnego źródła energii,
      c) biopłynów;
   2) mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie:
      a) energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
      b) biogazu rolniczego,
      c) ciepła
      – w instalacjach odnawialnego źródła energii;
   3) zasady wydawania gwarancji pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;
   4) zasady realizacji krajowego planu działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych;

---

1) Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:
   1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.);
   2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315 z 14.11.2012, str. 1);
   3) dyrektywę Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych oraz ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

5) warunki i tryb certyfikowania instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji i instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW oraz akredytowania organizatorów szkoleń;

6) zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych.

2. Do poświadczenia spełnienia przez biopłyny kryteriów zrównoważonego rozwoju stosuje się przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1643).

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do biokomponentów, paliw ciekłych i biopaliw ciekłych zużywanych w transporcie w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 2, z wyłączeniem przepisów rozdziału 6.

4. Do przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.[3)]), zwanej dalej „ustawą – Prawo energetyczne”.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) biogaz – gaz uzyskany z biomasy, w szczególności z instalacji przeróbki odpadów zwierzęcych lub roślinnych, oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;

2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej surowców rolniczych, produktów ubocznych rolnictwa, płynnych lub stałych odchodów zwierzęcych, produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego lub biomasy leśnej, lub biomasy roślinnej zebranej z terenów innych niż zaewidencjonowane jako rolne lub leśne, z wyłączeniem biogazu pozyskanego z surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów;

3) biomasa – stałe lub ciekłe substancje pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, które ulegają biodegradacji, pochodzące z produktów, odpadów i pozostałości z produkcji rolnej i leśnej oraz przemysłu przetwarzającego ich produkty, oraz ziarna zbóż niespełniające wymagań jakościowych dla zbóż w zakupie interwencyjnym określonych w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz. Urz. UE L 349 z 29.12.2009, str. 1, z późn. zm.) i ziarna zbóż, które nie podlegają zakupowi interwencyjnemu, a także ulegająca biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942 i 1101.

4) biopłyny – ciekłe paliwa dla celów energetycznych innych niż w transporcie, w tym do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła, wytworzone z biomasy lub ziaren zbóż pełnowartościowych, wykorzystywane w instalacjach spełniających wymagania w zakresie standardów emisyjnych, o ile takie standardy zostały określone na podstawie przepisów o ochronie środowiska;
5) drewno pełnowartościowe – drewno spełniające wymagania jakościowe wymienione w normach określających wymagania i badania dla drewna wielkowymiarowego liściastego, drewna wielkowymiarowego iglastego oraz drewna średniowymiarowego dla grup oznaczonych jako S1, S2 i S3, oraz materiał drzewny powstały w wyniku procesu celowego rozdrobnienia tego drewna;
6) dystrybucja – dystrybucję w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
7) dedykowana instalacja spalania biomasy – instalację odnawialnego źródła energii, w której są spalane wyłącznie biomasa, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny albo biomasa, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny i paliwo pomocnicze;
8) dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego – instalację spalania wielopaliwowego określoną w wydanej przed dniem 30 czerwca 2014 r. koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej oraz dokumentacji stanowiącej załącznik do tej koncesji:
   a) wyposażoną w odrębne linie technologiczne dla przygotowania i transportu do komory paleniskowej biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego, których udział liczony według wartości energetycznej w łącznej ilości spalanej wszystkich paliw zużytych w tej instalacji jest większy niż 20%, lub
   b) wykorzystującą technologię fluidalną w instalacji o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, przeznaczoną do spalania odpadów przemysłowych wspólnie z paliwami kopalnymi lub paliwami powstałymi z ich przetworzenia oraz biomasą, biopłynem, biogazem lub biogazem rolniczym, dla których udział biomasy, biopłynu, biogazu lub biogazu rolniczego, liczony według wartości energetycznej w łącznej ilości spalanej wszystkich paliw zużytych w tej instalacji jest większy niż 30%

   – w okresie rozliczeniowym określonym we wniosku, o którym mowa w art. 45 ust. 1, albo w okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 83 ust. 2 pkt 1 lub 2;
9) energia aerotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym magazynowaną w postaci ciepła w powietrzu na danym terenie;
10) energia geotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym skumulowaną w postaci ciepła pod powierzchnią ziemi;
11) energia hydrotermalna – energię o charakterze nieantropogenicznym skumulowaną w postaci ciepła w wodach powierzchniowych;
12) hydroenergia – energię spadku śródlądowych wód powierzchniowych, z wyłączeniem energii uzyskiwanej z pracy pompowej w elektrowniach szczytowo-pompowych lub elektrowniach wodnych z członem pompowym;

13) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:
    a) urządzeń służący do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy, przyłączonych w jednym miejscu przyłączenia, w których energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z jednego rodzaju odnawialnych źródeł energii, a także magazyn energii elektrycznej przechowujący wytworzoną energię elektryczną, połączony z tym zespołem urządzeń lub
    b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego, a także połączony z nimi magazyn biogazu rolniczego;
14) instalacja termicznego przekształcania odpadów – instalację odnawialnego źródła energii będącą spalarnią odpadów lub współspalarnią odpadów w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.[4)]), w której część wytwarzanej energii elektrycznej i ciepła pochodzi z ulegającej biodegradacji części odpadów przemysłowych lub komunalnych, pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, w tym odpadów z instalacji do przetwarzania odpadów oraz odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych, zgodnie z przepisami o odpadach w zakresie kwalifikowania części energii odzyskanej z termicznego przekształcania odpadów;
15) instalacja spalania wielopaliwowego – instalację odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna lub ciepło są wytwarzane z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego spalanych wspólnie z innymi paliwami;
16) końcowe zużycie energii brutto – nośniki energii dostarczone do celów energetycznych przemysłowi, sektorowi transportowemu, gospodarstwom domowym, sektorowi usługowemu, w tym sektorowi świadczącemu usługi publiczne, rolnictwu, leśnictwu i rybołówstwu, łącznie ze:
    a) zużyciem energii elektrycznej i ciepła przez przemysł energetyczny na wytwarzanie energii elektrycznej i ciepła,
    b) stratami energii elektrycznej i ciepła powstającymi podczas ich przesyłania i dystrybucji;
17) magazyn energii elektrycznej – wyodrębnione urządzenie lub zespół urządzeń służących do magazynowania energii elektrycznej w innej postaci energii powstałej w wyniku procesów technologicznych lub chemicznych;
18) mała instalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 40 kW i nie większej niż 200 kW, przyłączoną do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu większej niż 120 kW i nie większej niż 600 kW;
19) mikroinstalacja – instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 40 kW, przyłączoną do sieci

[4)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322.

elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV lub o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 120 kW;

20) odbiorca – odbiorcę w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
21) odbiorca końcowy – odbiorcę końcowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
22) odbiorca przemysłowy – odbiorcę przemysłowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
23) odnawialne źródło energii – odnawialne, niekopalne źródła energii obejmujące energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, energię geotermalną, energię hydrotermalną, hydroenergię, energię fal, prądów i pływów morskich, energię otrzymywaną z biomasy, biogazu, biogazu rolniczego oraz z biopłynów;
24) operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
25) operator systemu dystrybucyjnego gazowego – operatora systemu dystrybucyjnego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
26) operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego – operatora systemu przesyłowego w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
27) paliwo gazowe – paliwo gazowe w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
28) paliwo pomocnicze – paliwo inne niż biomasa, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy stosowane wyłącznie do uruchomienia instalacji odnawialnego źródła energii, w której zastosowane zabezpieczenia techniczne uniemożliwiają wytwarzanie z niego energii elektrycznej;
29) przedsiębiorstwo energetyczne – przedsiębiorstwo energetyczne w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
30) przesyłanie – przesyłanie w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
31) rozruch technologiczny – pracę instalacji odnawialnego źródła energii mającą na celu wyłącznie przeprowadzenie prób i testów umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji;
32) sieci – sieci w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
33) sieć dystrybucyjna – sieć dystrybucyjną w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
34) sieć przesyłowa – sieć przesyłową w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
35) układ hybrydowy – instalację odnawialnego źródła energii, wytwarzającą energię elektryczną albo energię elektryczną i ciepło, w której w procesie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła są wykorzystywane nośniki energii wytwarzane oddzielnie z odnawialnych źródeł energii, z możliwością wykorzystania paliwa pomocniczego, i ze źródeł energii innych niż odnawialne, pracujące na wspólny kolektor oraz zużywane wspólnie w tej jednostce wytwórczej do wytworzenia energii elektrycznej lub ciepła;
36) układ rozdzielony – układ urządzeń służący do wytwarzania energii elektrycznej albo ciepła w odrębnych procesach technologicznych;

37) wartość początkowa – wartość początkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.[5)]);
38) wyłączna strefa ekonomiczna – obszar wyłącznej strefy ekonomicznej Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014);
39) wysokosprawna kogeneracja – wysokosprawną kogenerację w rozumieniu ustawy – Prawo energetyczne;
40) wytwórca – podmiot, który ma siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wytwarzający energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii lub wytwarzający biogaz rolniczy w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub w wyłącznej strefie ekonomicznej;
41) zboża pełnowartościowe – ziarna zbóż spełniające wymagania jakościowe dla zbóż w zakupie interwencyjnym określone w art. 7 rozporządzenia wymienionego w pkt 3, które podlegają zakupowi interwencyjnemu.

Art. 3.

Podjęcie i wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wymaga uzyskania koncesji na zasadach i warunkach określonych w ustawie – Prawo energetyczne, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej:

1) w mikroinstalacji;
2) w małej instalacji;
3) z biogazu rolniczego;
4) wyłącznie z biopłynów.

Rozdział 2

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego

Art. 4.

1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji będący osobą fizyczną niewykonującą działalności gospodarczej regulowanej ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.[6)]), zwaną dalej „ustawą o swobodzie działalności gospodarczej”, który wytwarza energię elektryczną w celu jej zużycia na własne

[5)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613 oraz z 2014 r. poz. 768 i 1100.

[6)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 675, 983, 1036, 1236, 1304 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 822, 1133, 1138 i 1146.

potrzeby, może sprzedać niewykorzystaną energię elektryczną wytworzoną przez niego w mikroinstalacji i wprowadzoną do sieci dystrybucyjnej.

2. Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 5.

1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji, będący:
   1) osobą fizyczną niewykonującą działalności gospodarczej, która wytwarza energię elektryczną w celu jej zużycia na własne potrzeby,
   2) przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

   – pisemnie informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja, o terminie przyłączenia mikroinstalacji, jej planowanej lokalizacji oraz o rodzaju tej mikroinstalacji i jej mocy zainstalowanej elektrycznej, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.
2. Wytwórca, o którym mowa w ust. 1, informuje operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, do sieci którego została przyłączona mikroinstalacja o:
   1) zmianie rodzaju mikroinstalacji i jej mocy zainstalowanej elektrycznej,
   2) zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji

   – w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji;

   3) ilości:
      a) wytworzonej przez niego energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji,
      b) energii elektrycznej sprzedanej przez niego sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego

      – w terminie 7 dni od dnia zakończenia kwartału;
   4) dacie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub o dacie zakończenia modernizacji tej instalacji – w terminie 7 dni od tej daty.

Art. 6.

1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, informacje o:
   1) wytwórcach energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji,

2) lokalizacji, rodzaju i mocy zainstalowanej elektrycznej mikroinstalacji przyłączonych do jego sieci

– w terminie 14 dni od dnia ich przyłączenia lub zgłoszenia przyłączenia mikroinstalacji do jego sieci.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE informacje o:

1) zmianie rodzaju mikroinstalacji i jej mocy zainstalowanej elektrycznej,

2) odłączeniu mikroinstalacji od jego sieci

– w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o zmianie tych danych albo od dnia odłączenia mikroinstalacji od tej sieci.

3. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE sprawozdanie kwartalne zawierające:

1) informacje dotyczące:

a) ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez poszczególnych wytwórców,

b) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,

2) wykaz wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji, ze wskazaniem terminu wytworzenia przez poszczególnych wytwórców po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji,

3) wskazanie rodzaju mikroinstalacji oraz jej mocy zainstalowanej elektrycznej

– w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału.

4. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Prezes URE zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej URE”, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, biorąc pod uwagę zakres przekazywanych danych oraz konieczność ujednolicenia formy ich przekazywania.

Art. 7.

Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji, zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie małych instalacji”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, zwanego dalej „rejestrem wytwórców energii w małej instalacji”.

Art. 8.

1. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji prowadzi Prezes URE.

2. Prezes URE dokonuje wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji.

Art. 9.

1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji jest obowiązany:
   1) posiadać dokumenty potwierdzające tytuł prawny do:
      a) obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie małych instalacji,
      b) małej instalacji;
   2) posiadać zawartą umowę o przyłączenie małej instalacji do sieci;
   3) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi prawidłowe wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
   4) nie wykorzystywać podczas wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia lub biomasy, biogazu, biogazu rolniczego i biopłynów, do których dodano substancje niebędące biomasą, biogazem, biogazem rolniczym lub biopłynami w celu zwiększenia ich wartości opałowej lub zawierające substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy;
   5) prowadzić dokumentację dotyczącą łącznej ilości:
      a) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji,
      b) energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,
      c) zużytych paliw do wytwarzania energii elektrycznej w małej instalacji oraz rodzaju tych paliw,
      d) energii elektrycznej sprzedanej odbiorcom końcowym;
   6) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub jej wytworzenia po modernizacji tej instalacji oraz datę zakończenia jej modernizacji;
   7) przekazywać Prezesowi URE sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 5, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kwartału;
   8) przekazywać Prezesowi URE informacje, o których mowa w pkt 6, w terminie 30 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w małej instalacji lub jej wytworzenia po modernizacji tej instalacji oraz od dnia zakończenia jej modernizacji.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, biorąc pod uwagę zakres danych wskazanych w ust. 1 pkt 5 oraz konieczność ujednolicenia formy przekazywania tych danych.

Art. 10.

1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji zawiera:
   1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby, adresu i inne dane teleadresowe;
   2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;
   3) numer wpisu wytwórcy we właściwym rejestrze;
   4) dane osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, jej adres lub numer telefonu – w przypadku, gdy taka osoba została wyznaczona przez wytwórcę;
   5) określenie rodzaju i zakresu wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji oraz miejsca lub miejsc i przewidywanej daty rozpoczęcia jej wykonywania;
   6) opis małej instalacji, w szczególności określenie jej rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej lub mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu.
2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji dołącza się oświadczenia wytwórcy o:
   1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;
   2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1, o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:
      1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji są kompletne i zgodne z prawdą;
      2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji określone w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii i spełniam warunki określone w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 tej ustawy.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.
3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:
   1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsca i datę złożenia oświadczenia;
   2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
4. W przypadku gdy:
   1) wniosek o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub
   2) do wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2

   –Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, biorąc pod uwagę zakres przekazywanych danych oraz konieczność ujednolicenia formy ich przekazywania.

Art. 11.

1. Do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wpisuje się dane, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1–3 i 5.
2. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.
3. Rejestr wytwórców energii w małej instalacji jest jawny.

Art. 12.

1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców energii w małej instalacji pisemnie informuje Prezesa URE o:
   1) zmianie danych zawartych w tym rejestrze,
   2) zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji

   – w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.
2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes URE dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji.

Art. 13.

Prezes URE, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w przypadku gdy:

1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji;
2) w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku o wpis do rejestru wytwórców energii w małej instalacji wytwórcę wykreślono z tego rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 14.

Art. 14.

Prezes URE wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie małych instalacji w przypadku:

1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 10 ust. 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1 lub 2;
3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 1–3 i 6, w terminie wyznaczonym przez Prezesa URE;
4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4 i 5.

Art. 15.

1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14, Prezes URE z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji.
2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji, którego wykreślono z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 14.
3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 14, Prezes URE informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji z rejestru wytwórców energii w małej instalacji, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji.

Art. 16.

1. Od decyzji, o której mowa w art. 14, wytwórcy wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.[7)]), zwanej dalej „ustawą – Kodeks postępowania cywilnego”, o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.
3. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 17.

1. Na podstawie:
   1) danych zawartych w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji,
   2) sprawozdań, o których mowa w art. 6 ust. 3 i art. 9 ust. 1 pkt 7,
   3) informacji, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 8
   – Prezes URE sporządza zbiorczy raport roczny.
2. Zbiorczy raport roczny zawiera:
   1) wykaz wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji;
   2) informację o łącznej ilości energii elektrycznej:
      a) wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji,
      b) sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji lub w małej instalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej.

[7)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161, 1296, 1585 i 1626.

3. Prezes URE:
   1) przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku sprawozdawczym;
   2) udostępnia zbiorczy raport roczny w Biuletynie Informacji Publicznej URE, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 18.

1. W sprawach dotyczących wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji i w małej instalacji w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.
2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 7 oraz w art. 9, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Rozdział 3

Zasady i warunki wykonywania działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego, w instalacjach odnawialnego źródła energii, oraz wytwarzania biopłynów

Art. 19.

1. Wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji oraz wytwórca biogazu rolniczego, będący osobami fizycznymi wpisanymi do ewidencji producentów, o których mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, którzy wytwarzają energię elektryczną z biogazu rolniczego albo biogaz rolniczy w celu ich zużycia na własne potrzeby, mogą sprzedać:
   1) niewykorzystaną energię elektryczną wytworzoną z biogazu rolniczego w mikroinstalacji;
   2) niewykorzystany biogaz rolniczy wytworzony w instalacji odnawialnego źródła energii o rocznej wydajności nie większej niż 160 tys. m^3 i wprowadzony do sieci.
2. Wytwarzanie i sprzedaż energii elektrycznej z biogazu rolniczego oraz biogazu rolniczego, o których mowa w ust. 1, nie stanowi działalności gospodarczej w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 20.

1. Wytwórca energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji oraz wytwórca biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii będący:
   1) osobami fizycznymi wpisanymi do ewidencji producentów, o których mowa w przepisach o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności,

wytwarzający energię elektryczną z biogazu rolniczego albo biogaz rolniczy w celu ich zużycia na własne potrzeby,

2) przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej

– pisemnie informują odpowiednio operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, do którego sieci ma zostać przyłączona mikroinstalacja albo instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzany biogaz rolniczy, o planowanym terminie przyłączenia tych instalacji, o planowanej lokalizacji mikroinstalacji oraz o rodzaju mikroinstalacji i jej mocy zainstalowanej elektrycznej, a w przypadku wytwórcy biogazu rolniczego – o rocznej wydajności tej instalacji, nie później niż w terminie 30 dni przed dniem planowanego przyłączenia mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzany biogaz rolniczy, do sieci właściwego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego.

2. Wytwórcy, o których mowa w ust. 1, informują odpowiednio operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operatora systemu dystrybucyjnego gazowego, do którego sieci została przyłączona mikroinstalacja albo instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzany biogaz rolniczy o:

1) zmianie rodzaju mikroinstalacji i jej mocy zainstalowanej elektrycznej,

2) zmianie rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii,

3) zawieszeniu lub zakończeniu wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo wytwarzania biogazu rolniczego

– w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zawieszenia lub zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo wytwarzania biogazu rolniczego;

4) ilości:

a) wytworzonej przez nich energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji albo wytworzonego biogazu rolniczego,

b) energii elektrycznej sprzedanej przez nich sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z biogazu rolniczego w mikroinstalacji i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej – w przypadku wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

c) biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej – w przypadku wytwórców biogazu rolniczego

– w terminie 7 dni od dnia zakończenia kwartału;

5) terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji albo biogazu rolniczego – w terminie 7 dni od dnia jej wytworzenia.

Art. 21.

1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego albo operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi Agencji Rynku Rolnego, zwanemu dalej „Prezesem ARR”, odpowiednio informacje o:

1) wytwórcach energii elektrycznej z biogazu rolniczego w mikroinstalacji albo

2) wytwórcach biogazu rolniczego,

3) lokalizacji i rodzaju mikroinstalacji i jej mocy zainstalowanej elektrycznej albo

4) rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, przyłączonych do jego sieci

– w terminie 14 dni od dnia ich przyłączenia.

2. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazują Prezesowi ARR informacje o:

1) zmianie danych, o których mowa w ust. 1,

2) odłączeniu mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii od jego sieci dystrybucyjnej

– w terminie 14 dni od dnia uzyskania informacji o zmianie tych danych albo od dnia ich odłączenia od sieci dystrybucyjnej.

Art. 22.

1. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego, do których sieci została przyłączona instalacja, o której mowa w art. 20 ust. 1, przekazują Prezesowi ARR sprawozdania kwartalne zawierające informacje dotyczące:

1) odpowiednio ilości energii elektrycznej albo biogazu rolniczego wytworzonej przez poszczególnych wytwórców,

2) łącznej ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z biogazu rolniczego w poszczególnych mikroinstalacjach i wprowadzona do jego sieci dystrybucyjnej – w przypadku wytwórców energii elektrycznej z biogazu rolniczego,

3) ilości biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej gazowej – w przypadku wytwórców biogazu rolniczego,

4) wykazu odpowiednio wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji albo wytwórców biogazu rolniczego, ze wskazaniem terminu wytworzenia przez poszczególnych wytwórców po raz pierwszy energii elektrycznej albo biogazu rolniczego

– w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału.

2. Na podstawie sprawozdań kwartalnych, o których mowa w ust. 1, Prezes ARR, w terminie 75 dni od dnia zakończenia kwartału, sporządza zbiorczy raport, który zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej Agencji Rynku Rolnego, zwanym dalej „Biuletynem Informacji Publicznej ARR”, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 23.

Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:

1) biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii,

2) energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach innych niż mikroinstalacja

– zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biogazu rolniczego”.

Art. 24.

1. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego prowadzi Prezes ARR.
2. Prezes ARR dokonuje wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.
3. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego oraz wytwórca realizujący lub planujący realizację projektów inwestycyjnych dotyczących instalacji odnawialnego źródła energii, w której energia elektryczna będzie wytwarzana z biogazu rolniczego:
   1) wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującym rozporządzenie Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 84 z 20.03.2014, str. 61);
   2) przekazują Prezesowi ARR informacje dotyczące infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii o mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 20 MW.

Art. 25.

Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego jest obowiązany:

1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
2) dysponować odpowiednimi obiektami i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej;
3) wykorzystywać wyłącznie substraty wymienione w art. 2 pkt 2;
4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
   a) ilości oraz rodzaju wszystkich substratów wykorzystanych do wytworzenia biogazu rolniczego lub do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego,
   b) łącznej ilości wytworzonego biogazu rolniczego, z wyszczególnieniem ilości biogazu rolniczego wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej gazowej, wykorzystanej do wytworzenia energii elektrycznej w

układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym lub wykorzystanej w inny sposób,

c) ilości energii elektrycznej wytworzonej z biogazu rolniczego w układzie rozdzielonym lub kogeneracyjnym,

d) ilości energii elektrycznej sprzedanej sprzedawcy zobowiązanemu, o którym mowa w art. 40 ust. 1, która została wytworzona z biogazu rolniczego i wprowadzona do sieci dystrybucyjnej,

e) ilości produktu ubocznego powstałego w wyniku wytworzenia biogazu rolniczego;

5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biogazu rolniczego albo biogazu rolniczego w danej instalacji odnawialnego źródła energii lub datę modernizacji tej instalacji;

6) przekazywać Prezesowi ARR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału;

7) przekazać Prezesowi ARR informację o dacie:

a) pierwszego wytworzenia energii elektrycznej albo biogazu rolniczego albo

b) zakończenia modernizacji instalacji

– w terminie 7 dni od tej daty.

Art. 26.

1. Wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego zawiera:

1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby, adresu oraz inne dane teleadresowe;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wytwórcy oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany;

3) numer wpisu wytwórcy we właściwym rejestrze;

4) określenie:

a) rodzaju i zakresu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego oraz miejsca lub miejsc jej wykonywania,

b) rocznej wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzany biogaz rolniczy, mierzonej w m^3/rok lub łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w której jest wytwarzana energia elektryczna z biogazu rolniczego.

2. Do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego dołącza się oświadczenia wytwórcy o:

1) niezaleganiu z uiszczaniem podatków, opłat oraz składek na ubezpieczenie społeczne;

2) zgodności z prawdą danych zawartych we wniosku i spełnieniu warunków, o których mowa w art. 25 pkt 1 i 2, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte we wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego są kompletne i zgodne z prawdą;
2) znane mi są warunki wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego określone w art. 25 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii i spełniam warunki określone w art. 25 pkt 1 i 2.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2, zawierają:
   1) oznaczenie wytwórcy, jego siedziby i adresu oraz miejsca i datę złożenia oświadczenia;
   2) podpis wytwórcy albo osoby uprawnionej do reprezentacji wytwórcy, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz pełnionej funkcji.
4. W przypadku gdy:
   1) wniosek o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie zawiera danych, o których mowa w ust. 1, lub
   2) do wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego nie dołączono oświadczeń określonych w ust. 2

   – Prezes ARR niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

Art. 27.

1. Do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wpisuje się dane, o których mowa w art. 26 ust. 1.
2. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego może być prowadzony w systemie teleinformatycznym.
3. Rejestr wytwórców biogazu rolniczego jest jawny.

Art. 28.

1. Wytwórca wpisany do rejestru wytwórców biogazu rolniczego pisemnie informuje Prezesa ARR o:
   1) zmianie danych zawartych w tym rejestrze,
   2) zakończeniu lub zawieszeniu wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego

   – w terminie 14 dni od dnia zmiany tych danych albo od dnia zakończenia lub zawieszenia wykonywania tej działalności.
2. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 1, Prezes ARR dokonuje zmiany wpisu w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego.
3. Prezes ARR przekazuje Prezesowi URE informacje o:
   1) zmianie dokonanej w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego – w terminie 7 dni od dnia dokonania tej zmiany;
   2) wykorzystywaniu substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 – niezwłocznie po uzyskaniu takich informacji.

Art. 29.

Prezes ARR, w drodze decyzji, odmawia wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w przypadku gdy:

1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące wytwórcy wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego;
2) w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku o wpis do rejestru wytwórców biogazu rolniczego wytwórcę wykreślono z tego rejestru z przyczyn, o których mowa w art. 30.

Art. 30.

Prezes ARR wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez wytwórcę działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego w przypadku:

1) złożenia przez wytwórcę oświadczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 2 pkt 1 lub 2, niezgodnego ze stanem faktycznym;
2) posługiwania się przez wytwórcę nieprawdziwymi dokumentami, o których mowa w art. 25 pkt 1, 4 i 5;
3) nieusunięcia przez wytwórcę naruszeń warunków, o których mowa w art. 25 pkt 1, 2 i 6, w terminie wyznaczonym przez Prezesa ARR;
4) naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 25 pkt 3–5.

Art. 31.

1. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30, Prezes ARR z urzędu wykreśla wytwórcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego.
2. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego, którego wykreślono z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, może uzyskać ponowny wpis do tego rejestru nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji, o której mowa w art. 30.
3. W przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 30, Prezes ARR informuje sprzedawcę zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, o wykreśleniu wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego z rejestru wytwórców biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia wydania decyzji.

Art. 32.

1. Na podstawie:
   1) danych zawartych w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego,
   2) sprawozdań, o których mowa w art. 22 ust. 1 oraz w art. 25 pkt 6

   – Prezes ARR sporządza zbiorczy raport roczny.
2. Zbiorczy raport roczny zawiera:
   1) informacje, o których mowa w art. 22 ust. 1 oraz w art. 25 pkt 4 i 7;
   2) wykaz wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

3. Prezes ARR przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 33.

1. Prezes ARR może przeprowadzić kontrolę wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biogazu rolniczego.
2. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Agencji Rynku Rolnego na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa ARR oraz po okazaniu legitymacji służbowej.
3. Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:
   1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, gdzie jest wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biogazu rolniczego;
   2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.
4. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół, który zawiera także wnioski i zalecenia oraz informację o sposobie złożenia zastrzeżeń co do jego treści. Termin do złożenia zastrzeżeń wynosi nie mniej niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.
5. Przeprowadzający kontrolę zamieszcza w protokole adnotację o odmowie podpisania protokołu przez kontrolowanego.
6. Prezes ARR może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 2–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 34.

1. Działalność gospodarcza w zakresie wytwarzania:
   1) biopłynów,
   2) energii elektrycznej wyłącznie z biopłynów w instalacjach odnawialnego źródła energii

   – zwana dalej „działalnością gospodarczą w zakresie biopłynów”, jest działalnością regulowaną w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i wymaga wpisu do rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów, zwanego dalej „rejestrem wytwórców biopłynów”.
2. Rejestr wytwórców biopłynów prowadzi Prezes ARR.
3. Prezes ARR dokonuje wpisu do rejestru wytwórców biopłynów na podstawie wniosku wytwórcy wykonującego działalność gospodarczą w zakresie biopłynów.

Art. 35.

1. Wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów jest obowiązany:
   1) posiadać dokument potwierdzający tytuł prawny do obiektów budowlanych, w których będzie wykonywana działalność gospodarcza w zakresie biopłynów;
   2) dysponować odpowiednimi obiektami budowlanymi i instalacjami, w tym urządzeniami technicznymi, spełniającymi wymagania określone w szczególności w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, w przepisach sanitarnych i w przepisach o ochronie środowiska, umożliwiającymi wykonywanie tej działalności gospodarczej;
   3) wykorzystywać wyłącznie biomasę lub ziarna zbóż pełnowartościowych;
   4) prowadzić dokumentację dotyczącą:
      a) ilości oraz rodzaju biomasy lub ziaren zbóż pełnowartościowych, wykorzystanych do wytworzenia biopłynów,
      b) ilości i rodzaju wytworzonych biopłynów,
      c) ilości energii elektrycznej wytworzonej z biopłynów;
   5) posiadać dokumentację potwierdzającą datę:
      a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów lub
      b) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów po modernizacji instalacji, w której ta energia została wytworzona, lub
      c) zakończenia modernizacji instalacji, w której energia elektryczna z biopłynów została wytworzona;
   6) przekazywać Prezesowi ARR sprawozdania kwartalne zawierające informacje, o których mowa w pkt 4, w terminie 45 dni od dnia zakończenia kwartału;
   7) przekazać Prezesowi ARR informacje, o których mowa w pkt 5, w terminie 7 dni od dnia:
      a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów lub
      b) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z biopłynów po modernizacji instalacji, w której ta energia została wytworzona, lub
      c) zakończenia modernizacji instalacji, w której energia elektryczna z biopłynów została wytworzona.
2. Na podstawie:
   1) danych zawartych w rejestrze wytwórców biopłynów,
   2) sprawozdań, o których mowa w ust. 1 pkt 6,
   3) informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 7

   – Prezes ARR sporządza zbiorczy raport roczny.
3. Zbiorczy raport roczny zawiera:
   1) informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i 5;
   2) wykaz wytwórców:
      a) wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biopłynów,
      b) energii elektrycznej z biopłynów.

4. Prezes ARR przekazuje zbiorczy raport roczny ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Prezesowi URE, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku sprawozdawczym.

Art. 36.

Do działalności gospodarczej w zakresie biopłynów przepisy art. 26, art. 27, art. 28 ust. 1 i 2 oraz ust. 3 pkt 1, art. 29–31 oraz art. 33 stosuje się odpowiednio.

Art. 37.

W sprawach dotyczących wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, energii elektrycznej wyłącznie z biopłynów, biogazu rolniczego, w instalacjach odnawialnego źródła energii, oraz wytwarzania biopłynów, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 38.

1. Do postępowania przed Prezesem ARR stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 oraz z 2014 r. poz. 183 i 1195), zwanej dalej „ustawą – Kodeks postępowania administracyjnego”.
2. Organem wyższego stopnia w stosunku do Prezesa ARR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Rozdział 4
Mechanizmy i instrumenty wspierające wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, biogazu rolniczego oraz ciepła, w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 39.

1. Łączna wartość pomocy publicznej dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, nie może przekroczyć różnicy między wartością stanowiącą iloczyn ceny referencyjnej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 pkt 2, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę i ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w tej instalacji w okresie 15 lat, o których mowa w art. 92 ust. 6–8, a przychodami ze sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w tej instalacji ustalanymi według średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w dniu złożenia oferty.
2. Na łączną wartość pomocy publicznej, o której mowa w ust. 1, składają się:
   1) różnica między przychodami ze sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnego źródła energii w instalacji, o której mowa w art. 72,

stanowiącymi iloczyn ilości energii i ceny podanej w ofercie dla tej energii elektrycznej a wartością sprzedaży tej samej ilości energii elektrycznej ustaloną według średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne, obowiązującej w dniu złożenia oferty;

2) przychody uzyskane ze sprzedaży praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, oraz świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. Nr 94, poz. 551, z późn. zm.[8)]), lub wartość tych świadectw uzyskanych, w tym umorzonych, ustalona na podstawie średniej ważonej ceny danego świadectwa w roku, w którym zostało uzyskane, określonej na podstawie transakcji dokonanych na giełdzie towarowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197), zwanej dalej „ustawą o giełdach towarowych”; zdania pierwszego nie stosuje się do świadectw pochodzenia z kogeneracji wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy – Prawo energetyczne, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2014 r.;

3) ulgi i zwolnienia w podatkach i opłatach z tytułu wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii;

4) inna pomoc o charakterze inwestycyjnym, bez względu na formę jej udzielenia, przeznaczona na budowę lub przebudowę instalacji odnawialnego źródła energii.

3. W przypadku gdy warunek, o którym mowa w ust 1, nie jest spełniony, wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72, nie może przystąpić do aukcji.

4. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnego źródła energii w instalacji, o której mowa w art. 72, przekazuje Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1, w dniu złożenia oferty, o której mowa w art. 79.

5. Prezes URE może zażądać od wytwórcy energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 4, przedstawienia wszelkich informacji i dokumentów potwierdzających spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni przed dniem zamknięcia sesji aukcji.

6. W przypadku stwierdzenia niezgodności złożonego oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, ze stanem faktycznym, Prezes URE przed dniem rozstrzygnięcia aukcji wydaje postanowienie o odrzuceniu oferty. Na postanowienie służy zażalenie.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób obliczania łącznej wartości pomocy publicznej, o której

[8)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 951, 1203 i 1397.

mowa w ust. 1 i 2, biorąc pod uwagę zasady udzielania pomocy publicznej na ochronę środowiska i energetykę.

Art. 40.

1. Obowiązek zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1 oraz w art. 92 ust. 1, wykonuje wyznaczony przez Prezesa URE sprzedawca energii elektrycznej, zwany dalej „sprzedawcą zobowiązanym”.
2. Operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych, w terminie do dnia 15 września każdego roku, przekazują Prezesowi URE informacje dotyczące sprzedawców energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku odbiorcom końcowym przyłączonym do sieci dystrybucyjnej danego operatora na obszarze działania tego operatora.
3. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 2, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego:
   1) na obszarze działania danego operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 15 października każdego roku, na rok następny;
   2) będącego sprzedawcą energii elektrycznej o największym wolumenie jej sprzedaży w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 sierpnia tego roku na obszarze działania operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, w terminie do dnia 15 października każdego roku, na rok następny.
4. Wniesienie odwołania od decyzji, o których mowa w ust. 3, nie wyłącza realizacji przez sprzedawcę zobowiązanego obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1 lub w art. 92 ust. 1.
5. W przypadku gdy operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych nie przekażą Prezesowi URE informacji, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 15 września danego roku, Prezes URE, w drodze decyzji, wyznacza sprzedawcę zobowiązanego biorąc pod uwagę dane dotyczące wolumenu sprzedaży energii elektrycznej z roku poprzedniego.
6. Operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych niezwłocznie zamieszczają na swojej stronie internetowej informację o wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego.
7. Po wyznaczeniu sprzedawcy zobowiązanego, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego oraz operatorzy systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych niezwłocznie zawierają z tym sprzedawcą umowę o świadczenie usług przesyłania albo umowę o świadczenie usług dystrybucji lub dokonują zmiany tych umów w celu umożliwienia realizacji przez sprzedawcę zobowiązanego dokonania zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1 lub w art. 92 ust. 1.
8. Koszty zakupu energii elektrycznej, ponoszone w związku z realizacją przez sprzedawcę zobowiązanego obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1 lub w art. 92 ust. 1, uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfie tego sprzedawcy, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez tego sprzedawcę odbiorcom końcowym jest obciążona tymi kosztami w tej samej wysokości.

Art. 41.

1. Z uwzględnieniem art. 80 ust. 4, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej:
   1) niewykorzystanej energii elektrycznej wytworzonej przez wytwórcę, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lub w art. 19 ust. 1;
   2) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej:
      a) pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4,
      b) w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4;
   3) energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji przez wytwórcę będącego przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, pod warunkiem że energia elektryczna została wytworzona w tej mikroinstalacji po raz pierwszy po dniu wejścia w życie rozdziału 4.
2. Warunkiem dokonania zakupu przez danego sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest wprowadzenie tej energii do sieci dystrybucyjnej.
3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 dotyczy wyłącznie energii wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji.
4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.
5. Obowiązek zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.
6. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej i trwa przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej mikroinstalacji potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

7. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w mikroinstalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy:
   1) w wyniku modernizacji mikroinstalacji nastąpił przyrost mocy zainstalowanej elektrycznej, ale nie więcej niż do 40 kW;
   2) nakłady na modernizację mikroinstalacji wyniosły nie mniej niż 30% wartości początkowej modernizowanej mikroinstalacji;
   3) urządzenia wchodzące w skład zmodernizowanej mikroinstalacji, służące do wytwarzania energii elektrycznej, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w zmodernizowanej mikroinstalacji.
8. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, wynosi 100% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.
9. Cena zakupu energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie zawiera opłaty za bilansowanie handlowe.
10. Rozliczenie z tytułu różnicy między ilością energii elektrycznej pobranej z sieci a ilością energii elektrycznej wprowadzonej do tej sieci, w danym półroczu, między wytwórcą energii elektrycznej, o którym mowa w art. 4 ust. 1, w art. 19 ust. 1 oraz w art. 41 ust. 1 pkt 3, a sprzedawcą zobowiązanym odbywa się na podstawie umowy sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne. Rozliczenia tego dokonuje się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.
11. Rozliczenie z tytułu świadczonych usług dystrybucyjnych między wytwórcą energii elektrycznej, o którym mowa w art. 4 ust. 1 oraz w art. 19 ust. 1, a przedsiębiorstwem energetycznym zajmującym się dystrybucją energii elektrycznej odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług dystrybucyjnych, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne.

Art. 42.

1. Z uwzględnieniem art. 80 ust. 4, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w:
   1) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, w tym energii elektrycznej wytworzonej w okresie rozruchu technologicznego tej instalacji, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4;
   2) instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4.
2. Warunkiem dokonania zakupu przez sprzedawcę zobowiązanego energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1, jest wprowadzenie tej energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej.
3. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa

przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.

4. Obowiązek zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 1 pkt 2:
   1) dotyczy ilości energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji; w przypadku, o którym mowa w ust. 8, ilość energii elektrycznej objętej obowiązkiem zakupu odpowiada procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji, oraz
   2) powstaje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej i trwa maksymalnie przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4, przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia, o którym mowa w art. 44 ust. 1.
5. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż przez 90 dni, licząc od dnia pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii do sieci właściwego operatora, z wyłączeniem instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego.
6. W przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej hydroenergię, w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu oferowanej energii elektrycznej wytworzonej wyłącznie w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW.
7. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy:
   1) urządzenia wchodzące w skład tej instalacji, służące do wytwarzania tej energii, zamontowane w czasie modernizacji zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 48 miesięcy przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej zmodernizowanej instalacji;
   2) w wyniku modernizacji tej instalacji nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
   3) nakłady na modernizację tej instalacji wyniosły co najmniej 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji;
   4) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego.
8. W przypadku modernizacji instalacji:

1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, albo
2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, albo
3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej

– energia elektryczna wytworzona w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, może zostać zakupiona po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 7 pkt 1, 3 i 4.

9. Energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy, w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego lub w układach hybrydowych, może zostać zakupiona wyłącznie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o:
   1) łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW;
   2) mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MW_t – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji.

Art. 43.

1. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 42 ust. 1 i 5, stanowi równowartość średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, ogłoszonej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne.
2. Cena zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 42 ust. 1 i 5, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, nie zawiera opłaty za bilansowanie handlowe.
3. Ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, którą jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany, ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

Art. 44.

1. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 42 ust. 1 i 5, wytworzonej w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja:
   1) w której energia elektryczna została wytworzona po raz pierwszy przed dniem wejścia w życie rozdziału 4,
   2) zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4

– przysługuje świadectwo pochodzenia tej energii potwierdzające jej wytworzenie z odnawialnych źródeł energii, zwane dalej „świadectwem pochodzenia”.

2. W przypadku gdy energia elektryczna została wytworzona w instalacji, o której mowa w ust. 1, spełniającej jednocześnie warunki wysokosprawnej kogeneracji, wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, oprócz świadectwa pochodzenia przysługuje również świadectwo pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne.

3. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, w której wykorzystano:

1) drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy;

2) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia, drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii:

a) wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub

b) wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;

3) biomasę zanieczyszczoną w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierającą substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów:

a) wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub

b) wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;

4) drewno pełnowartościowe, zboża pełnowartościowe lub biomasę zanieczyszczoną w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierającą substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;

5) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;

6) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów;

7) biomasę pochodzącą z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zbóż innych niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 dla poszczególnych instalacji – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.

4. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo w instalacji odnawialnego źródła energii

innej niż mikroinstalacja przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii, potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.

5. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4.
6. Świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w mikroinstalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja, zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4, przysługuje proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji. W przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 8, świadectwo pochodzenia przysługuje dla energii elektrycznej objętej obowiązkiem zakupu w ilości odpowiadającej procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji.
7. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wykorzystujący do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy w instalacji spalania wielopaliwowego, w tym w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, może uzyskać świadectwo pochodzenia potwierdzające wytworzenie energii elektrycznej w danym roku wyłącznie w ilości nie większej niż:
   1) ilość energii elektrycznej wytworzonej w latach 2011–2013 przez tego wytwórcę przy wykorzystaniu biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w tej instalacji,
   2) roczną ilość energii elektrycznej wytworzonej w okresie wykonywania działalności gospodarczej, nie dłuższym niż 3 lata – w przypadku gdy wytwórca rozpoczął wykonywanie takiej działalności po dniu 31 grudnia 2013 r.

   – potwierdzonej wydanym świadectwem pochodzenia.
8. Prezes URE informuje wytwórców, o których mowa w ust. 7, o ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, dla której przysługuje świadectwo pochodzenia.
9. Do dnia 31 grudnia 2020 r. dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 7, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, przysługuje świadectwo pochodzenia skorygowane współczynnikiem 0,5.
10. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego przysługującego świadectwu pochodzenia dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 7, z wyłączeniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, oraz okres jego obowiązywania, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, w szczególności kierunki rozwoju odnawialnych źródeł energii.
11. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła

energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia tej energii.

12. Świadectwo pochodzenia nie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii z biogazu rolniczego, dla którego zostało wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego.
13. Wytwórca energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, może zawrzeć ze sprzedawcą zobowiązanym umowę sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, na podstawie której rozliczenia z tytułu różnicy między ilością energii elektrycznej pobraną z sieci a ilością energii elektrycznej wprowadzoną do tej sieci dokonuje się w danym półroczu. Rozliczenia dokonuje się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.
14. W przypadku zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, świadectwo pochodzenia nie przysługuje.
15. Sprzedawca zobowiązany informuje Prezesa URE o zawarciu umowy sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne, w terminie 7 dni od dnia zawarcia tej umowy.

Art. 45.

1. Świadectwo pochodzenia wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 42 ust. 1 i 5.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
   1) nazwę i adres siedziby wytwórcy;
   2) numer koncesji albo numer wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 7 albo w art. 23, a w przypadku wytwórców energii elektrycznej w mikroinstalacji – oświadczenie o zgłoszeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 1 lub w art. 20 ust. 1;
   3) dane dotyczące ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w określonej instalacji odnawialnego źródła energii;
   4) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie dwunastu następujących po sobie miesięcy danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii została wytworzona;
   5) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia;
   6) wskazanie ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, dla której ma zostać wydane świadectwo pochodzenia;
   7) oświadczenie następującej treści:

      „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie wykorzystywano:
   a) drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja, wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
   b) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia, drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii:
      – wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub
      – wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,
   c) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierającej substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów:
      – wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub
      – wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,
   d) drewna pełnowartościowego, zbóż pełnowartościowych lub biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierającej substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji spalania wielopaliwowego oraz dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;
2) do wytworzenia energii elektrycznej z biogazu rolniczego wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii;
3) do wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w pkt 2;
4) udział biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zbóż innych niż zboża pełnowartościowe w łącznej masie biomasy jest nie mniejszy niż udział określony w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 2 – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja i mała instalacja.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;

8) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się operatorowi systemu elektroenergetycznego, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii objętej tym wnioskiem.

4. Operator systemu elektroenergetycznego przekazuje Prezesowi URE wniosek, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii.

5. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii określa się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach:

1) generatora;

2) ogniwa fotowoltaicznego;

3) ogniwa paliwowego, w którym następuje bezpośrednia przemiana energii chemicznej w energię elektryczną.

6. W przypadku braku urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych na zaciskach, o których mowa w ust. 5, dopuszcza się dokonywanie pomiarów w miejscu przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci operatora systemu elektroenergetycznego.

Art. 46.

1. W przypadku gdy wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 45 ust. 2, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

2. Prezes URE wydaje świadectwo pochodzenia albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia, w terminie 45 dni od dnia przekazania przez operatora systemu elektroenergetycznego kompletnego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia.

3. Świadectwo pochodzenia zawiera dane, o których mowa w art. 45 ust. 2 pkt 1–4, 6 i 8.

4. Świadectwo pochodzenia wydaje się wyłącznie w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

5. Do wydawania świadectw pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.

Art. 47.

1. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, monitoruje ceny, po jakich są zbywane na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, jest obowiązany do wykonania obowiązku wyłącznie w sposób określony w art. 52 ust. 1 pkt 1, w przypadku, gdy którakolwiek cena średnioważona praw majątkowych wynikających ze

świadectw pochodzenia, obliczana zgodnie z ust. 3, i publikowana przez podmiot określony w art. 64 ust. 1, będzie niższa niż 75% wartości jednostkowej opłaty zastępczej określonej w art. 56.

3. Podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, publikuje na swojej stronie internetowej:
   1) miesięczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, z uwzględnieniem wszystkich transakcji sesyjnych z okresu 3 pełnych miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień publikacji tej ceny – pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca kalendarzowego;
   2) roczną cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, z uwzględnieniem wszystkich transakcji sesyjnych z okresu ubiegłego roku kalendarzowego – pierwszego dnia roboczego każdego roku kalendarzowego.
4. Ceny, o których mowa w ust. 3, wyraża się w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh i oblicza się według wzoru:

$$P = \sum_{i=1}^{n} \frac{P_i \cdot V_i}{V},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P – cenę średnioważoną praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

n – liczbę transakcji sesyjnych zrealizowanych w danym okresie,

P_i – kurs ustalony dla i-tej transakcji sesyjnej wyrażony w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

V_i – wolumen obrotów i-tej transakcji sesyjnej wyrażony w MWh,

V – łączny wolumen obrotów w danym okresie, $V = \sum_{i=1}^{n} V_i$

5. Cena, o której mowa w ust. 3:
   1) pkt 1 – obowiązuje w miesiącu kalendarzowym, w którym została opublikowana;
   2) pkt 2 – obowiązuje w roku kalendarzowym, w którym została opublikowana.

6. Godziny publikacji cen, o których mowa w ust. 3, określa podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

7. Podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, mimo zaistnienia podstaw do realizacji obowiązku przez umorzenie świadectw pochodzenia, o których mowa w ust. 2, może wnieść opłatę zastępczą, o ile wykaże, że w roku kalendarzowym, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, składał zlecenia kupna

praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia w transakcjach sesyjnych, lecz z uwagi na brak ofert sprzedaży tych praw nie nabył żadnych praw na sześciu sesjach w ciągu roku kalendarzowego, którego dotyczy obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, a na tych sesjach nie zawarto żadnych transakcji giełdowych sesyjnych, w których towarem giełdowym były prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia.

Art. 48.

1. Wytwórcy biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii, w której biogaz rolniczy został wytworzony, przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego potwierdzające jego wytworzenie oraz wprowadzenie do sieci dystrybucyjnej gazowej.
2. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego nie przysługuje, w przypadku gdy:
   1) do wytworzenia biogazu rolniczego wykorzystano substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2;
   2) zostało wydane świadectwo pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii z tego biogazu rolniczego.
3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje przez okres kolejnych 15 lat, licząc od dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego.
4. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje dla biogazu rolniczego wytworzonego w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii w okresie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4.
5. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego przysługuje również w okresie rozruchu technologicznego instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż przez 90 dni, licząc od pierwszego dnia wprowadzenia biogazu rolniczego do sieci właściwego operatora dystrybucyjnego gazowego.

Art. 49.

1. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje Prezes URE na wniosek wytwórcy biogazu rolniczego.
2. Wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego zawiera:
   1) nazwę i adres wytwórcy biogazu rolniczego;
   2) numer wpisu do rejestru wytwórców biogazy rolniczego;
   3) wskazanie ilości biogazu rolniczego wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, na którą ma zostać wydane świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
   4) dane dotyczące ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, obliczonej w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 62 i odpowiadającej ilości biogazu rolniczego wytworzonego w takiej instalacji, która ma zostać objęta świadectwem pochodzenia biogazu rolniczego;

5) określenie lokalizacji i wydajności instalacji odnawialnego źródła energii, w której został wytworzony biogaz rolniczy;
6) wskazanie okresu, co najmniej jednego lub maksymalnie dwunastu następujących po sobie miesięcy danego roku kalendarzowego, w którym został wytworzony biogaz rolniczy;
7) wskazanie dnia wytworzenia po raz pierwszy biogazu rolniczego, dla którego przysługuje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego;
8) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że do wytworzenia biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystano wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;

9) wskazanie podmiotu, który będzie organizował obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

3. Wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego składa się operatorowi systemu dystrybucyjnego gazowego, na którego obszarze działania znajduje się instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku, w terminie 45 dni od dnia zakończenia okresu wytworzenia danej ilości biogazu rolniczego objętej tym wnioskiem.
4. Operator systemu dystrybucyjnego gazowego przekazuje Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania wraz z potwierdzeniem danych dotyczących ilości wytworzonego biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii.
5. Ilość wytworzonego biogazu rolniczego wprowadzonego do sieci dystrybucyjnej gazowej określa się na podstawie wskazań układu pomiarowego.

Art. 50.

1. W przypadku gdy wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego nie zawiera danych, o których mowa w art. 49 ust. 2, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.
2. Prezes URE wydaje świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego albo postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie 45 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.
3. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego zawiera dane, o których mowa w art. 49 ust. 2 pkt 1–6 i 9.
4. Świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydaje się wyłącznie w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego.

Art. 51.

1. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w przypadku gdy:
   1) nie zostały spełnione warunki określone w art. 44 lub w art. 48 lub
   2) wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego został złożony po upływie terminu, o którym mowa odpowiednio w art. 45 ust. 3 albo w art. 49 ust. 3.
2. Postanowienie o odmowie wydania świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydaje się w terminie nie dłuższym niż 45 dni od dnia wpływu do Prezesa URE wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego. Na postanowienie służy zażalenie.

Art. 52.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy, odbiorca przemysłowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, są obowiązane:
   1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi URE świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego wydane odpowiednio dla energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej lub
   2) uiścić opłatę zastępczą w terminie określonym w art. 68 ust. 2 obliczoną w sposób określony w art. 56.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:
   1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;
   2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;
   3) odbiorca końcowy inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy towarowej w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;
   4) odbiorca końcowy inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdowej izby rozrachunkowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji zawieranych przez niego poza giełdą towarową lub rynkiem, o których mowa w pkt 3, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach tej izby przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt

Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586), zwanej dalej „ustawą o obrocie instrumentami finansowymi”;

5) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Odbiorca przemysłowy składa Prezesowi URE oświadczenie potwierdzające zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji tego obowiązku.

4. Prezes URE:

1) sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3,

2) zamieszcza wykaz, o którym mowa w pkt 1, w Biuletynie Informacji Publicznej URE

– w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

5. Odbiorca przemysłowy, który w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i w tym roku zużył mniej niż 100 GWh energii elektrycznej lub koszt tej energii wyniósł mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku, realizuje obowiązek, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do 100% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

Art. 53.

1. Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, wykonują odbiorcy przemysłowi, którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużyli nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł:

1) więcej niż 12% wartości ich produkcji – wykonują w zakresie 20% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;

2) więcej niż 7% i nie więcej niż 12% wartości ich produkcji – wykonują w zakresie 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;

3) nie mniej 3% i nie więcej niż 7% wartości ich produkcji – wykonują w zakresie 80% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

2. Przez wartość produkcji, o której mowa w ust. 1, rozumie się przychód ze sprzedaży własnych wyrobów, robót i usług, pomniejszony o podatek od towarów i usług i podatek akcyzowy oraz powiększony o kwoty dotacji do produktu.

Art. 54.

Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, przekazuje Prezesowi URE, nie później niż w terminie do dnia 31 maja roku następującego po roku realizacji obowiązku:

1) informację o wysokości wykonanego obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, oraz ilości zakupionej energii elektrycznej na własny użytek w roku realizacji tego obowiązku, a także o wysokości kosztu energii elektrycznej oraz wartości swojej produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji tego obowiązku;
2) oświadczenie następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 54 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii, są zgodne z prawdą;
2) znane mi są i spełniam warunki korzystania z uprawnienia określonego w art. 53 ust. 1 ustawy wymienionej w pkt 1.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 55.

Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, który:

1) nie przekazał Prezesowi URE informacji oraz oświadczenia, o których mowa w art. 54,
2) podał w informacji, o której mowa w art. 54, dane nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd lub
3) skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków

– nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w art. 53 ust. 1, przez okres 5 lat od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek.

Art. 56.

Opłatę zastępczą oblicza się według wzoru:

$$Oz = Ozj \times (Eo - Eu),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz – opłatę zastępczą wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh,

Ozj – jednostkową opłatę zastępczą wynoszącą 300,03 złotych za 1 MWh,

Eo – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą z obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego w danym roku,

Eu – ilość energii elektrycznej, wyrażoną w MWh, wynikającą ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu

rolniczego, które obowiązany podmiot, o którym mowa w art. 52 ust. 2, przedstawił do umorzenia w danym roku.

Art. 57.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie 30 dni od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej, lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przekazuje towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklarację o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.
2. Deklaracja, o której mowa w ust. 1, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1.
3. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do transakcji, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 5.
4. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.

Art. 58.

1. Do wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, nie zalicza się umorzonych świadectw pochodzenia wydanych dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej w procesie przetwarzania energię elektryczną pozyskiwaną z biogazu rolniczego, dla którego wytwórca biogazu rolniczego wystąpił z wnioskiem o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.
2. Koszty uzasadnione uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia albo uiszczenia opłaty zastępczej uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw realizujących te obowiązki, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.
3. Kosztami, o których mowa w ust. 2, są koszty:
   1) uzyskania świadectw pochodzenia, jednakże nie wyższe niż koszty będące iloczynem ilości energii elektrycznej wynikającej ze świadectw pochodzenia, które przedsiębiorstwo energetyczne planuje przedstawić do umorzenia w pierwszym roku stosowania taryfy [w MWh], oraz

jednostkowej opłaty zastępczej obowiązującej w roku sporządzenia taryfy [w zł/MWh], lub

2) opłaty zastępczej poniesionej w roku poprzedzającym rok sporządzenia taryfy.

4. Ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 3 pkt 1, nie może być wyższa od różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającej z obowiązującego udziału ilościowego dla danego podmiotu, o którym mowa w art. 59, albo z przepisów wydanych na podstawie art. 60, a ilością energii wynikającej z poniesionej opłaty zastępczej.

Art. 59.

Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo

2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w pkt 2, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo

4) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

5) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– wynosi 20%.

Art. 60.

Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku, obniżyć wielkość udziału, o którym mowa w art. 59, na kolejne lata kalendarzowe, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w

małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.

Art. 61.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii,
2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej lub ciepła wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 23, oraz inne paliwa,
3) minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy,
4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 45 ust. 4

– biorąc pod uwagę stan wiedzy technicznej oraz potrzebę ustalenia ilości wytwarzanej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.

Art. 62.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 49 ust. 4, w tym:

1) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego biogazu rolniczego,
2) miejsce dokonywania pomiarów ilości wytwarzanego biogazu rolniczego na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 49 ust. 4,
3) sposób przeliczania ilości wytworzonego biogazu rolniczego na ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii na potrzeby wypełnienia obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1

– biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa funkcjonowania systemu gazowego, dostępne technologie wytwarzania biogazu rolniczego oraz potrzebę ustalenia ilości tego biogazu.

Art. 63.

1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego są zbywalne i stanowią towar giełdowy w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego powstają po raz pierwszy z chwilą zapisania tych świadectw, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w art. 64 ust. 4, na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.
3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 64 ust. 1.

Art. 64.

1. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzi podmiot prowadzący:
   1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub
   2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

   – organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.
2. Rejestr świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego prowadzi się w sposób zapewniający:
   1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego;
   2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;
   3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia lub świadectwami pochodzenia biogazu rolniczego z ilością energii elektrycznej lub ilością biogazu rolniczego, odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.
3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, dokument stwierdzający te prawa i określający odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej lub ekwiwalentną ilość energii elektrycznej wynikającą z ilości wytworzonego biogazu rolniczego.
4. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia lub świadectwach pochodzenia biogazu rolniczego podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw.
5. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru, nie większej niż 2% poziomu jednostkowej opłaty zastępczej, o której mowa w art. 56, za 1 MWh. Opłatę pobiera się za każdy wpis lub zmianę dokonaną w rejestrze.

Art. 65.

1. Prezes URE, na wniosek podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, umarza, w drodze decyzji, w całości lub części świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego.
2. W przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 52 ust. 2, do wniosku o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego dołącza się dokument, o którym mowa w art. 64 ust. 3.

Art. 66.

Towarowy dom maklerski lub dom maklerski, wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa URE o umorzenie świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia biogazu rolniczego należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

Art. 67.

1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wygasają z chwilą ich umorzenia.
2. Świadectwo pochodzenia lub świadectwo pochodzenia biogazu rolniczego umorzone w terminie do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego uwzględnia się przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 52 ust. 1 za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 68.

1. Opłata zastępcza, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „Narodowym Funduszem”.
2. Opłatę zastępczą, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2, uiszcza się na rachunek bankowy Narodowego Funduszu w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 69.

1. Narodowy Fundusz przedstawia ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz Prezesowi URE informacje o wpłatach z tytułu opłat zastępczych dokonywanych w danym kwartale na rachunek bankowy Narodowego Funduszu, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.
2. Informacje, o których mowa w ust. 1, zawierają w szczególności:
   1) oznaczenie podmiotów dokonujących poszczególnych wpłat;
   2) tytuły wpłat;
   3) kwoty wpłat;
   4) daty wpływu poszczególnych wpłat na rachunek bankowy Narodowego Funduszu.

Art. 70.

Prezes URE ma prawo:

1) wglądu do dokumentów,
2) żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 41 ust. 1, w art. 42 ust. 1, w art. 44, w art. 45, w art. 48, w art. 49 oraz w art. 52–55, lub
3) badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1

– z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

Art. 71.

1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 42, może złożyć do Prezesa URE deklarację o przystąpieniu do aukcji.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytwarzanej w instalacjach:
   1) spalania wielopaliwowego, z wyłączeniem dedykowanych instalacji spalania wielopaliwowego;
   2) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 5 MW, wykorzystujących hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej;
   3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy, z wyłączeniem instalacji odnawialnych źródeł energii wykorzystujących do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy, spalanych w wysokosprawnej kogeneracji o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MW_t.
3. Do deklaracji o przystąpieniu do aukcji wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny dołącza oświadczenie następującej treści:

   „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:
      1) drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy;
      2) paliwa kopalne lub paliwa powstałe z ich przetworzenia, drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii:
         a) wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub

b) wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;

3) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów:

a) wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub

b) wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;

4) drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy oraz biopłyny;

5) biomasa pochodząca z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zbóż innych niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii dla poszczególnych instalacji.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 72.

Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 października każdego roku, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w tym maksymalną ilość energii elektrycznej, która może zostać wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła energii o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszym niż 4000 MWh/MW/rok, wytworzonej przez wytwórców:

1) którzy złożyli deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, w:

a) instalacjach odnawialnego źródła energii,

b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4,

2) po raz pierwszy po dniu zamknięcia aukcji w:

a) instalacjach odnawialnego źródła energii,

b) instalacjach odnawialnego źródła energii zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4

– która może zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, dotychczasowy udział energii i paliw wytworzonych w instalacjach odnawialnego źródła energii zużywanych w energetyce oraz w transporcie, bezpieczeństwo funkcjonowania systemu elektroenergetycznego, jak również zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych.

Art. 73.

1. Prezes URE ogłasza, organizuje i przeprowadza aukcje nie rzadziej niż raz w roku.
2. Przedmiotem aukcji jest wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w ust. 3, z uwzględnieniem art. 74, pod warunkiem że do jej wytworzenia nie wykorzystano:
   1) drewna pełnowartościowego oraz zbóż pełnowartościowych – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy;
   2) paliw kopalnych lub paliw powstałych z ich przetworzenia, drewna pełnowartościowego oraz zboża pełnowartościowego – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii:
      a) wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub
      b) wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
   3) biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierającej substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów:
      a) wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub
      b) wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
   4) drewna pełnowartościowego, zboża pełnowartościowego lub biomasy zanieczyszczonej w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierającej substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy oraz biopłyny;
   5) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 2 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
   6) substratów innych niż wymienione w art. 2 pkt 4 – w przypadku wytworzenia energii elektrycznej z biopłynów;
   7) biomasy pochodzącej z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zbóż innych niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 dla poszczególnych instalacji.
3. Prezes URE przeprowadza odrębne aukcje na sprzedaż energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 72.
4. Aukcje przeprowadza się oddzielnie na sprzedaż energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej:
   1) nie większej niż 1 MW;

2) większej niż 1 MW.

5. W przypadku gdy ilość lub wartość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii elektrycznej określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 72 nie zostanie wyczerpana, Prezes URE może przeprowadzić w danym roku kolejne aukcje.
6. Nie mniej niż 25% ilości energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacjach, o których mowa w art. 72 pkt 2, sprzedanej w drodze aukcji powinna zostać wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW.
7. Minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 30 listopada każdego roku, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, jaka powinna zostać sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa oraz łączną ilość i wartość energii, która w następnym roku ma zostać sprzedana w drodze aukcji.

Art. 74.

1. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii lub w instalacji zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy urządzenia wchodzące w skład tych instalacji, służące do wytwarzania tej energii elektrycznej, zamontowane w czasie budowy albo modernizacji, zostały wyprodukowane nie później niż w terminie 48 miesięcy, a w przypadku instalacji wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej na morzu siłę wiatru nie później niż w terminie 72 miesięcy, przed dniem wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii.
2. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii zmodernizowanej po dniu wejścia w życie rozdziału 4 może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy:
   1) w wyniku modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii nastąpił przyrost łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej;
   2) nakłady na modernizację instalacji odnawialnego źródła energii wyniosły nie mniej niż 30% wartości początkowej modernizowanej instalacji;
   3) zmodernizowana instalacja odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej z biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w instalacjach spalania wielopaliwowego innych niż dedykowane instalacje spalania wielopaliwowego.
3. W przypadku modernizacji instalacji:
   1) niestanowiącej instalacji odnawialnego źródła energii, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, innej niż dedykowana instalacja spalania wielopaliwowego, albo

2) spalania wielopaliwowego, w wyniku której powstała instalacja odnawialnego źródła energii, która nie będzie wykorzystywana do wytwarzania energii elektrycznej w instalacji spalania wielopaliwowego, albo

3) odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW, wykorzystującej hydroenergię do wytworzenia energii elektrycznej

– energia elektryczna wytworzona w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii może zostać sprzedana w drodze aukcji po spełnieniu warunków, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3.

4. Energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii wytworzona po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji w instalacji odnawialnego źródła energii albo w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, wykorzystującej do wytwarzania tej energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub w układach hybrydowych, może zostać sprzedana w drodze aukcji wyłącznie w przypadku, gdy zostanie wytworzona w instalacji odnawialnego źródła energii o:

1) łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW;

2) mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MW_t – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji.

5. Sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii dotyczy energii elektrycznej wytworzonej proporcjonalnie do przyrostu łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej tej instalacji. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii dotyczy ilości energii elektrycznej odpowiadającej procentowej wielkości nakładów poniesionych na modernizację, nie więcej niż 75% wartości początkowej modernizowanej instalacji.

Art. 75.

1. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, który zamierza przystąpić do aukcji, podlega procedurze oceny formalnej przygotowania do wytwarzania energii elektrycznej w danej instalacji.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do wytwórcy, który złożył deklarację przystąpienia do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1.

3. Procedurę oceny formalnej przeprowadza Prezes URE, na wniosek wytwórcy o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji.

4. Wniosek o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji zawiera:

1) nazwę i adres siedziby wytwórcy;

2) lokalizację i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii;

3) podpis wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub uwierzytelnionej kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do działania w imieniu wytwórcy;

4) w przypadku instalacji wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biogaz, biogaz rolniczy lub biopłyny – oświadczenie wytwórcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, o następującej treści:

„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będą wykorzystywane:

1) drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy;
2) paliwa kopalne lub powstałe z ich przetworzenia, drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii:
   a) wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub
   b) wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
3) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów:
   a) wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub
   b) wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji;
4) drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy;
5) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego;
6) substraty inne niż wymienione w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w pkt 5 – w przypadku wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów;
7) biomasa pochodząca z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zboża inne niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy wymienionej w pkt 5 dla poszczególnych instalacji.”; klauzula ta zastępuje pouczenie

organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

5. Do wniosku o wydanie zaświadczenia o dopuszczeniu do udziału w aukcji wytwórca dołącza oryginały lub poświadczone kopie:
   1) dokumentów potwierdzających dopuszczalność lokalizacji danej instalacji odnawialnego źródła energii na terenie objętym planowaną inwestycją:
      a) wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
      b) decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – w przypadku braku planu, o którym mowa w lit. a, jeżeli decyzja ta jest wymagana na podstawie przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym,
      c) prawomocnego pozwolenia na wznoszenie i wykorzystywanie sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń w polskich obszarach morskich dla przedsięwzięć zlokalizowanych w wyłącznej strefie ekonomicznej – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu;
   2) dokumentu potwierdzającego:
      a) wydanie warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej albo
      b) zawarcie umowy o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej;
   3) prawomocnego pozwolenia na budowę wydanego dla projektowanej instalacji odnawialnego źródła energii lub jej modernizacji, jeżeli jest ona wymagana na podstawie przepisów prawa budowlanego;
   4) prawomocnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013 r. poz. 1235, z późn. zm.[9)]) – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu;
   5) harmonogramu rzeczowego i finansowego realizacji budowy lub modernizacji instalacji odnawialnego źródła energii albo oświadczenia o zrealizowaniu inwestycji.
6. Okres ważności dokumentów, o których mowa w ust. 5 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i 4, w dniu ich złożenia nie może być krótszy niż 6 miesięcy.

Art. 76.

1. Prezes URE wydaje zaświadczenie o dopuszczeniu do aukcji lub odmawia jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tego zaświadczenia.

[9)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 587, 822, 850, 1101 i 1133.

2. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji. Na postanowienia służy zażalenie.
3. Zażalenie na postanowienie o odmowie wydania zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.
4. Termin ważności zaświadczenia o dopuszczeniu do aukcji wynosi 12 miesięcy i liczy się go od dnia wydania zaświadczenia. Termin nie może być dłuższy niż termin ważności dokumentów, o których mowa w art. 75 ust. 5 pkt 1 lit. c, pkt 2 lit. a oraz pkt 3 i 4.

Art. 77.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki określa, w drodze rozporządzenia, w terminie nie krótszym niż 60 dni przed dniem przeprowadzenia pierwszej w danym roku aukcji, maksymalną cenę w złotych za 1 MWh, za jaką może zostać w danym roku kalendarzowym sprzedana przez wytwórców w drodze aukcji energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, zwanej dalej „ceną referencyjną”.
2. Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 pkt 1, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę sumę:
   1) średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale ogłaszanej przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy – Prawo energetyczne;
   2) kwoty 239 złotych i 83 groszy za 1 MWh odpowiadającej wysokością średniej ważonej cen netto ważonej wolumenem transakcji praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia obliczonej ze wszystkich transakcji giełdowych sesyjnych i pozasesyjnych, w których towarem giełdowym były prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii maksymalnie za okres od dnia 1 marca 2009 r. włącznie, zawartych na giełdzie towarowej, o której mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, w latach 2011–2013 wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh.
3. Przy ustalaniu ceny referencyjnej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki bierze pod uwagę wyniki przedstawionych analiz ekonomicznych przez jednostki doradcze lub naukowo-badawcze dotyczące średnich kosztów wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, obejmujące:
   1) istotne parametry techniczne i ekonomiczne funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii;
   2) nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie przygotowania projektu i jego budowy wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną;
   3) założenia dotyczące technicznych warunków pracy instalacji odnawialnego źródła energii, w tym sprawności wytwarzania energii elektrycznej lub biogazu rolniczego, współczynniki wykorzystania dostępnej mocy elektrycznej, współczynniki zużycia wytworzonej energii elektrycznej i biogazu rolniczego na pokrycie potrzeb własnych oraz na pokrycie strat

powstających przed wprowadzeniem energii elektrycznej lub biogazu rolniczego do sieci;

4) koszty operacyjne oraz dodatkowe nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji, w którym instalacja odnawialnego źródła energii podlega mechanizmom i instrumentom wsparcia;

5) przewidywane kształtowanie się cen biomasy i innych paliw oraz jednostkowe ceny uprawnień do emisji CO_2;

6) koszty kapitału własnego wytwórcy energii elektrycznej lub biogazu rolniczego.

4. Cenę referencyjną energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72 pkt 2, minister właściwy do spraw gospodarki określa oddzielnie dla instalacji odnawialnego źródła energii oraz dla instalacji zmodernizowanych po dniu wejścia w życie rozdziału 4:

1) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;

2) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących biogaz rolniczy do wytwarzania energii elektrycznej;

3) wykorzystujących biogaz pozyskany ze składowisk odpadów do wytwarzania energii elektrycznej;

4) wykorzystujących biogaz pozyskany z oczyszczalni ścieków do wytwarzania energii elektrycznej;

5) wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż określony w pkt 3 i 4;

6) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych;

7) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;

8) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 50 MW i o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MW_t, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub układach hybrydowych, w wysokosprawnej kogeneracji;

9) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 MW i o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 MW_t, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej ulegające biodegradacji części odpadów przemysłowych lub komunalnych, w tym odpadów z uzdatniania wody i oczyszczania ścieków, w szczególności osadów ściekowych w instalacji termicznego przekształcania odpadów;

10) wykorzystujących wyłącznie biopłyny do wytwarzania energii elektrycznej;

11) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie;

12) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej energię wiatru na lądzie;
13) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
14) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących hydroenergię do wytwarzania energii elektrycznej;
15) wykorzystujących energię geotermalną do wytwarzania energii elektrycznej;
16) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, wykorzystujących energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
17) o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW, wykorzystujących energię promieniowania słonecznego do wytwarzania energii elektrycznej;
18) wykorzystujących energię wiatru na morzu do wytwarzania energii elektrycznej.

Art. 78.

1. Prezes URE zamieszcza ogłoszenie o aukcji w Biuletynie Informacji Publicznej URE w terminie nie krótszym niż 30 dni przed dniem jej rozpoczęcia.
2. Ogłoszenie o aukcji zawiera:
   1) termin przeprowadzenia sesji aukcji;
   2) godziny otwarcia i zamknięcia sesji aukcji;
   3) wskazanie maksymalnej ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaka może zostać sprzedana w drodze aukcji.
3. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 72, mogą wziąć udział wytwórcy posiadający ustanowioną gwarancję bankową lub dowód wniesienia kaucji na odrębny rachunek bankowy Prezesa URE w wysokości 30 złotych za 1 kW mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji.
4. W aukcji na sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji, o której mowa w art. 72 pkt 2, mogą wziąć udział wytwórcy, którzy posiadają zaświadczenie o dopuszczeniu do udziału w aukcji, o którym mowa w art. 76 ust. 1.
5. Aukcję przeprowadza się, jeżeli zostały zgłoszone nie mniej niż trzy ważne oferty spełniające wymagania określone w ustawie.
6. Aukcję prowadzi się w postaci elektronicznej za pośrednictwem internetowej platformy aukcyjnej.
7. Dostawcę usługi internetowej platformy aukcyjnej wyłania się w trybie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.[10)]).
8. Prezes URE ustala regulamin aukcji.
9. Regulamin aukcji określa:

[10)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984, 1047 i 1473 oraz z 2014 r. poz. 423, 768, 811, 915, 1146 i 1232.

1) przebieg i sposób rozstrzygnięcia aukcji;
2) warunki przetwarzania danych dotyczących uczestników aukcji;
3) wymagania techniczne dotyczące dostępu do internetowej platformy aukcyjnej;
4) sposób zapewnienia bezpieczeństwa i prawidłowości przebiegu aukcji;
5) warunki zawieszenia dostępu do internetowej platformy aukcyjnej.

10. Regulamin aukcji zatwierdza minister właściwy do spraw gospodarki.
11. Regulamin aukcji ogłasza się w Biuletynie Informacji Publicznej URE.

Art. 79.

1. Wytwórca będący uczestnikiem aukcji, od godziny otwarcia do godziny zamknięcia sesji aukcji, przekazuje oferty za pomocą formularza zamieszczonego na internetowej platformie aukcyjnej, o której mowa w art. 78 ust. 6.
2. Uczestnik aukcji w trakcie sesji aukcji składa jedną ofertę dla energii elektrycznej, która będzie wytworzona w danej instalacji.
3. Oferta złożona przez uczestnika aukcji zawiera w szczególności:
   1) nazwę i adres siedziby uczestnika aukcji;
   2) rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną instalacji odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna przez uczestnika aukcji;
   3) ilość określoną w MWh i cenę wyrażoną w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, za jaką uczestnik aukcji zobowiązuje się sprzedać tę energię;
   4) wskazanie sprzedawcy zobowiązanego, na którego obszarze działania zlokalizowana będzie ta instalacja – w przypadku, gdy energia elektryczna będzie wytwarzana w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW;
   5) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b, oświadczenie o następującej treści:

      „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że instalacja odnawialnego źródła energii, w której będzie wytwarzana energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii, spełnia wymagania, o których mowa w art. 42 ust. 6–9 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań;
   6) ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką uczestnik aukcji planuje wytworzyć w instalacji odnawialnego źródła energii w kolejnych następujących po sobie latach kalendarzowych, w tym ilość energii elektrycznej wyrażoną w MWh, planowaną do wytworzenia w instalacji odnawialnego źródła energii o stopniu wykorzystania mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszym niż 4000 MWh/MW/rok;

7) miejsce przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, określone w warunkach przyłączenia albo w umowie o przyłączenie;
8) zobowiązanie się uczestnika aukcji do:
   a) wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, która powstanie lub zostanie zmodernizowana po dniu przeprowadzenia aukcji, w terminie 48 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji, a w przypadku energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej:
      – energię promieniowania słonecznego – w terminie 24 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji,
      – siłę wiatru na morzu – w terminie 72 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji,
   b) rozpoczęcia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii nie później niż pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od miesiąca, w którym nastąpiło zamknięcie aukcji – w przypadku wytwórcy, o którym mowa w art. 71 ust. 1;
9) w przypadku wytwórców, o których mowa w art. 72, oświadczenie o następującej treści:
   „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:
      1) do wytworzenia energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii nie będzie wykorzystywane:
         a) drewno pełnowartościowe oraz zboże pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biogaz inny niż biogaz rolniczy,
         b) paliwo kopalne lub powstałe z jego przetworzenia, drewno pełnowartościowe oraz zboża pełnowartościowe – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii:
            – wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub
            – wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,
         c) biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii innej niż instalacja termicznego przekształcania odpadów:
            – wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę spalaną w układach hybrydowych lub w dedykowanej instalacji spalania biomasy lub

– wytwarzającej energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji,

d) drewno pełnowartościowe, zboże pełnowartościowe lub biomasa zanieczyszczona w celu zwiększenia jej wartości opałowej lub zawierająca substancje niewystępujące naturalnie w danym rodzaju biomasy – w przypadku dedykowanej instalacji spalania wielopaliwowego wykorzystującej do wytwarzania energii elektrycznej biomasę, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy,

e) biomasa pochodząca z upraw energetycznych lub odpadów i pozostałości z produkcji rolnej oraz przemysłu przetwarzającego jej produkty oraz zboża inne niż zboża pełnowartościowe, w ilości nieprzekraczającej udziału określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 61 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii dla poszczególnych instalacji;

2) do wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego będą wykorzystywane wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e;

3) do wytwarzania energii elektrycznej z biopłynów będą wykorzystywane wyłącznie substraty, o których mowa w art. 2 pkt 4 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e;

4) łączna wartość pomocy publicznej, o której mowa w art. 39 ust. 2 pkt 2–4 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, dla wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, otrzymanej przed dniem złożenia tego oświadczenia, przeliczona na cenę jednostkową tej energii po uwzględnieniu planowanej ilości wytworzonej energii elektrycznej w tej instalacji odnawialnego źródła energii przekazanej w ofercie wytwórcy i okresu 15 lat udzielanej pomocy wynosi … złotych za 1 MWh;

5) proponowana w ofercie wysokość ceny sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 79 ust. 3 pkt 3 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, powiększona o jednostkową pomoc publiczną w wysokości wymienionej w pkt 4, nie przekroczy ceny referencyjnej, o której mowa w art. 77 ustawy wymienionej w pkt 1 lit. e, obowiązującej w dniu złożenia oferty przez tego wytwórcę.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

4. Oferty opatruje się, pod rygorem nieważności, bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 262), zwanej dalej „ustawą o podpisie elektronicznym”, albo podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności

podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114), zwanej dalej „ustawą o informatyzacji podmiotów realizujących zadania publiczne”.

5. Aukcja odbywa się w jednej sesji aukcji.
6. Oferta każdego uczestnika aukcji jest niedostępna dla pozostałych uczestników aukcji.
7. Oferta złożona na godzinę przed zamknięciem sesji aukcji wiąże uczestnika aukcji do końca danej sesji aukcji i nie może zostać wycofana.
8. Oferty zawierające ceny przekraczające wysokość ceny referencyjnej zostają odrzucone.

Art. 80.

1. Aukcję wygrywają uczestnicy aukcji, którzy zaoferowali najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii – aż do wyczerpania ilości i wartości energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii określonej w ogłoszeniu o aukcji.
2. W przypadku gdy kilku uczestników aukcji zaoferuje taką samą najniższą cenę sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, a łączna ilość i wartość energii elektrycznej, której wytworzenie zadeklarowali ci uczestnicy aukcji, przekracza ilość i wartość określoną w ogłoszeniu o aukcji, o sprzedaży energii elektrycznej rozstrzyga kolejność złożonych ofert.
3. W przypadku gdy pozostała do sprzedaży ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii jest mniejsza od ilości i wartości zawartej w ofercie następnego według kolejności uczestnika aukcji, przypadająca na tego uczestnika ilość energii elektrycznej nie podlega sprzedaży w tej aukcji.
4. W przypadku gdy aukcję wygra uczestnik aukcji, który złożył deklarację o przystąpieniu do aukcji, o której mowa w art. 71 ust. 1, przepisów art. 41–69 nie stosuje się od dnia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b.
5. W przypadku gdy aukcję wygra uczestnik aukcji będący wytwórcą energii elektrycznej, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 3, przepisu art. 41 nie stosuje się od dnia wytworzenia po raz pierwszy po dniu zakończenia aukcji energii elektrycznej w danej instalacji przez tego wytwórcę.

Art. 81.

1. Prezes URE zamyka sesję aukcji w terminie określonym w ogłoszeniu o aukcji.
2. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji podaje do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej informacje o:
   1) wynikach aukcji, w tym o:
      a) wytwórcach, których oferty wygrały aukcję,
      b) minimalnej i maksymalnej cenie w złotych, z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po jakiej energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji,
      c) łącznej ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo

2) unieważnieniu aukcji.

3. Prezes URE unieważnia aukcję, w przypadku gdy:
   1) wszystkie oferty zostały odrzucone;
   2) z przyczyn technicznych aukcja nie może zostać przeprowadzona.
4. Kaucja, o której mowa w art. 78 ust. 3, podlega zwrotowi w terminie:
   1) 60 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii – w przypadku wytwórcy, którego oferta wygrała aukcję;
   2) 14 dni od dnia zamknięcia aukcji – w przypadku wytwórcy, którego oferta nie wygrała aukcji i który złożył Prezesowi URE pisemną rezygnację z udziału w następnej aukcji.
5. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji informuje o jej wynikach wytwórców, których oferty wygrały aukcję.
6. Prezes URE niezwłocznie po zamknięciu aukcji przekazuje informacje zawierające dane wytwórców energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, których oferty wygrały aukcję, oraz dane dotyczące ilości i ceny energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe:
   1) właściwym sprzedawcom zobowiązanym oraz Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., jaką jest obowiązany zakupić sprzedawca zobowiązany – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW;
   2) Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. – w przypadku wytwórców energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej wynoszącej nie mniejszej niż 500 kW.
7. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informację, w postaci elektronicznej, o wyniku aukcji albo o jej unieważnieniu, w terminie 3 dni roboczych od dnia zamknięcia aukcji.
8. Informacja, o której mowa w ust. 7, zawiera:
   1) wykaz ofert, które wygrały aukcję, w tym:
      a) wskazanie wytwórców, których oferty wygrały aukcję,
      b) informację o:
         – cenie w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, po której energia elektryczna wytworzona z odnawialnych źródeł energii została sprzedana w drodze aukcji przez poszczególnych wytwórców,
         – ilości w MWh i wartości w złotych, z dokładnością do jednego grosza, sprzedanej w drodze aukcji energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii przez poszczególnych wytwórców, z uwzględnieniem podziału na kolejne następujące po sobie lata kalendarzowe, albo
   2) wskazanie przyczyn unieważnienia aukcji.

Art. 82.

1. W terminie 6 miesięcy od dnia zamknięcia aukcji wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, zawiera z właściwym sprzedawcą zobowiązanym umowę sprzedaży, która zawiera w szczególności:
   1) cenę energii elektrycznej wyrażoną w złotych za 1 MWh ustaloną w drodze aukcji;
   2) ilość energii elektrycznej w MWh, jaką jest obowiązany wytworzyć wytwórca energii elektrycznej w poszczególnych latach;
   3) okres trwania umowy;
   4) informacje o prawach wytwórcy energii elektrycznej, w tym sposobie wnoszenia skarg i rozstrzygania sporów;
   5) zobowiązanie wytwórcy do zgłoszenia sprzedawcy zobowiązanemu daty wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej;
   6) postanowienia dotyczące odpowiedzialności stron za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy, z zastrzeżeniem, że powstanie różnicy pomiędzy ilością wytworzonej energii elektrycznej zgłoszonej sprzedawcy zobowiązanemu a ilością energii elektrycznej rzeczywiście dostarczonej do sieci przesyłowej lub dystrybucyjnej, w okresie, o którym mowa w art. 83 ust. 2, nie będzie uważane za niewykonanie lub nienależyte wykonanie umowy.
2. W przypadku zmiany sprzedawcy zobowiązanego wytwórca energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, niezwłocznie zawiera umowę sprzedaży ze sprzedawcą zobowiązanym. Do umowy tej przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, dotychczasowy sprzedawca zobowiązany przekazuje sprzedawcy zobowiązanemu dane dotyczące ilości energii elektrycznej zakupionej przez niego w poszczególnych latach od danego wytwórcy energii elektrycznej

Art. 83.

1. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, którego oferta wygrała aukcję, przekazuje Prezesowi URE:
   1) informację o stanie wykonania harmonogramu realizacji inwestycji, o którym mowa w art. 75 ust. 5 pkt 5 – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego;
   2) potwierdzoną przez operatora sieci przesyłowej elektroenergetycznej lub operatora sieci dystrybucyjnej elektroenergetycznej informację o terminie wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii – w terminie 30 dni od dnia wytworzenia po raz pierwszy tej energii;
   3) informację o ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w MWh, jaką wytworzył on w poprzednim roku kalendarzowym – w terminie 30 dni od zakończenia każdego roku kalendarzowego.

2. Rozliczenie obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, w ilości określonej przez niego w ofercie, następuje:
   1) w równych okresach trzyletnich – w przypadkach gdy wsparcie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej przez danego wytwórcę przez okres 3 lat lub przez wielokrotność tej liczby, nie dłużej niż przez 15 lat;
   2) za cały okres, w jakim przysługuje wsparcie – w przypadkach gdy wsparcie przysługuje dla energii elektrycznej wytworzonej przez danego wytwórcę przez okres krótszy niż 3 lata.
3. Wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o którym mowa w ust. 1, który nie spełni obowiązku wskazanego w art. 79 ust. 3 pkt 8, we wskazanym w tym przepisie terminie, może ponownie przystąpić do aukcji na sprzedaż energii elektrycznej wytworzonej w danej instalacji odnawialnego źródła energii po upływie 3 lat, licząc od dnia, w którym zobowiązanie stało się wymagalne.
4. Na potrzeby ustalenia rzeczywistego rozliczenia obowiązku wytworzenia przez wytwórcę, który wygrał aukcję, energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, przyjmuje się:
   1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
   2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 23, oraz inne paliwa,
   3) minimalny udział biomasy, o której mowa w art. 44 ust. 3 pkt 7, w łącznej masie biomasy spalanej w instalacjach spalania wielopaliwowego, dedykowanych instalacjach spalania wielopaliwowego, układach hybrydowych oraz dedykowanych instalacjach spalania biomasy,
   4) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii

   – określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

Art. 84.

Prezes URE ma prawo do przeprowadzenia kontroli zgodności ze stanem faktycznym oświadczeń, o których mowa w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 5 i 9.

Art. 85.

1. Czynności kontrolne wykonują pracownicy Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie pisemnego upoważnienia Prezesa URE oraz po okazaniu legitymacji służbowej.
2. Prezes URE może upoważnić do przeprowadzenia kontroli inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności gospodarczej. Do kontroli przeprowadzanej przez ten organ przepisy ust. 1 oraz art. 86 i art. 87 stosuje się odpowiednio.

Art. 86.

Osoby upoważnione do przeprowadzenia kontroli są uprawnione do:

1) wstępu na teren nieruchomości, obiektów, lokali lub ich części, należących do wytwórcy energii elektrycznej wytwarzanej w instalacji odnawialnego źródła energii, którzy wygrali aukcję;
2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub danych zawartych na innych nośnikach informacji, mających związek z przedmiotem kontroli, oraz udostępnienia ich.

Art. 87.

1. Z przeprowadzonej kontroli sporządza się protokół zawierający ocenę zgodności ze stanem faktycznym złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 5 i 9. Termin do złożenia zastrzeżeń nie może być krótszy niż 7 dni od dnia doręczenia protokołu.
2. Przeprowadzający kontrolę zamieszcza w protokole adnotację o odmowie podpisania protokołu przez kontrolowanego.

Art. 88.

W przypadku stwierdzenia w wyniku kontroli niezgodności ze stanem faktycznym złożonych oświadczeń, o których mowa w art. 71 ust. 3, w art. 75 ust. 4 pkt 4 oraz w art. 79 ust. 3 pkt 5 i 9, Prezes URE, w terminie 30 dni od dnia zakończenia kontroli, wydaje postanowienie o braku możliwości zakwalifikowania kwestionowanej ilości energii elektrycznej jako energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii. Na postanowienie służy zażalenie.

Art. 89.

Prezes URE przekazuje właściwemu sprzedawcy zobowiązanemu informację o postanowieniu, o którym mowa w art. 88, w terminie 14 dni od dnia, w którym to postanowienie stało się ostateczne. Sprzedawca zobowiązany dokonuje korekty, o której mowa w art. 93 ust. 1 pkt 5 oraz ust. 2 pkt 4.

Art. 90.

1. Do postępowań przed Prezesem URE stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego.
2. Na postanowienie, o którym mowa w art. 88, służy zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 91.

W sprawach dotyczących kontroli wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale, stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 92.

1. Sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW, od wytwórcy tej energii, który wygrał aukcję, po stałej cenie ustalonej w aukcji rozstrzygniętej nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r., oraz wyłącznie w ilości określonej przez danego wytwórcę w złożonej przez niego ofercie, o której mowa w art. 79.
2. Koszty bilansowania handlowego energii wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW pokrywają w całości sprzedawcy zobowiązani.
3. Koszty uzasadnione bilansowania handlowego instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW uwzględnia się w kalkulacji cen ustalanych w taryfach przedsiębiorstw pokrywających te koszty, przyjmując, że każda jednostka energii elektrycznej sprzedawana przez dane przedsiębiorstwo energetyczne odbiorcom końcowym jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.
4. Sprzedawca zobowiązany jest odpowiedzialny za bilansowanie handlowe energii elektrycznej wytworzonej w instalacji, o której mowa w ust. 1.
5. Wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, który wygrał aukcję rozstrzygniętą nie później niż w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r., przysługuje prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 3.
6. Sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 pkt 1, następuje od dnia, o którym mowa w art. 79 ust. 3 pkt 8 lit. b, i prowadzi się ją w okresie 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii po dniu wejścia w życie rozdziału 4, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej potwierdzonego wydanym świadectwem pochodzenia.
7. Sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w art. 72 pkt 2, następuje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i prowadzi się ją w okresie 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w tych instalacjach albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2035 r., przy czym okres ten liczy się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.
8. Sprzedaż energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu następuje od pierwszego dnia wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej i prowadzi się ją w okresie 15 lat od dnia wytworzenia po raz pierwszy energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii albo zmodernizowanej instalacji odnawialnego źródła energii, nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2040 r., przy czym okres ten liczy się od dnia sprzedaży po raz pierwszy energii elektrycznej po dniu zamknięcia aukcji.

9. W przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88, sprzedawca zobowiązany dokonuje zakupu energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej mniejszej niż 500 kW, po średniej kwartalnej cenie energii elektrycznej niepodlegającej obowiązkowi, o którym mowa w art. 49a ustawy – Prawo energetyczne, zamieszczonej przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej URE, obowiązującej w poprzednim kwartale.
10. Cena sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, podana w ofertach uczestników aukcji, których oferty wygrały aukcję, podlega corocznej waloryzacji średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, zwanego dalej „Prezesem GUS", ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski".
11. Ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii wprowadzonej do sieci, którą jest obowiązany:
    1) zakupić sprzedawca zobowiązany, w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej mniejszej niż 500 kW,
    2) rozliczyć z Operatorem Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w przypadku wytwórcy energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW

    – ustala się na podstawie rzeczywistych wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych w danym miesiącu.

Art. 93.

1. W celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 92 ust. 1, 6, 7 i 9, sprzedawca zobowiązany jest obowiązany do:
    1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości, wyrażonej w MWh, i ceny energii elektrycznej, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii zakupionej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania wytwórcy i daty pierwszego wprowadzenia energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej przez danego wytwórcę;
    2) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażonej w MWh, sprzedanej w danym miesiącu;
    3) obliczenia wartości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 2, i średniej dziennej ceny energii elektrycznej, stanowiącej średnią arytmetyczną obliczoną ze średnich ważonych wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych cen energii elektrycznej we wszystkich godzinach dnia dostawy tej energii, zawartych na rynku, na którym są zawierane transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu

następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji sesyjnych giełdowych, nie zawierającej kwot podatku od towarów i usług, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami;

4) przekazywania Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1–3, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii a wartością zakupu tej energii elektrycznej, wynikającej z realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 1, wykazanej w sprawozdaniu;

5) odjęcia zakwestionowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł i energii w instalacji odnawialnego źródła energii zawartej w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 4, w kolejnym okresie sprawozdawczym – w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88; zakwestionowana ilość energii elektrycznej nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 4.

2. Wytwórca energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w celu sprzedaży energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie, o którym mowa w art. 92 ust. 6–8, jest obowiązany do:

1) prowadzenia dokumentacji dotyczącej ilości, wyrażonej w MWh, i ceny energii elektrycznej, pomniejszonej o kwotę podatku od towarów i usług, wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, z uwzględnieniem wskazania daty pierwszego wprowadzenia tej energii elektrycznej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej;

2) obliczenia wartości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii sprzedanej w danym miesiącu jako iloczyn ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, i średniej dziennej ceny energii elektrycznej, stanowiącej średnią arytmetyczną obliczoną ze średnich ważonych wolumenem transakcji sesyjnych giełdowych cen energii elektrycznej we wszystkich godzinach dnia dostawy tej energii, zawartych na rynku, na którym są zawierane transakcje sesyjne giełdowe z dostawą energii elektrycznej w dniu następnym i dwa dni po dniu zawarcia transakcji sesyjnych giełdowych, nie zawierającej kwot podatku od towarów i usług, wyrażonej w złotych z dokładnością do jednego grosza za 1 MWh, obliczanej i publikowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z przyjętymi przez ten podmiot zasadami;

3) przekazywania Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w terminie 10 dni po zakończeniu miesiąca, sprawozdania miesięcznego zawierającego informacje, o których mowa w pkt 1 i 2, oraz wniosku o pokrycie ujemnego salda, obliczonego na podstawie różnicy między wartością sprzedaży energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, obliczoną

zgodnie z pkt 2, a wartością tej energii elektrycznej ustaloną na podstawie ceny zawartej w ofercie tego wytwórcy, która wygrała aukcję, wykazanej w sprawozdaniu;

4) odjęcia zakwestionowanej ilości energii elektrycznej zawartej w sprawozdaniu, o którym mowa w pkt 3, w kolejnym okresie sprawozdawczym – w przypadku wydania postanowienia, o którym mowa w art. 88; zakwestionowana ilość energii elektrycznej nie stanowi podstawy do wyliczenia ujemnego salda, o którym mowa w pkt 3.

3. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. po weryfikacji wniosku dokonanej na podstawie przekazanego sprawozdania przez sprzedawcę zobowiązanego lub wytwórcę energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, wypłaca temu sprzedawcy zobowiązanemu lub wytwórcy, na wskazany przez niego we wniosku rachunek bankowy, kwotę przeznaczoną na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 lub ust. 2 pkt 3.

4. W przypadku gdy w danym miesiącu ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest mniejsza niż ilość energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, wypłata jest równa iloczynowi kwoty określonej we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, i ilorazu ilości sprzedanej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, i ilości zakupionej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

5. W przypadku gdy w danym miesiącu saldo, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, jest dodatnie, jest ono rozliczane z przyszłym ujemnym saldem, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3.

6. W przypadku gdy dodatnie saldo, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 albo ust. 2 pkt 3, nie może zostać rozliczone do końca okresu, o którym mowa w art. 92 ust. 6–8, jest ono zwracane Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przez sprzedawcę zobowiązanego albo wytwórcę energii elektrycznej w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, w sześciu równych miesięcznych ratach, począwszy od końca ostatniego miesiąca, w którym zakończył się ten okres.

Art. 94.

1. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w terminie do dnia 30 września każdego roku, przekazuje Prezesowi URE informacje o planowanych w roku następnym wypłatach na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, biorąc pod uwagę informacje zawarte w sprawozdaniach miesięcznych przekazywanych przez sprzedawców zobowiązanych oraz wytwórców energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, otrzymanych w danym roku.

2. Prezes URE planuje wypłaty na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, w roku następnym, biorąc pod uwagę:

1) informacje, o których mowa w ust. 1;

2) maksymalną ilość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, jaka może zostać

sprzedana w drodze aukcji w następnym roku kalendarzowym, określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 72;

3) średnią cenę zakupu energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, w trzech pierwszych kwartałach roku kalendarzowego.

Art. 95.

1. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., zapewniając dostępność energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym, pobiera opłatę, zwaną dalej „opłatą OZE". Opłatę OZE przeznacza się wyłącznie na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 3, oraz kosztów działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., prowadzonej na podstawie ustawy.
2. Opłatę OZE obliczają, w sposób określony w art. 96 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego, zwani dalej „płatnikiem opłaty OZE".
3. Płatnik opłaty OZE pobiera opłatę OZE od:
   1) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej płatnika opłaty OZE;
   2) przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego bezpośrednio do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej płatnika opłaty OZE;
   3) przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej płatnika opłaty OZE, sprzedającego energię elektryczną przynajmniej jednemu odbiorcy końcowemu lub przedsiębiorstwu energetycznemu świadczącemu usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącemu płatnikiem opłaty OZE, którzy są przyłączeni do urządzeń, instalacji lub sieci tego przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną.
4. Opłatę OZE pobraną w imieniu i na rzecz Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. płatnik opłaty OZE wpłaca na rachunek Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., w terminie, o którym mowa w art. 100 ust. 3.

Art. 96.

1. Płatnik opłaty OZE oblicza należną opłatę OZE jako iloczyn stawki opłaty OZE oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:
   1) bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty OZE;
   2) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty OZE, przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE;
   3) do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty OZE bezpośrednio lub

poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

2. Energię elektryczną zużywaną przez:
   1) płatników opłaty OZE,
   2) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikami opłaty OZE,
   3) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

   – w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę OZE.

Art. 97.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym. Opłatę ustala się na podstawie stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za MWh.
2. Opłatę z tytułu świadczenia usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym oblicza się jako iloczyn stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego.
3. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną ustala opłatę związaną z zapewnieniem dostępności energii ze źródeł odnawialnych w krajowym systemie elektroenergetycznym jako iloczyn stawki opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1, obowiązującej w danym roku, wyrażonej w złotych za MWh, oraz ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorcę końcowego przyłączonego do sieci przedsiębiorstwa energetycznego, które sprzedaje temu odbiorcy energię elektryczną.
4. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty OZE, jest przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE, wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.
5. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty OZE wnosi opłatę OZE do każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty OZE w okresie rozliczeniowym.

Art. 98.

1. Prezes URE kalkuluje stawkę opłaty OZE na dany rok kalendarzowy według wzoru:

$$S_{Ri} = G_i /Q_{i-1} - S_{Ri-1}/Q_{i-1,}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_{Ri} – stawkę opłaty OZE na dany rok kalendarzowy, wyrażoną w złotych za MWh,

G_i – wysokość kwoty planowanej do pobrania w roku kalendarzowym, na który jest kalkulowana stawka opłaty OZE,

Q_{i-1} – ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych w krajowym systemie elektroenergetycznym, która stanowiła podstawę rozliczeń opłaty OZE, o której mowa w art. 96 ust. 1, w okresie 12 miesięcy kalendarzowych poprzedzających dzień 1 lipca roku, w którym jest kalkulowana stawka opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy,

S_{Ri-1} – niewykorzystane środki z opłaty OZE pozostałe z roku kalendarzowego poprzedzającego rok, w którym jest kalkulowana stawka opłaty OZE, wyrażone w złotych.

2. Prezes URE publikuje stawkę opłaty OZE na kolejny rok kalendarzowy w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 30 listopada.
3. Stawkę opłaty OZE ustala się w złotych z dokładnością do jednego grosza za MWh.

Art. 99.

Wysokość kwoty oznaczonej symbolem „G_i”, o którym mowa w art. 98 ust. 1, stanowiącej podstawę do kalkulowania w danym roku „$_i$” stawki opłaty OZE na rok następny, oblicza się według wzoru:

$$G_i = \sum K_{OZEfi} + L_{OZEi} - E_{OZEi,}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$\sum K_{OZEfi}$ – sumę środków przeznaczonych na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 94 ust. 1,

L_{OZEi} – wydatki i koszty, o których mowa w art. 102 ust. 2,

E_{OZEi} – prognozowany, na dzień 31 grudnia danego roku „$_i$”, stan środków na rachunku opłaty OZE, zgodnie z informacją, o której mowa w art. 102 ust. 3 pkt 2.

Art. 100.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne:
   1) wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej niebędące płatnikiem opłaty OZE,
   2) wytwarzające energię elektryczną
   – przekazują płatnikom opłaty OZE informację o ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do obliczenia opłaty OZE, w terminie do szóstego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.
2. Płatnik opłaty OZE przekazuje Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. informację o:

1) ilościach energii elektrycznej, która stanowi podstawę do naliczenia opłaty OZE,
2) wielkości pobranych środków z tytułu opłaty OZE

– w terminie do siódmego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.

3. Płatnik opłaty OZE przekazuje Operatorowi Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. środki pobrane z tytułu opłaty OZE, za dany okres rozliczeniowy, w terminie do dwudziestego pierwszego dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym, o którym mowa w art. 101.

Art. 101.

Okresem rozliczeniowym dla rozliczeń dokonywanych między:

1) Operatorem Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. a płatnikiem opłaty OZE – jest miesiąc kalendarzowy;
2) płatnikiem opłaty OZE a:
   a) odbiorcą końcowym,
   b) wytwórcą i przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącymi płatnikiem opłaty OZE przyłączonym do sieci dystrybucyjnej lub przesyłowej płatnika opłaty OZE

   – jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i są świadczone usługi przesyłania lub dystrybucji tej energii.

Art. 102.

1. W przypadku gdy kwota środków na rachunku opłaty OZE oraz na lokatach, o których mowa w art. 105, jest niewystarczająca na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. zaciąga zadłużenie na pokrycie tego salda.
2. Wydatki związane z zaciągniętym zadłużeniem, o którym mowa w ust. 1, oraz koszty bieżącej działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. związane z prowadzeniem rachunku opłaty OZE i rozliczaniem ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, oznaczone symbolem „L_{OZEi}”, oblicza się według wzoru:

$$L_{OZEi} = C_{OZEi} + I_{OZEi} + F_{OZEi},$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C_{OZEi} – kwotę należności głównych (kapitału) z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w przypadku, o którym mowa w ust. 1, wymagalnych w danym roku kalendarzowym,

I_{OZEi} – kwotę odsetek z tytułu zadłużenia zaciągniętego przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w przypadku, o którym mowa w ust. 1,

F_{OZEi} – planowane w danym roku koszty bieżącej działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A., związane z prowadzeniem

rachunku opłaty OZE i pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.

3. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przekazuje Prezesowi URE informacje o:
   1) wysokości wydatków i kosztów, o których mowa w ust. 2,
   2) prognozowanym stanie środków na rachunku opłaty OZE na dzień 31 grudnia danego roku
   – w terminie do dnia 30 września każdego roku.

Art. 103.

1. Środki z tytułu:
   1) odsetek od środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE,
   2) lokat, o których mowa w art. 105
   – przeznacza się na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.
2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przekazuje Prezesowi URE informację o stanie środków zgromadzonych na rachunku opłaty OZE na ostatni dzień roku poprzedniego, w terminie do dnia 31 stycznia.

Art. 104.

1. Środki uzyskane z opłaty OZE oraz środki, o których mowa w art. 103 ust. 1, nie stanowią przychodu Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 851, z późn. zm.[11)]).
2. Środki przekazane przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. na rzecz sprzedawcy zobowiązanego i wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie mniejszej niż 500 kW, oraz wydatki i koszty finansowane ze środków, o których mowa w ust. 1, nie stanowią u Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy wymienionej w ust. 1.

Art. 105.

1. Środki zgromadzone przez Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. na rachunku opłaty OZE mogą być lokowane wyłącznie w:
   1) obligacjach, bonach i innych papierach wartościowych emitowanych przez Skarb Państwa;
   2) obligacjach i innych dłużnych papierach wartościowych, opiewających na świadczenia pieniężne, gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa;
   3) depozytach bankowych i bankowych papierach wartościowych, w walucie polskiej.

[11)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 915, 1138, 1146, 1215, 1328, 1457 i 1563.

2. Termin wymagalności lokat, o których mowa w ust. 1, Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. dostosowuje do terminu wypłat kwot na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3.

Art. 106.

Siedzibą Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 107.

1. Przedmiotem działalności Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. jest:
   1) gromadzenie środków pieniężnych na pokrycie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3;
   2) rozliczanie ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3;
   3) zarządzanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty OZE na zasadach określonych w ustawie.
2. Zysk Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. przeznacza się wyłącznie na finansowanie działalności określonej w ust. 1.

Art. 108.

1. Skarb Państwa obejmuje wszystkie akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.
2. Kapitał zakładowy Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. może zostać pokryty wyłącznie wkładami pieniężnymi wniesionymi w całości przed jej zarejestrowaniem.
3. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. są akcjami imiennymi i nie podlegają zamianie na akcje na okaziciela.
4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.
5. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie mogą być zbywane lub obciążane.
6. Akcje Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie podlegają zajęciu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1619) oraz przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.
7. Na akcjach Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie można ustanawiać zabezpieczenia zobowiązań podatkowych w trybie przepisów działu III rozdziału 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.[12)]).

[12)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101, 1342 i 1529, z 2013 r. poz. 35, 985, 1027, 1036, 1145, 1149 i 1289 oraz z 2014 r. poz. 183, 567, 915, 1171, 1215, 1328 i 1644.

Art. 109.

1. Kapitał zakładowy Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może być obniżany.
2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może emitować obligacji zamiennych albo obligacji z prawem pierwszeństwa.

Art. 110.

Rada nadzorcza Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. liczy pięciu członków, powoływanych i odwoływanych przez:

1) ministra właściwego do spraw gospodarki – Przewodniczącego rady nadzorczej;
2) ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa – jednego członka;
3) ministra właściwego do spraw środowiska – jednego członka;
4) ministra właściwego do spraw rynków rolnych – jednego członka;
5) Prezesa URE – jednego członka.

Art. 111.

1. Rada nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów.
2. Rada nadzorcza uchwala regulamin określający tryb jej działania.
3. Regulamin uchwalony przez radę nadzorczą podlega zatwierdzeniu przez walne zgromadzenie.

Art. 112.

1. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. nie może zostać połączony z inną spółką, ulec podziałowi lub przekształceniu.
2. Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. może zostać rozwiązany uchwałą walnego zgromadzenia, podjętą nie wcześniej niż po spełnieniu w całości świadczeń na rzecz sprzedawców zobowiązanych oraz wytwórców, o których mowa odpowiednio w art. 93 ust. 1 i 2.

Art. 113.

Operator Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A.:

1) składa ministrowi właściwemu do spraw gospodarki corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym informacje o wpływach z opłaty OZE i stanie środków na rachunku opłaty OZE, kosztach działalności, bieżącym i planowanym zadłużeniu spółki;
2) przedstawia, na żądanie ministra właściwego do spraw gospodarki, informacje o swojej działalności inne niż określone w pkt 1.

Art. 114.

W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030 oraz z 2014 r. poz. 265 i 1161).

Art. 115.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się w obszarze danej sieci ciepłowniczej obrotem ciepłem lub wytwarzaniem ciepła i jego sprzedażą odbiorcom końcowym dokonuje zakupu oferowanego mu ciepła wytworzonego w przyłączonych do tej sieci instalacjach:
   1) termicznego przekształcania odpadów,
   2) odnawialnego źródła energii, innych niż instalacja termicznego przekształcania odpadów, wytworzonego z odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem ciepła wytworzonego w instalacjach spalania wielopaliwowego innego niż ciepło użytkowe wytworzone w wysokosprawnej kogeneracji

   – w ilości nie większej niż zapotrzebowanie odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa, przyłączonych do tej sieci.
2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za spełniony w przypadku, gdy oferowane do sprzedaży ciepło, o którym mowa w ust. 1, zakupiono w ilości, w jakiej je oferowano, lub w ilości równej zapotrzebowaniu odbiorców końcowych przedsiębiorstwa energetycznego realizującego ten obowiązek i przyłączonych do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, proporcjonalnie do udziału mocy osiągalnej cieplnej tej instalacji w całkowitej mocy zamówionej przez odbiorców, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru oraz możliwości przesyłania ciepła wytworzonego w tej instalacji.
3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, powstaje w przypadku, gdy:
   1) istnieją techniczne warunki przesyłania, dystrybucji i odbioru ciepła, o którym mowa w ust. 1;
   2) ciepło, o którym mowa w ust. 1, zostanie zakupione po cenie nie wyższej niż średnia cena ciepła wytworzonego w przyłączonych do tej sieci źródłach ciepła w poprzednim roku kalendarzowym, powiększona o wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w poprzednim roku kalendarzowym określony w komunikacie Prezesa GUS ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”;
   3) koszty zakupu tego ciepła nie spowodują wzrostu cen ciepła lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom końcowym w danym roku o więcej niż wartość wskaźnika, o którym mowa w pkt 2, w poprzednim roku kalendarzowym;
   4) w sieci ciepłowniczej, do której miałoby zostać dostarczone ciepło, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, mniej niż 50% ciepła w skali roku kalendarzowego poprzedzającego rok złożenia oferty stanowi ciepło wytworzone z odnawialnych źródeł energii, z instalacji termicznego przekształcania odpadów lub ciepło odpadowe z instalacji przemysłowych;
   5) oferowane ciepło, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zostanie wytworzone w całości z odnawialnych źródeł energii, a w przypadku, gdy zostanie wytworzone w jednostce wytwórczej, w której są spalane biomasa, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy wspólnie z innymi paliwami, zaoferowana będzie jedynie część wytworzonego ciepła, odpowiadająca udziałowi energii chemicznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w energii chemicznej paliwa zużywanego do wytworzenia ciepła,

obliczona w sposób określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 61.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia w kalkulacji kosztów, o których mowa w ust. 3 pkt 3, ceny oferowanego ciepła, o którym mowa w ust. 1, oraz inne koszty uzasadnione, które wynikają z zakupu takiego ciepła, w szczególności koszty związane z koniecznością utrzymywania zdolności urządzeń, instalacji i sieci do realizacji zaopatrzenia w ciepło w sposób ciągły, przy zachowaniu obowiązujących wymagań jakościowych, koszty rezerwowego dostarczania ciepła w przypadku wystąpienia awarii w instalacjach, o których mowa w ust. 1, oraz koszty utrzymania przewidzianych w programie pracy sieci ciepłowniczej źródeł ciepła, pracujących w okresie największego poboru mocy cieplnej w sezonie grzewczym lub w okresie letnim.
5. Ciepło, o którym mowa w ust. 1, oferuje się w ilości wyrażonej w GJ dla danego roku kalendarzowego. Do oferty sprzedaży ciepła, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wytwórca ciepła dołącza oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte w ofercie są kompletne i zgodne z prawdą oraz że sprzedawane ciepło zostanie wytworzone w całości z odnawialnych źródeł energii, a w przypadku, gdy będzie wytwarzane w jednostce wytwórczej, w której są spalane biomasa, biopłyny, biogaz lub biogaz rolniczy wspólnie z innymi paliwami, sprzedażą objęta zostanie wyłącznie część wytwarzanego ciepła odpowiadająca udziałowi energii chemicznej biomasy, biopłynów, biogazu lub biogazu rolniczego w energii chemicznej paliwa zużywanego do wytwarzania ciepłą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.
6. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości ciepła, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dostarczonej do sieci przez wytwórcę, którego oferta została przyjęta, przyjmuje się:
   1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania ciepła z odnawialnych źródeł energii,
   2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanego ciepła w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 23, oraz inne paliwa,
   3) miejsce dokonywania pomiarów ilości ciepła wytworzonego w instalacjach odnawialnego źródła energii

   – określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.
7. W zakresie kontroli wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, przepisy art. 84–88, art. 90 oraz art. 91 stosuje się odpowiednio.
8. W przypadku gdy oświadczenie wytwórcy, o którym mowa w ust. 5, okaże się niezgodne z prawdą, niedopuszczalne jest złożenie oferty sprzedaży ciepła wytworzonego przez tego wytwórcę, o której mowa w ust. 1, w obszarze sieci ciepłowniczej, w której ta niezgodność wystąpiła, przez okres 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym ta niezgodność wystąpiła.
9. W przypadku gdy więcej niż jedno przedsiębiorstwo energetyczne wytwarza ciepło w instalacjach, o których mowa w ust. 1, a oferowana przez te przedsiębiorstwa łączna ilość ciepła z tych instalacji jest większa niż

zapotrzebowanie na ciepło odbiorców końcowych przedsiębiorstwa, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo to dokonuje zakupu oferowanego ciepła od wszystkich przedsiębiorstw wytwarzających to ciepło w ilości proporcjonalnej do udziału mocy oferowanej z każdej z tych instalacji w łącznej oferowanej mocy tych instalacji.

10. W przypadku gdy ciepło wytworzone w instalacjach, o których mowa w ust. 1, jest dostarczane do więcej niż jednego przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, każde z tych przedsiębiorstw dokonuje zakupu oferowanego ciepła w ilości proporcjonalnej do udziału mocy zamówionej przez odbiorców końcowych tego przedsiębiorstwa przyłączonych do tej sieci ciepłowniczej w łącznej mocy zamówionej przez odbiorców końcowych wszystkich tych przedsiębiorstw, z uwzględnieniem charakterystyki odbioru ciepła z tej sieci oraz możliwości przesyłania ciepła wytworzonego w tych instalacjach.
11. Za koszty uzasadnione ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniane w taryfach, uznaje się koszty zakupu ciepła, które nie spowodują w danym roku wzrostu cen lub stawek opłat za ciepło dostarczane odbiorcom przez przedsiębiorstwo energetyczne, na które składają się w szczególności ceny za zamówioną moc cieplną, ceny ciepła, ceny nośnika ciepła, a także stawki opłat stałych i zmiennych za usługi przesyłowe, o więcej niż wartość średniorocznego wskaźnika cen towarów i usług konsumpcyjnych, o którym mowa w ust. 3 pkt 2.
12. Koszty zakupu ciepła ponoszone w związku z realizacją obowiązku, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się w kalkulacji cen lub stawek opłat za ciepło dostarczone odbiorcom końcowym ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych realizujących ten obowiązek, przyjmując, że każda jednostka ciepła sprzedawanego przez dane przedsiębiorstwo energetyczne wszystkim odbiorcom przyłączonym do sieci ciepłowniczej, do której jest przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, jest w tej samej wysokości obciążona tymi kosztami.
13. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła w danej sieci ciepłowniczej, w terminie 30 dni od dnia zakończenia roku kalendarzowego, publikuje na swojej stronie internetowej informację dotyczącą procentowego udziału ciepła wytworzonego z odnawialnych źródeł energii, z instalacji termicznego przekształcania odpadów lub ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych w łącznej ilości ciepła dostarczonego do tej sieci w poprzednim roku kalendarzowym.
14. Udział procentowy ciepła dostarczonego w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej wytworzonego z odnawialnych źródeł energii, ciepła z instalacji termicznego przekształcania odpadów lub ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych, w łącznej ilości ciepła dostarczanego do tej sieci w ciągu roku kalendarzowego, oznaczony symbolem U_{DH}, wyznacza się według wzoru:

$$U_{DH} = \frac{\sum_{i=1}^{n} Q_{i,\mathrm{OZE}} + \sum_{i=1}^{n} Q_{i,\mathrm{itpo}} + \sum_{i=1}^{n} Q_{i,odp}}{\sum_{i=1}^{n} Q_{i,dsc}} \cdot 100\%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$Q_{i,OZE}$ - ilość ciepła z odnawialnych źródeł energii dostarczoną w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej, wyrażoną w GJ,

$Q_{i,itpo}$ - ilość ciepła z instalacji termicznego przekształcania odpadów dostarczoną w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej, z wyjątkiem ciepła wytworzonego jednocześnie z odnawialnych źródeł energii, wyrażoną w GJ,

$Q_{i,odp}$ - ilość ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych dostarczoną w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej, wyrażoną w GJ,

$Q_{i,dsc}$ - ilość ciepła dostarczoną w ciągu roku kalendarzowego do danej sieci ciepłowniczej ze wszystkich źródeł dostarczających ciepło do tej sieci, wyrażoną w GJ,

n - liczbę źródeł ciepła dostarczających do danej sieci ciepłowniczej odpowiednio ciepło z odnawialnych źródeł energii, ciepło z instalacji termicznego przekształcania odpadów lub ciepło odpadowe z instalacji przemysłowych.

15. Przepisy ust. 1–12 stosuje się odpowiednio do ciepła, o którym mowa w ust. 1, które jest wytwarzane przez przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się w obszarze danej sieci ciepłowniczej obrotem ciepłem lub wytwarzaniem ciepła i jego sprzedażą odbiorcom końcowym przyłączonym do tej sieci. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, wykorzystuje takie ciepło dla potrzeb jego sprzedaży do odbiorców końcowych.

Art. 116.

Operator systemu dystrybucyjnego gazowego, w obszarze swojego działania, odbiera biogaz lub biogaz rolniczy spełniający parametry jakościowe dla paliw gazowych wprowadzanych do sieci, określone w przepisach odrębnych, wytwarzanego w instalacji odnawialnego źródła energii przyłączonej bezpośrednio do sieci tego operatora.

Art. 117.

Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych oraz ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób weryfikacji biomasy, biopłynów, drewna innego niż pełnowartościowe oraz substratów, o których mowa w art. 2 pkt 2, oraz sposób dokumentowania ich pochodzenia na potrzeby systemu wsparcia, biorąc pod uwagę potrzebę prawidłowego kwalifikowania wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

Rozdział 5

Gwarancje pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii

Art. 118.

1. Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwana dalej „gwarancją pochodzenia”, jest dokumentem poświadczającym odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii.
2. Z gwarancji pochodzenia nie wynikają prawa majątkowe.
3. Przekazanie gwarancji pochodzenia następuje niezależnie od przeniesienia praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia.

Art. 119.

1. Gwarancję pochodzenia wydaje się na pisemny wniosek wytwórcy energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, zwany dalej „wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia”.
2. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia składa się do operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, na którego obszarze działania została przyłączona instalacja odnawialnego źródła energii, w terminie 30 dni od dnia zakończenia wytworzenia danej ilości energii elektrycznej objętej wnioskiem.
3. Wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia zawiera:
   1) oznaczenie wytwórcy energii elektrycznej;
   2) określenie lokalizacji, rodzaju i łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, w którym została wytworzona energia elektryczna z odnawialnych źródeł energii;
   3) dane dotyczące ilości wprowadzonej do sieci energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii;
   4) określenie okresu, obejmującego jeden lub więcej następujących po sobie miesięcy kalendarzowych danego roku kalendarzowego, w którym energia elektryczna została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, ze wskazaniem daty rozpoczęcia i zakończenia wytwarzania tej energii;
   5) wskazanie, czy instalacja odnawialnego źródła energii określona we wniosku korzystała z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w tych instalacjach.
4. Do wydawania gwarancji pochodzenia oraz innych dokumentów potwierdzających wydanie gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego o wydawaniu zaświadczeń.
5. Operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego dokonuje weryfikacji danych, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2, zawartych we wniosku o wydanie gwarancji

pochodzenia i w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania przekazuje ten wniosek Prezesowi URE, wraz z potwierdzeniem ilości wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wprowadzonej do sieci, ustalonej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

6. Na potrzeby ustalenia rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii w celu wydawania gwarancji pochodzenia przyjmuje się:
   1) parametry techniczne i technologiczne wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
   2) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości wytwarzanej energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii wykorzystujących, w procesie wytwarzania energii elektrycznej, nośniki energii, o których mowa w art. 2 pkt 23, oraz inne paliwa,
   3) miejsce dokonywania pomiarów ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii

   – określone w przepisach wydanych na podstawie art. 61.

Art. 120.

1. W przypadku gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia nie zawiera danych, o których mowa w art. 119 ust. 3, Prezes URE niezwłocznie wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. Nieuzupełnienie wniosku w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.
2. Prezes URE wydaje gwarancję pochodzenia w terminie 30 dni od dnia przekazania przez operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego wniosku o wydanie gwarancji pochodzenia.
3. Gwarancja pochodzenia jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii, objętej wnioskiem o wydanie gwarancji pochodzenia.
4. Po upływie okresu określonego w ust. 3 gwarancja pochodzenia wygasa i podlega wykreśleniu z rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 122 ust. 1.
5. Gwarancję pochodzenia oznacza się indywidualnym numerem, zawiera się w niej dane, o których mowa w art. 119 ust. 3, oraz określa się termin jej ważności.
6. Gwarancja pochodzenia traci ważność z dniem wydania przez podmiot, o którym mowa w art. 122 ust. 1, dokumentu, o którym mowa w art. 122 ust. 4.
7. Gwarancję pochodzenia wydaje się za wytworzoną energię elektryczną z dokładnością do 1 MWh.
8. Gwarancję pochodzenia wydaje się w postaci elektronicznej i przekazuje się bezpośrednio do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w art. 122 ust. 1.
9. Gwarancja pochodzenia podlega po przekazaniu do rejestru gwarancji pochodzenia rozdzieleniu w całości przez podmiot, o którym mowa w art. 122 ust. 1, na gwarancje pochodzenia w postaci elektronicznej w ilości równej ilości

MWh wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii i wskazanej w tej gwarancji pochodzenia.

10. Gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielenia lub gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielenia, wpisuje się na konto wytwórcy w rejestrze gwarancji pochodzenia.

11. Przez gwarancję pochodzenia niewymagającą rozdzielenia rozumie się gwarancję pochodzenia, z której treści wynika, iż ogranicza się do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii dokładnie 1 MWh energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej.

12. Gwarancję pochodzenia powstałą na skutek rozdzielenia oznacza się indywidualnym numerem gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu i zawiera się w niej dane określone w ust. 5, przy czym dodatkowo wskazuje się, iż ogranicza się ona do potwierdzenia odbiorcy końcowemu wytworzenia z odnawialnych źródeł energii w instalacjach odnawialnego źródła energii dokładnie 1 MWh wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej energii elektrycznej z ilości energii elektrycznej wskazanej w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu.

13. Termin ważności wskazany w gwarancji pochodzenia, która uległa rozdzieleniu jest terminem ważności gwarancji pochodzenia powstałych na skutek tego rozdzielenia.

14. Do gwarancji pochodzenia uznanych przez Prezesa URE, które nie były rozdzielane na gwarancje pochodzenia w sposób, o którym mowa w ust. 9, przepisy ust. 9–13 stosuje się odpowiednio.

Art. 121.

1. Prezes URE, na pisemny wniosek podmiotu, uznaje gwarancję pochodzenia wydaną w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

2. Prezes URE może odmówić uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 1, w przypadku, gdy wystąpią uzasadnione wątpliwości co do jej autentyczności lub wiarygodności.

3. O przyczynie odmowy uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w ust. 2, Prezes URE niezwłocznie informuje Komisję Europejską, podając przyczynę odmowy.

4. Gwarancja pochodzenia, o której mowa w ust. 1, jest ważna przez okres 12 miesięcy od dnia zakończenia wytwarzania energii elektrycznej, na którą została wydana.

Art. 122.

1. Rejestr gwarancji pochodzenia prowadzi podmiot prowadzący:
   1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy o giełdach towarowych lub

2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy o obrocie instrumentami finansowymi

– organizujący obrót gwarancjami pochodzenia.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, prowadzi rejestr gwarancji pochodzenia w sposób zapewniający identyfikację:
   1) wytwórców, którym wydano gwarancję pochodzenia;
   2) podmiotów, których gwarancje pochodzenia wydane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zostały uznane przez Prezesa URE;
   3) przysługujących gwarancji pochodzenia oraz odpowiadającej im ilości energii elektrycznej.
3. Prezes URE przekazuje informacje o wydanych oraz uznanych gwarancjach pochodzenia podmiotowi, o którym mowa w ust. 1.
4. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, wydaje podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu poświadczenia odbiorcy końcowemu, że określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzonej do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona z odnawialnych źródeł energii w instalacji odnawialnego źródła energii.
5. Wytwórca oraz podmiot posiadający konto w rejestrze gwarancji pochodzenia informują pisemnie Prezesa URE oraz podmiot, o którym mowa w ust. 1, o przekazaniu gwarancji pochodzenia odbiorcy końcowemu, w terminie 7 dni od dnia jej przekazania.
6. Informację, o której mowa w ust. 5, wpisuje się do rejestru gwarancji pochodzenia.
7. Przeniesienie gwarancji pochodzenia następuje z chwilą dokonania odpowiedniego wpisu w rejestrze gwarancji pochodzenia.
8. Wpis do rejestru gwarancji pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zmiany dokonane w tym rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia tego rejestru.
9. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, może organizować obrót gwarancjami pochodzenia.

Art. 123.

1. Prezes URE odmawia:
   1) wydania gwarancji pochodzenia – w przypadku, gdy wniosek o wydanie gwarancji pochodzenia został złożony operatorowi systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego lub operatorowi systemu przesyłowego elektroenergetycznego po upływie terminu, o którym mowa w art. 119 ust. 2;
   2) uznania gwarancji pochodzenia, o której mowa w art. 121 ust. 1, w przypadku, o którym mowa w art. 121 ust. 2.

2. Prezes URE odmawia, w drodze postanowienia, wydania gwarancji pochodzenia lub uznania gwarancji pochodzenia. Na postanowienie służy zażalenie.
3. Zażalenie wnosi się do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Przepisy ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki stosuje się odpowiednio.

Rozdział 6
Krajowy plan działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych

Art. 124.

1. Działania w zakresie energii ze źródeł odnawialnych do 2020 r. określa krajowy plan działania opracowany przez ministra właściwego do spraw gospodarki.
2. Krajowy plan działania określa w szczególności:
   1) krajowy cel w zakresie udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, w podziale na sektory: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu;
   2) cele pośrednie, obejmujące dwuletnie okresy, określające sposób dojścia do krajowego celu wymienionego w pkt 1;
   3) wpływ środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto oraz działania, jakie należy podjąć w tym zakresie dla osiągnięcia krajowego celu wymienionego w pkt 1;
   4) końcowe zużycie energii brutto ze źródeł odnawialnych w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie;
   5) działania, jakie powinny zostać podjęte dla osiągnięcia celów pośrednich w poszczególnych latach, aż do osiągnięcia krajowego celu wymienionego w pkt 1, w zakresie:
      a) współpracy organów administracji rządowej z jednostkami samorządu terytorialnego,
      b) współpracy międzynarodowej dotyczącej pozyskiwania energii i paliw ze źródeł odnawialnych oraz projektów energetycznych,
      c) krajowej strategii rozwoju zasobów biomasy.
3. Rada Ministrów przyjmuje Krajowy plan działania, w drodze uchwały, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki.
4. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej krajowy plan działania przyjęty przez Radę Ministrów.
5. W przypadku:
   1) gdy udział energii ze źródeł odnawialnych określony w krajowym planie działania dla danego okresu obniży się poniżej celu pośredniego określonego dla okresu bezpośrednio go poprzedzającego,
   2) wydania zaleceń przez Komisję Europejską

   – minister właściwy do spraw gospodarki opracowuje aktualizację krajowego planu działania.
6. Do aktualizacji krajowego planu działania przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 125.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki monitoruje realizację krajowego celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1, w szczególności na podstawie danych przekazanych przez Prezesa URE oraz wyników badań statystycznych prowadzonych zgodnie z programem badań statystycznych statystyki publicznej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r. poz. 591, z 2013 r. poz. 2 oraz z 2014 r. poz. 1161).
2. Minister właściwy do spraw gospodarki, co 2 lata, sporządza i przedstawia Radzie Ministrów sprawozdanie zawierające wyniki monitorowania realizacji krajowego celu, wraz ze wskazaniem postępu w promowaniu wykorzystania energii i paliw ze źródeł odnawialnych.
3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, zawiera informacje dotyczące w szczególności:
   1) udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto, w podziale na sektory: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu;
   2) techniczne możliwości przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci;
   3) wpływu środków polityki efektywności energetycznej na końcowe zużycie energii brutto;
   4) działań podejmowanych dla realizacji krajowego celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1;
   5) przewidywanego zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych;
   6) planowanych i będących w budowie instalacji odnawialnego źródła energii;
   7) postępu dokonanego w usprawnianiu procedur administracyjnych oraz usuwaniu barier regulacyjnych i innych w rozwoju wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych.
4. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, przyjmuje sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 30 listopada roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej przyjęte przez Radę Ministrów sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym sprawozdanie zostało sporządzone.

Art. 126.

1. Zadania związane z funkcjonowaniem rynku energii ze źródeł odnawialnych, zużywanych w sektorach: elektroenergetyki, ciepłownictwa i chłodnictwa oraz transportu, wykonują:
   1) minister właściwy do spraw gospodarki;
   2) minister właściwy do spraw rozwoju wsi;
   3) minister właściwy do spraw środowiska;
   4) Prezes ARR;
   5) Prezes URE;
   6) Prezes GUS.

2. Zadania ministra właściwego do spraw gospodarki obejmują:
   1) określanie krajowych środków mających na celu rozwój wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych;
   2) monitorowanie funkcjonowania instrumentów wspierających pozyskiwanie i wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych oraz działań mających na celu ich wykorzystanie;
   3) podejmowanie działań mających na celu usprawnienie procedur administracyjnych związanych z prowadzeniem procesu inwestycyjnego w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii oraz usuwanie barier mogących ograniczać wzrost pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych i ich wykorzystania;
   4) monitorowanie funkcjonowania systemu gwarancji pochodzenia;
   5) opracowywanie analiz w zakresie zapotrzebowania na energię ze źródeł odnawialnych oraz jej wykorzystania.
3. Zadania ministra właściwego do spraw rozwoju wsi obejmują:
   1) promowanie wykorzystania biomasy pochodzenia rolniczego na cele energetyczne, z uwzględnieniem potrzeb produkcji żywności;
   2) monitorowanie zmian powierzchni gruntów przeznaczonych na uprawy energetyczne.
4. Zadania ministra właściwego do spraw środowiska obejmują opracowywanie analiz w zakresie określenia:
   1) szacunkowego wpływu wytwarzania biokomponentów i biopłynów na zasoby wodne oraz na jakość wody i gleby;
   2) szacunkowej wartości ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w związku z wytwarzaniem energii ze źródeł odnawialnych.
5. Zadania Prezesa ARR obejmują:
   1) monitorowanie ilości i rodzajów surowców wykorzystanych do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego, wytwarzania biogazu rolniczego, a także biokomponentów stosowanych w paliwach transportowych;
   2) gromadzenie informacji dotyczących istniejącej, będącej w budowie lub planowanej infrastruktury energetycznej służącej do wytwarzania biogazu rolniczego lub wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego oraz wytwarzania biokomponentów.
6. Zadania Prezesa URE obejmują:
   1) udostępnianie informacji, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 19 ustawy – Prawo energetyczne, dotyczących odnawialnych źródeł energii;
   2) monitorowanie wykonania przez przedsiębiorstwa energetyczne obowiązku zapewnienia pierwszeństwa w przesyłaniu lub dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii.
7. Zadania Prezesa GUS obejmują prowadzenie stałej statystyki dotyczącej udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto w elektroenergetyce, ciepłownictwie i chłodnictwie oraz w transporcie.
8. Organy, o których mowa w ust. 1, udostępniają w Biuletynie Informacji Publicznej informacje zgromadzone w trakcie realizacji zadań, o których mowa w ust. 2–7.

Art. 127.

1. Udział energii ze źródeł odnawialnych oblicza się jako iloraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze źródeł odnawialnych oraz wartości końcowego zużycia energii brutto ze wszystkich źródeł, wyrażony w procentach.
2. Przy obliczaniu udziału energii ze źródeł odnawialnych stosuje się metodologię i definicje określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).
3. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania:
   1) udziału energii ze źródeł odnawialnych w ciepłownictwie i chłodnictwie,
   2) udziału energii ze źródeł odnawialnych w elektroenergetyce,
   3) udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie,
   4) udziału energii ze źródeł odnawialnych w końcowym zużyciu energii brutto,
   5) znormalizowanej ilości energii elektrycznej wytworzonej w elektrowniach wodnych lub wiatrowych,
   6) rzeczywistej ilości ciepła wytworzonego z energii aerotermalnej, geotermalnej lub hydrotermalnej przez pompy ciepła

   – biorąc pod uwagę rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych oraz metodologię obliczania przyjętą przez Komisję Europejską.

Art. 128.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.
2. Prezes URE oraz Prezes Zarządu Narodowego Funduszu przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje związane z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, które niezwłocznie od dnia otrzymania przez ministra właściwego do spraw gospodarki zamieszcza się w elektronicznej bazie danych, o której mowa w ust. 1.
3. Informacje, o których mowa w ust. 2, przekazywane przez Prezesa URE dotyczą w szczególności:
   1) mocy zainstalowanej elektrycznej poszczególnych rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii objętych koncesją Prezesa URE na wykonywanie działalności gospodarczej polegającej na wytwarzaniu energii elektrycznej;
   2) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, określonego na podstawie wydanych przez Prezesa URE świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii;
   3) ilości energii elektrycznej wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnego źródła energii, objętego postanowieniami o

odmowie wydania świadectw pochodzenia lub świadectw pochodzenia z biogazu rolniczego;

4) liczbie wydanych gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane.

4. Prezes URE przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje związane z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych, w terminie 25 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.
5. W celu realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 2, Prezes Zarządu Narodowego Funduszu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o wysokości uiszczonych opłat zastępczych, według stanu na koniec danego kwartału, w terminie 45 dni od dnia zakończenia każdego kwartału.
6. Dane zamieszczone w elektronicznej bazie danych wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych są jawne.

Art. 129.

Przez energię ze źródeł odnawialnych rozumie się – dla celów statystycznych – energię z odnawialnych źródeł niekopalnych, a mianowicie energię wiatru, energię promieniowania słonecznego, energię aerotermalną, geotermalną, hydrotermalną, energię fal, prądów i pływów morskich, energię spadku rzek oraz energię pozyskiwaną z biomasy, biogazu pochodzącego ze składowisk odpadów, a także biogazu powstałego w procesach odprowadzania lub oczyszczania ścieków albo rozkładu składowanych szczątków roślinnych i zwierzęcych.

Rozdział 7

Warunki i tryb wydawania certyfikatów instalatorom mikroinstalacji, małych instalacji i instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW oraz akredytowania organizatorów szkoleń

Art. 130.

1. Osoba dokonująca instalacji:
   1) mikroinstalacji lub
   2) małych instalacji, lub
   3) instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW

   – zwana dalej „instalatorem”, może wystąpić z wnioskiem do Prezesa Urzędu Dozoru Technicznego, zwanego dalej „Prezesem UDT”, o wydanie dokumentu potwierdzającego posiadanie przez instalatora kwalifikacji do instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „certyfikatem”.
2. Certyfikat potwierdza posiadanie kwalifikacji do instalowania następujących rodzajów instalacji odnawialnego źródła energii:
   1) kotłów i pieców na biomasę lub
   2) systemów fotowoltaicznych, lub

3) słonecznych systemów grzewczych, lub
4) pomp ciepła, lub
5) płytkich systemów geotermalnych.

3. Certyfikat może być wydany instalatorowi, który:
1) posiada:
a) pełną zdolność do czynności prawnych oraz korzysta z pełni praw publicznych,
b) dokument potwierdzający kwalifikacje związane z instalowaniem urządzeń lub instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych lub
c) udokumentowane trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie instalowania lub modernizacji urządzeń i instalacji sanitarnych, energetycznych, grzewczych, chłodniczych lub elektrycznych, lub
d) świadectwo ukończenia co najmniej dwusemestralnych studiów podyplomowych lub równorzędnych, których program dotyczył zagadnień zawartych w zakresie programowym szkoleń określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 144 pkt 2, lub
e) zaświadczenie o ukończeniu szkolenia u producenta danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, które w części teoretycznej i praktycznej zawierało zagadnienia w zakresie projektowania, instalowania, konserwacji, modernizacji i utrzymania w należytym stanie technicznym instalacji odnawialnego źródła energii;
2) nie był skazany prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo umyślne przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
3) ukończył szkolenie podstawowe dla osób ubiegających się o wydanie certyfikatu instalatora mikroinstalacji, małej instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, poświadczone zaświadczeniem, przeprowadzone przez akredytowanego organizatora szkoleń, o którym mowa w art. 139 ust. 1 lub w art. 145, w zakresie dotyczącym instalowania danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
4) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin przeprowadzony przez komisję egzaminacyjną, o której mowa w art. 131 ust. 2, odpowiednio dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia podstawowego.

4. Instalatorowi, który posiada:
1) dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie technik urządzeń i systemów energetyki odnawialnej wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.[13)]) lub

---

[13)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2781, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 94, poz. 788, Nr 122, poz. 1020, Nr 131, poz. 1091, Nr 167, poz. 1400 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1043, Nr 208, poz. 1532 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 42, poz. 273, Nr 80, poz. 542, Nr 115, poz. 791, Nr 120, poz. 818, Nr 180, poz. 1280 i Nr 181, poz. 1292, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 145, poz. 917, Nr 216, poz. 1370 i Nr 235, poz. 1618, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 31, poz. 206, Nr 56, poz. 458, Nr 157, poz.

2) dyplom ukończenia studiów wyższych na kierunku lub w specjalności w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii albo urządzeń i instalacji sanitarnych, elektroenergetycznych, grzewczych, chłodniczych, cieplnych i klimatyzacyjnych lub elektrycznych wydany na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.[14)])

– może być wydany certyfikat, jeżeli spełnia on warunki określone w ust. 3 pkt 1 lit. a oraz w pkt 2.

Art. 131.

1. Egzamin dla instalatorów ubiegających się o wydanie certyfikatu przeprowadza się nie rzadziej niż dwa razy w roku. Informację o terminie i miejscu egzaminu Prezes UDT ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie później niż w terminie trzydziestu dni przed dniem egzaminu.
2. Egzamin dla instalatorów dla danego rodzaju instalacji przeprowadza komisja egzaminacyjna, zwana dalej „Komisją”.
3. Prezes UDT powołuje członków Komisji spośród osób wskazanych we wnioskach podmiotów, o których mowa w ust. 4, oraz osób wyznaczonych przez siebie, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 144 pkt 3, w okresie 4 lat od dnia potwierdzenia spełnienia tych wymagań.
4. Wniosek o powołanie członka Komisji mogą zgłosić w szczególności:
   1) izby gospodarcze i izby rzeczoznawców oraz stowarzyszenia naukowo-techniczne – w przypadku, gdy zgodnie ze statutem wykonują działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;
   2) jednostki i instytucje o zasięgu regionalnym lub ogólnokrajowym wykonujące działalność w zakresie danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
   3) producenci oraz przedsiębiorcy wykonujący działalność w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii;
   4) ośrodki szkoleniowe lub szkoły, w których prowadzi się kształcenie zawodowe z zakresu instalacji odnawialnego źródła energii lub energetyki.
5. W skład Komisji wchodzi nie mniej niż 3 członków.
6. Za przeprowadzenie egzaminu dla instalatorów członkom Komisji przysługuje wynagrodzenie, które nie może być wyższe niż 20% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z

1241 i Nr 219, poz. 1705, z 2010 r. Nr 44, poz. 250, Nr 54, poz. 320, Nr 127, poz. 857 i Nr 148, poz. 991, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 139, poz. 814, Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206, z 2012 r. poz. 941 i 979, z 2013 r. poz. 87, 827, 1191, 1265, 1317 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7, 290, 538, 598, 642, 811, 1146 i 1198.

[14)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650 oraz z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198.

Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, z późn. zm.[15)]).

Art. 132.

1. Wniosek o wydanie certyfikatu zawiera w szczególności:
   1) imię (imiona) i nazwisko wnioskodawcy;
   2) datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
   3) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji wnioskodawcy;
   4) numer PESEL, o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy;
   5) określenie zakresu certyfikatu, ze wskazaniem rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii;
   6) aktualne miejsce pracy lub wykonywania działalności gospodarczej przez wnioskodawcę.
2. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza:
   1) kopię dokumentów potwierdzających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 130 ust. 3 pkt 1 lit. b–e lub w ust. 4;
   2) oświadczenie o wyrażeniu zgody albo o odmowie ujawnienia w rejestrze, o którym mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1, informacji dotyczących miejsca pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora.
3. Do wniosku o wydanie certyfikatu wnioskodawca dołącza oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że posiadam pełną zdolność do czynności prawnych, korzystam z pełni praw publicznych i nie byłem skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.
4. Wniosek o wydanie certyfikatu może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422).
5. Wniosek o wydanie certyfikatu złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej:
   1) opatruje się bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy o podpisie elektronicznym albo
   2) podpisuje się podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 133.

[15)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1717 i 1734 oraz z 2014 r. poz. 496, 567, 683 i 684.

1. Przed wydaniem certyfikatu Prezes UDT sprawdza spełnianie przez instalatora ubiegającego się o wydanie certyfikatu wymagań, o których mowa w art. 130 ust. 3 lub 4.
2. Prezes UDT wydaje certyfikat albo zawiadamia o odmowie jego wydania, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie certyfikatu.
3. Certyfikat jest ważny przez okres 5 lat.

Art. 134.

Prezes UDT odmawia wydania certyfikatu w przypadku stwierdzenia:

1) nie spełniania przez osobę ubiegającą się o wydanie certyfikatu któregokolwiek z wymagań określonych w art. 130 ust. 3 lub 4 albo
2) cofnięcia instalatorowi certyfikatu – w przypadku, gdy od dnia cofnięcia certyfikatu nie upłynął rok.

Art. 135.

1. Prezes UDT cofa wydany certyfikat w przypadku:
   1) ograniczenia lub utraty zdolności do czynności prawnych instalatora;
   2) pozbawienia instalatora praw publicznych;
   3) skazania instalatora prawomocnym wyrokiem sądu za umyślnie popełnione przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów i obrotowi gospodarczemu;
   4) gdy certyfikat jest wykorzystywany przez instalatora niezgodnie z jego zakresem lub istnieją dowody potwierdzające, że mikroinstalacja, mała instalacja lub instalacja odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW jest zainstalowana niezgodnie z przepisami.
2. Instalator, któremu cofnięto certyfikat, może ubiegać się ponownie o wydanie certyfikatu po upływie roku od dnia cofnięcia certyfikatu.

Art. 136.

1. Prezes UDT przedłuża ważność certyfikatu na okres kolejnych 5 lat na wniosek instalatora złożony nie później niż w terminie 30 dni przed dniem upływu ważności certyfikatu.
2. Wniosek o przedłużenie ważności certyfikatu zawiera dane określone w art. 132 ust. 1. Do wniosku dołącza się:
   1) oświadczenie o spełnianiu warunków, o których mowa w art. 130 ust. 3 lub 4;
   2) zaświadczenie wydane przez akredytowanego organizatora szkoleń o ukończeniu, w terminie 12 miesięcy poprzedzających dzień upływu ważności certyfikatu, szkolenia przypominającego;
   3) wykaz zainstalowanych, poddanych modernizacji lub utrzymywanych w należytym stanie technicznym co najmniej pięciu mikroinstalacji, małych instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW potwierdzających ciągłość jego pracy, zawierający w szczególności:

a) wskazanie miejsca lub miejsc zainstalowania instalacji,

b) opis mikroinstalacji, małej instalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, w szczególności jej rodzaj i moc zainstalowaną elektryczną, z określeniem rodzaju wykonanych czynności;

4) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu są kompletne i zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Przed przedłużeniem ważności certyfikatu Prezes UDT sprawdza spełnianie przez instalatora wymagań, o których mowa w ust. 1 i 2, oraz przyjmuje oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 i 4.

4. Prezes UDT odmawia przedłużenia ważności certyfikatu, w przypadku gdy instalator nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w ust. 1 i 2.

Art. 137.

1. Prezes UDT wydaje wtórnik certyfikatu na wniosek instalatora w przypadku utraty lub zniszczenia certyfikatu.

2. W przypadku odzyskania utraconego certyfikatu instalator, który uzyskał wtórnik certyfikatu, zwraca certyfikat Prezesowi UDT.

Art. 138.

1. Osoby będące obywatelami państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz osoby będące obywatelami innych państw, którym na podstawie umów międzynarodowych lub przepisów prawa Unii Europejskiej przysługuje prawo podjęcia zatrudnienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą instalować mikroinstalacje, małe instalacje lub instalacje odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, jeżeli posiadają ważny:

1) certyfikat lub równoważny dokument wydany w tym państwie zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku IV dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i zgłoszą Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia instalacji mikroinstalacji, małej instalacji albo instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW nie później niż w terminie 30 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia instalacji, lub

2) certyfikat wydany na podstawie art. 133 ust. 2.

2. W zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera się:

1) dane, o których mowa w art. 132 ust. 1;

2) oświadczenie o ważności i możliwości stosowania w obrocie certyfikatu lub równoważnego dokumentu wydanego w innym państwie.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 150 ust. 1 pkt 1.

Art. 139.

1. Akredytowanym organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 130 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 136 ust. 2 pkt 2, może być podmiot, który:
   1) posiada system zarządzania szkoleniami;
   2) posiada warunki lokalowe i wyposażenie gwarantujące prawidłowe przeprowadzenie szkoleń;
   3) dysponuje kadrą posiadającą kwalifikacje niezbędne do przeprowadzenia szkolenia;
   4) uzyskał akredytację Prezesa UDT w zakresie szkolenia odpowiedniego dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, o których mowa w art. 130 ust. 2, zwaną dalej „akredytacją”.
2. System zarządzania szkoleniami, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, dla danego rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii, przy uwzględnieniu dobrej praktyki szkoleniowej, zawiera w szczególności:
   1) wskazanie osoby odpowiedzialnej za zarządzanie organizacją szkoleń;
   2) procedurę dokumentowania i weryfikacji kompetencji osób prowadzących szkolenia oraz zapewnienia aktualizacji ich wiedzy;
   3) procedurę rejestrowania uczestników szkoleń oraz dokumentowania przebiegu szkoleń wraz z oceną ich efektywności;
   4) procedurę nadzoru nad:
      a) aktualizacją i dokonywaniem zmian w programach szkoleń i materiałach szkoleniowych,
      b) stanem urządzeń technicznych, w tym wyposażeniem laboratoryjnym lub innymi urządzeniami do zajęć praktycznych;
   5) zasady informowania o:
      a) wysokości opłat za szkolenia oraz sposobie ich wnoszenia,
      b) miejscu oraz czasie szkolenia,
      c) zakresie programowym szkolenia, w tym przepisach prawnych, normach, specyfikacjach technicznych i innych pomocach niezbędnych do realizacji programu szkolenia,
      d) wyposażeniu dostarczanym przez organizatora, w tym środkach ochrony indywidualnej, oraz wymaganiach bezpieczeństwa i higieny pracy związanych z miejscami szkolenia.

Art. 140.

1. Prezes UDT udziela akredytacji na wniosek organizatora szkolenia.
2. Wniosek o udzielenie akredytacji zawiera:
   1) oznaczenie firmy organizatora szkolenia i adresu jego siedziby;
   2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) organizatora szkolenia oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli zostały nadane;
   3) określenie:
      a) typu przeprowadzanych szkoleń,

b) rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii w zakresie, w którym zamierza prowadzić szkolenie,

c) miejsca lub miejsc prowadzenia szkolenia.

3. Do wniosku o udzielenie akredytacji dołącza się:

1) tablicę korelacji zakresu programowego szkolenia prowadzonego przez organizatora z zakresem programowym szkolenia określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 144,

2) procedury systemu zarządzania szkoleniami, o których mowa w art. 139 ust. 2 pkt 2–4,

3) wykaz szkoleń z określeniem zakresu programowego dla danego typu szkolenia, z podziałem na grupy tematyczne i zagadnienia,

4) wykaz zajęć szkoleniowych oraz liczby godzin edukacyjnych,

5) wykaz urządzeń technicznych, w tym wyposażenia laboratoryjnego lub innych urządzeń do zajęć praktycznych,

6) wykaz osób prowadzących zajęcia teoretyczne i praktyczne wraz z ich danymi osobowymi oraz danymi dotyczącymi wykształcenia oraz przebiegu praktyki zawodowej

– dla danego typu szkolenia i rodzaju instalacji odnawialnego źródła energii.

4. Wniosek o udzielenie akredytacji może być złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną.

5. Wniosek o udzielenie akredytacji złożony za pomocą środków komunikacji elektronicznej:

1) opatruje się bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu w rozumieniu ustawy o podpisie elektronicznym albo

2) podpisuje się podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP w rozumieniu ustawy o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

Art. 141.

1. Prezes UDT udziela akredytacji organizatorowi szkolenia albo zawiadamia o odmowie jej udzielenia, w terminie nie dłuższym niż 60 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie akredytacji.

2. Przed udzieleniem akredytacji Prezes UDT sprawdza kompletność wniosku o udzielenie akredytacji oraz spełnianie przez organizatora szkolenia wymagań określonych w art. 139 ust. 1 pkt 1–3.

3. W przypadku stwierdzenia przez Prezesa UDT nie spełnienia przez organizatora szkolenia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 139 ust. 1 pkt 1–3, Prezes UDT wzywa organizatora szkolenia do usunięcia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Nieusunięcie braków w wyznaczonym terminie skutkuje pozostawieniem wniosku o udzielenie akredytacji bez rozpoznania.

4. Akredytacja jest ważna przez okres 5 lat od dnia jej udzielenia i podlega okresowej weryfikacji, co najmniej raz w okresie ważności udzielonej akredytacji.

Art. 142.

Prezes UDT odmawia udzielenia akredytacji organizatorowi szkoleń, w przypadku gdy organizator szkolenia nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 139 ust. 1 pkt 1–3.

Art. 143.

1. Prezes UDT może ograniczyć zakres udzielonej akredytacji na wniosek akredytowanego organizatora szkoleń. Przepisy art. 140 ust. 1, 2, 4 i 5 stosuje się odpowiednio.
2. Prezes UDT cofa udzieloną akredytację, w przypadku negatywnego wyniku okresowej weryfikacji, o której mowa w art. 141 ust. 4.

Art. 144.

Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki udzielania akredytacji organizatorowi szkoleń oraz sposób jej okresowej weryfikacji, wzór wniosku o udzielenie akredytacji, wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 145 ust. 1 pkt 1, oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia,
2) zakres programowy szkoleń podstawowych i przypominających, części teoretycznej i praktycznej, obejmujący minimalny zakres wiedzy i umiejętności odpowiednio dla danego rodzaju instalacji, o których mowa w art. 130 ust. 2, dla osób ubiegających się o wydanie lub przedłużenie ważności certyfikatu,
3) wymagania kwalifikacyjne dla kandydata na członka Komisji, tryb powoływania, okresowej weryfikacji i odwoływania członków Komisji, sposób działania Komisji oraz sposób i wysokość wynagrodzenia członków Komisji za przeprowadzenie egzaminu na instalatorów,
4) sposób opracowywania, weryfikacji i przechowywania pytań egzaminacyjnych,
5) warunki i formę przeprowadzania egzaminu oraz kryteria jego oceny,
6) sposób wnoszenia opłat, o których mowa w art. 149 ust. 1,
7) wzory wniosków o wydanie certyfikatu oraz o przedłużenie ważności certyfikatu, wzór graficzny certyfikatu i jego wtórnika oraz wzór zgłoszenia, o którym mowa w art. 138 ust. 1 pkt 1,
8) sposób prowadzenia rejestrów, o których mowa w art. 150 ust. 1, oraz warunki i sposób przechowywania dokumentacji dotyczącej udzielonej akredytacji i wydania certyfikatu

– biorąc pod uwagę bezstronny i niezależny przebieg postępowań w sprawie akredytacji organizatorów szkoleń oraz certyfikacji instalatorów danego rodzaju instalacji, zapewnienie odpowiednich kompetencji instalatorów mikroinstalacji, małych instalacji lub instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nie większej niż 600 kW, a także odpowiedniego sposobu dokumentowania, ewidencjonowania oraz przechowywania dokumentacji dotyczącej tych postępowań.

Art. 145.

1. Podmiot prowadzący działalność w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, może być organizatorem szkolenia podstawowego lub przypominającego, o których mowa w art. 130 ust. 3 pkt 3 oraz w art. 136 ust. 2 pkt 2, jeżeli posiada ważną:
   1) akredytację udzieloną przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, i zgłosi Prezesowi UDT zamiar rozpoczęcia szkoleń nie później niż w terminie 60 dni przed zamierzonym dniem rozpoczęcia szkoleń, lub
   2) akredytację udzieloną na podstawie art. 141 ust. 1.
2. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń zawiera:
   1) dane, o których mowa w art. 140 ust. 2;
   2) oświadczenie o ważności akredytacji udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronę umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
3. Zgłoszenie o zamiarze rozpoczęcia szkoleń stanowi podstawę do dokonania wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 150 ust. 1 pkt 2.

Art. 146.

1. Przy Prezesie UDT działa Komitet Odwoławczy, zwany dalej „Komitetem”, który liczy nie więcej niż 10 osób posiadających wiedzę i doświadczenie w zakresie certyfikacji i akredytacji.
2. Do zadań Komitetu należy rozpatrywanie odwołań w sprawach odmowy wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowy przedłużenia ważności certyfikatu, odmowy udzielenia akredytacji oraz cofnięcia akredytacji.
3. Kadencja Komitetu trwa 4 lata.
4. W skład Komitetu wchodzą proporcjonalnie, w liczbie zapewniającej brak dominacji którejkolwiek ze stron, osoby reprezentujące organy administracji rządowej oraz ogólnopolskie stowarzyszenia i organizacje konsumenckie, pracodawców, gospodarcze i naukowo-techniczne, jeżeli zakres ich działania obejmuje zadania związane z promowaniem wykorzystania odnawialnych źródeł energii.
5. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Prezesa UDT o zgłoszonych kandydatach, na wniosek organów, stowarzyszeń i organizacji, o których mowa w ust. 4, powołuje oraz odwołuje członków Komitetu.
6. Organizację i tryb pracy Komitetu określa regulamin nadany przez Prezesa UDT w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki.
7. Obsługę administracyjno-organizacyjną Komitetu zapewnia Urząd Dozoru Technicznego.

Art. 147.

1. W przypadku:
   1) odmowy wydania certyfikatu,
   2) cofnięcia certyfikatu,
   3) odmowy przedłużenia ważności certyfikatu,
   4) odmowy udzielenia akredytacji,
   5) cofnięcia akredytacji

   – przysługuje odwołanie.
2. Odwołanie wnosi się do Komitetu, za pośrednictwem Prezesa UDT, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o odmowie wydania certyfikatu, cofnięcia certyfikatu, odmowie przedłużenia ważności certyfikatu, odmowie udzielenia akredytacji lub cofnięcia akredytacji.
3. Komitet rozpatruje odwołania w składzie co najmniej trzyosobowym, w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wniesienia odwołania.
4. Nadanie odwołania w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529) lub złożenie go w polskim urzędzie konsularnym jest równoznaczne z wniesieniem go do Komitetu.

Art. 148.

1. Po rozpatrzeniu odwołania, o którym mowa w art. 147 ust. 1, Komitet:
   1) stwierdza zasadność odwołania i przekazuje sprawę Prezesowi UDT do ponownego rozpoznania albo
   2) oddala odwołanie.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, osobie lub podmiotowi przysługuje skarga do sądu administracyjnego, którą wnosi się za pośrednictwem Komitetu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o oddaleniu odwołania. W postępowaniu przed sądem stosuje się odpowiednio przepisy o zaskarżaniu do sądu decyzji.

Art. 149.

1. Opłaty pobiera się za:
   1) przeprowadzenie egzaminu – w wysokości, obowiązującej w dniu ogłoszenia terminu egzaminu w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Dozoru Technicznego, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 20% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
   2) wydanie certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o wydanie certyfikatu, nie wyższej niż 5% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;
   3) przedłużenie ważności certyfikatu – w wysokości, obowiązującej w dniu złożenia wniosku o przedłużenie ważności certyfikatu, nie niższej niż 5% i nie wyższej niż 10% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce

narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1;

4) wydanie wtórnika certyfikatu, wynoszącą 50 złotych za każdy wydany wtórnik;

5) udzielanie akredytacji – w wysokości obowiązującej w dniu złożenia wniosku o udzielenie akredytacji, wynoszącej 150% kwoty przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, ogłaszanego przez Prezesa GUS na podstawie przepisów ustawy wymienionej w pkt 1.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia pokrycia kosztów przeprowadzania egzaminów i kosztów wydawania certyfikatów oraz dokumentów potwierdzających udzielanie akredytacji.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, nie podlegają zwrotowi w przypadku odmowy:

1) wydania certyfikatu;

2) przedłużenia ważności certyfikatu;

3) udzielenia akredytacji.

4. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią przychód Urzędu Dozoru Technicznego.

Art. 150.

1. Prezes UDT prowadzi w systemie teleinformatycznym rejestry:

1) certyfikowanych instalatorów, wydanych certyfikatów i ich wtórników;

2) akredytowanych organizatorów szkoleń.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje następujące dane:

1) imię (imiona) i nazwisko instalatora;

2) datę i miejsce urodzenia instalatora;

3) numer PESEL – o ile został nadany, albo rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość instalatora;

4) adres zamieszkania oraz adres do korespondencji;

5) numer zaświadczenia potwierdzającego ukończenie szkolenia;

6) numer protokołu z przeprowadzonego egzaminu;

7) numer, datę i miejsce wydania certyfikatu lub jego wtórnika;

8) datę ważności i zakres certyfikatu;

9) miejsce pracy albo wykonywania działalności gospodarczej przez instalatora;

10) datę cofnięcia certyfikatu.

3. Dane, o których mowa w ust. 2:

1) pkt 1, 7 i 8 – są jawne;

2) pkt 9 – są jawne w przypadku wyrażenia przez zainteresowanego zgody na ich ujawnienie odpowiednio na warunkach, o których mowa w art. 132 ust. 2 pkt 2.

4. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wpisuje się osoby, o których mowa w art. 138 ust. 1.
5. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, obejmuje dane, o których mowa w art. 140 ust. 2, oraz datę ważności i zakres akredytacji.
6. Rejestr, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest jawny.
7. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wpisuje się podmioty, o których mowa w art. 145.

Art. 151.

1. Prezes UDT administruje i przetwarza dane zawarte w rejestrach, o których mowa w art. 150 ust. 1, w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.
2. Prezes UDT usuwa z rejestru, o którym mowa w art. 150 ust. 1:
   1) pkt 1, dane dotyczące instalatora, po upływie 5 lat od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia certyfikatu;
   2) pkt 2, dane organizatora szkoleń, po upływie 3 miesięcy od dnia wygaśnięcia lub cofnięcia akredytacji.

Art. 152.

Prezesa UDT przechowuje przez okres 5 lat dokumentację dotyczącą postępowania w sprawie wydania certyfikatów lub ich wtórników oraz udzielenia akredytacji.

Rozdział 8
Zasady współpracy międzynarodowej w zakresie odnawialnych źródeł energii oraz wspólnych projektów inwestycyjnych

Art. 153.

1. Współpraca międzynarodowa w zakresie odnawialnych źródeł energii polega na przekazaniu w danym roku określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii między Rzecząpospolitą Polską a innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, Konfederacją Szwajcarską lub państwami członkowskimi Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, zwana dalej „transferem statystycznym”.
2. Transfer statystyczny odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.
3. W umowach, o których mowa w ust. 2, określa się w szczególności:
   1) ilość przekazywanej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii;
   2) cenę energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1;
   3) sposób prowadzenia rozliczeń za energię elektryczną, o której mowa w pkt 1;
   4) okres obowiązywania umowy i warunki jej rozwiązania;

5) zobowiązanie obydwu stron umowy do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej, o której mowa w pkt 1, w szczególności o ilości i cenie tej energii.

4. Strony umów, o których mowa w ust. 2, przekazują Komisji Europejskiej informację o transferze statystycznym określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku, w którym dokonano transferu statystycznego.
5. W przypadku nieosiągnięcia przez Rzeczpospolitą Polską krajowego celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1, w poprzednim roku kalendarzowym, nie dokonuje się transferów statystycznych z Rzeczypospolitej Polskiej.
6. Zawarcie umowy cywilnoprawnej wymaga uzyskania zgody Rady Ministrów.
7. Umowę cywilnoprawną przekazuje się Radzie Ministrów do wiadomości, w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.

Art. 154.

Minister właściwy do spraw gospodarki przesyła Komisji Europejskiej informacje dotyczące transferu statystycznego, który może zostać uwzględniony w realizacji krajowego celu określonego w art. 124 ust. 2 pkt 1, w terminie 14 dni od dnia zawarcia umowy, o której mowa w art. 153 ust. 2.

Art. 155.

1. Transfer statystyczny nie ma wpływu na osiągnięcie krajowego celu, wynikającego z krajowego planu działania, o którym mowa w art. 124 ust. 1.
2. Warunkiem osiągnięcia krajowego celu wynikającego z krajowego planu działania jest realizacja zobowiązania stron umowy, o której mowa w art. 153 ust. 2, do przekazywania Komisji Europejskiej informacji o transferze statystycznym.
3. W przypadku przekazania określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii w formie transferu statystycznego, należy:
   1) przekazaną lub sprzedaną ilość określonej energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską innym państwom członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronom umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, odjąć od określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu;
   2) przyjętą lub zakupioną określoną ilość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przez Rzeczpospolitą Polską od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dodać do określonej ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, która jest uwzględniana przy obliczaniu krajowego celu.

Art. 156.

1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, w terminie do dnia 31 grudnia 2016 r., może przystąpić na warunkach określonych w umowie zawieranej z innymi podmiotami z państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, do realizacji wspólnego projektu energetycznego, dotyczącego energii elektrycznej wytwarzanej w instalacjach odnawialnego źródła energii, zwanego dalej „wspólnym projektem energetycznym”.
2. Wspólnym projektem energetycznym jest w szczególności budowa nowej instalacji odnawialnego źródła energii lub modernizacja istniejącej instalacji odnawialnego źródła energii, dokonana po dniu 25 czerwca 2009 r., oraz z której wytworzona określona ilość energii elektrycznej będzie zaliczana do krajowego celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1.
3. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, które przystąpiło do wspólnego projektu energetycznego, informuje niezwłocznie ministra właściwego do spraw gospodarki o każdym zrealizowanym etapie wspólnego projektu energetycznego.
4. Zakres współfinansowania wspólnego projektu energetycznego, termin jego realizacji oraz obowiązki stron określi umowa, o której mowa w ust. 1.

Art. 157.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki, stosując obiektywne i przejrzyste zasady oraz biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, po uzyskaniu opinii ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, wyraża, w drodze decyzji, zgodę na przystąpienie przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w art. 156 ust. 1, do wspólnego projektu energetycznego.
2. Decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek przedsiębiorstwa energetycznego.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:
   1) oznaczenie przedsiębiorstw energetycznych, które zamierzają realizować wspólny projekt energetyczny;
   2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego dotyczy wspólny projekt energetyczny;
   3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
   4) określenie okresu, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego;
   5) zasady korzystania instalacji odnawialnego źródła energii z mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, wyrażając zgodę, o której mowa w ust. 1, określi udział lub ilość energii elektrycznej, która będzie zaliczona do krajowego celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1.
5. Po wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informację zawierającą:
   1) oznaczenie państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z którego podmioty będą uczestniczyły we wspólnym projekcie energetycznym;
   2) opis instalacji odnawialnego źródła energii, którego ma dotyczyć wspólny projekt energetyczny;
   3) określenie udziału lub ilości energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, która będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej;
   4) okres, w latach kalendarzowych, w którym wytworzona energia elektryczna będzie mogła być zaliczana do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
6. W przypadku konieczności zmiany wspólnego projektu energetycznego przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało zgodę, o której mowa w ust. 1, występuje do ministra właściwego do spraw gospodarki z wnioskiem o wyrażenie zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego.
7. Do wyrażenia zgody na zmianę wspólnego projektu energetycznego przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio.

Art. 158.

Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej oraz państwu członkowskiemu, z którym jest realizowany wspólny projekt energetyczny, w terminie do dnia 31 marca roku następującego po roku kalendarzowym realizacji wspólnego projektu energetycznego, informację o udziale lub ilości energii elektrycznej wytworzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w instalacji odnawialnego źródła energii objętej wspólnym projektem energetycznym:

1) oddanej do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r. lub
2) zmodernizowanej po dniu 25 czerwca 2009 r.

– jeżeli energia elektryczna zostanie zaliczona do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 159.

1. Minister właściwy do spraw gospodarki, realizując zobowiązania międzynarodowe, może uwzględnić w krajowym celu, o którym mowa w art. 124 ust. 2 pkt 1, energię elektryczną wytworzoną w instalacji odnawialnego źródła energii zlokalizowanej na terenie państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyłącznie w przypadku, gdy energia elektryczna:
   1) wytworzona w instalacjach odnawialnego źródła zostanie zużyta na obszarze Unii Europejskiej;

2) zostanie zużyta na obszarze państw członkowskich Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem, że:
   a) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń jest przypisana do alokowanej mocy połączeń międzysystemowych przez właściwych operatorów systemów przesyłowych w kraju pochodzenia, kraju przeznaczenia i, o ile ma to zastosowanie, w każdym kraju trzecim tranzytu,
   b) ilość energii elektrycznej równoważna ilości energii elektrycznej uwzględnianej do obliczeń została zarejestrowana w wykazie zbilansowania przez właściwego operatora systemu przesyłowego,
   c) przypisana zdolność i wytwarzanie energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii odnoszą się do tego samego okresu, o którym mowa w pkt 3;
3) jest wytwarzana w instalacji odnawialnego źródła energii, którą oddano do eksploatacji po dniu 25 czerwca 2009 r., lub w tej części instalacji odnawialnego źródła energii, którą zmodernizowano po tym dniu;
4) nie była objęta instrumentami wspierającymi wytwarzanie tej energii w ramach systemu wsparcia obowiązującego w państwie niebędącym członkiem Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, z wyłączeniem pomocy inwestycyjnej przyznanej dla tej instalacji odnawialnego źródła energii.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej raport, w którym określa ilość energii elektrycznej wytworzonej w danym roku kalendarzowym oraz ilość energii elektrycznej zaliczanej do krajowego celu danego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, za który raport jest sporządzony.

Rozdział 9
Kary pieniężne

Art. 160.

Karze pieniężnej podlega ten, kto:

1) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, w terminie określonym w art. 67 ust. 2 albo nie uiszcza opłaty zastępczej, w terminie określonym w art. 68 ust. 2;
2) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 41 ust. 1;
3) nie przestrzega obowiązku zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 42 ust. 1;
4) nie dokonuje zakupu energii elektrycznej, o którym mowa w art. 92 ust. 1;
5) przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia lub wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, o których

mowa odpowiednio w art. 45 ust. 1 oraz w art. 49 ust. 1, zawierający dane, informacje lub oświadczenia niezgodne ze stanem faktycznym;

6) nie przestrzega obowiązku zakupu ciepła, o którym mowa w art. 115 ust. 1;

7) nie przestrzega obowiązku odbioru biogazu lub biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 116;

8) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 64 ust. 3;

9) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 40 ust. 2 lub 6;

10) nie przestrzega obowiązku, o którym mowa w art. 47 ust. 2;

11) nie przedkłada w terminie Prezesowi URE sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lub w art. 9 ust. 1 pkt 7, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;

12) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 5 ust. 1 lub 2, w art. 6 ust. 1 lub 2 albo w art. 12 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;

13) nie przekazuje towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1, lub przekazuje deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;

14) wytwarza energię elektryczną lub ciepło z odnawialnych źródeł energii w małej instalacji bez wpisu do rejestru wytwórców energii w małej instalacji, o którym mowa w art. 7, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;

15) nie wytworzył energii, o której mowa w art. 72, w ilości określonej w ofercie wytwórcy, który wygrał aukcję, w okresach rozliczeniowych, o których mowa w art. 83 ust. 2;

16) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 83 ust. 1, lub podaje nieprawdziwą informację;

17) utrudnia przeprowadzenie kontroli wykonywanej przez Prezesa URE;

18) nie przekazuje w terminie Prezesowi URE informacji, o której mowa w art. 44 ust. 15, lub podaje nieprawdziwą informację;

19) nie wykonuje obowiązku, o którym mowa w art. 115 ust. 13;

20) wytwarza biogaz rolniczy w instalacji odnawialnego źródła energii lub wytwarza energię elektryczną z biogazu rolniczego w instalacji odnawialnego źródła energii innej niż mikroinstalacja bez wpisu do rejestru wytwórców biogazu rolniczego, o którym mowa w art. 23, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;

21) wytwarza biopłyny lub wytwarza energię elektryczną wyłącznie z biopłynów bez wpisu do rejestru wytwórców biopłynów, o którym mowa w art. 34 ust. 1, lub niezgodnie z treścią tego wpisu;

22) nie przekazuje w terminie Prezesowi ARR sprawozdania, o którym mowa w art. 22 ust. 1, w art. 25 pkt 6 lub w art. 35 ust. 1 pkt 6, lub podaje w tym sprawozdaniu nieprawdziwe informacje;

23) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 20 ust. 1 lub 2, w art. 21 ust. 1 lub 2, w art. 24 ust. 3 pkt 2 albo w art. 28 ust. 1, lub podaje nieprawdziwe informacje;

24) utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 33, lub kontroli wykonywania działalności gospodarczej w zakresie biopłynów, o której mowa w art. 34 ust. 1.

Art. 161.

1. Karę pieniężną, o której mowa w art. 160:
   1) pkt 1–19, wymierza Prezes URE,
   2) pkt 20–24, wymierza Prezes ARR

   – w drodze decyzji.
2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
3. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów ustawy – Kodeks postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.
4. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.
5. Do postępowania przed Prezesem ARR stosuje się przepisy ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Organem wyższego stopnia w stosunku do Prezesa ARR jest minister właściwy do spraw rynków rolnych.

Art. 162.

1. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 160 pkt 1–5 i 10 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna jest związana z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z prowadzonej działalności koncesjonowanej albo działalności wykonywanej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.
2. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 160 pkt 1 i 3 nie może być niższa niż:
   1) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_o = 1{,}3 \times (O_z - O_{zz}),$$

      gdzie poszczególne symbole oznaczają:

      K_o – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

      O_z – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 56, wyrażoną w złotych,

      O_{zz} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych;

   2) w zakresie nieprzestrzegania obowiązku, o którym mowa w art. 42 ust. 1, obliczona według wzoru:

$$K_{oz} = C_c \times (E_{oo} - E_{zo}),$$

      gdzie poszczególne symbole oznaczają:

      K_{oz} – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

C_c – średnią cenę sprzedaży energii elektrycznej w poprzednim roku kalendarzowym ogłoszoną przez Prezesa URE, na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy – Prawo energetyczne, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

E_{oo} – ilość oferowanej do zakupu energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii, wyrażoną w MWh,

E_{zo} – ilość zakupionej energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii w danym roku, wyrażoną w MWh.

3. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 160 pkt 6–8 nie może być wyższa niż 15% przychodu ukaranego podmiotu, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością gospodarczą wykonywaną na podstawie koncesji albo wpisu do rejestru działalności regulowanej, wysokość kary nie może być niższa niż 1% i nie wyższa niż 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z wykonywanej działalności koncesjonowanej albo działalności prowadzonej na podstawie wpisu do rejestru działalności regulowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.
4. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 160:
   1) pkt 9, 11, 14, 16 i 17, wynosi 10 000 zł;
   2) pkt 12, 18 i 19, wynosi 1 000 zł.
5. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku, o którym mowa w art. 160 pkt 13, nie może być niższa niż wysokość opłaty zastępczej nieuiszczonej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski, obliczonej według wzoru, o którym mowa w art. 56, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 57 ust. 1.
6. Wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadku, o którym mowa w art. 160 pkt 15, oblicza się według wzoru:

$$K_O = 0{,}5 \times [C_A \times (E_{OA} - E_{WA})],$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_O – wysokość kary pieniężnej wyrażoną w złotych,

C_A – cenę zakupu wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wyrażoną w złotych za 1 MWh, o której mowa w art. 79 ust. 2,

E_{OA} – ilość energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, jaką wytwórca zobowiązał się wytworzyć po zakończeniu aukcji, w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh,

E_{WA} – ilość wytworzonej energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w okresie rozliczeniowym określonym w art. 83 ust. 2, wyrażoną w MWh.

7. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach określonych w art. 160:
   1) pkt 20, 21 i 24 – wynosi 10 000 złotych;
   2) pkt 22 i 23 – wynosi 1 000 złotych.

Art. 163.

Organy, o których mowa w art. 161 ust. 1, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przekazują ministrowi właściwemu do spraw gospodarki sprawozdanie zawierające informacje o liczbie i wysokości wymierzonych kar pieniężnych za rok poprzedni.

Art. 164.

Prezes URE może nałożyć karę pieniężną na kierownika przedsiębiorstwa energetycznego, z tym że kara ta może być wymierzona w kwocie nie większej niż 300% jego miesięcznego wynagrodzenia.

Art. 165.

1. Ustalając wysokość kary pieniężnej, organy, o których mowa w art. 161 ust. 1, uwzględnia zakres naruszeń, powtarzalność naruszeń lub korzyści finansowe możliwe do uzyskania z tytułu naruszenia.
2. Organy, o których mowa w art. 161 ust. 1, mogą odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli zakres naruszeń jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek, zanim organy, o których mowa w art. 161 ust. 1, powzięły o tym wiadomość.

Art. 166.

1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 160 oraz w art. 164, uiszcza się na rachunek bankowy wskazany w decyzji o wymierzeniu kary w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE albo decyzja Prezesa ARR o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.
2. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 160 oraz w art. 164, stanowią dochód budżetu państwa i są wnoszone na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

Art. 167.

Kary pieniężne, o których mowa w art. 160 oraz w art. 164, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 168.

Prezes URE niezwłocznie powiadamia Komisję Europejską o zmianach przepisów w zakresie kar pieniężnych i o działaniach podejmowanych w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 (Dz. Urz. UE L 211 z 14.08.2009, str. 15, z późn. zm.).

Rozdział 10
Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 169.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm. [16]) w art. 14 w ust. 2 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) przychody uzyskane z tytułu odpłatnego zbycia:

a) świadectw pochodzenia otrzymanych przez podmioty zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wydawanych na wniosek, o którym mowa w art. 45 ust. 1 ustawy z dnia … o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...),

b) świadectw pochodzenia biogazu rolniczego otrzymanych przez podmioty zajmujące się wytwarzaniem biogazu rolniczego wydawanych na wniosek, o którym mowa w art. 49 ust. 1 ustawy wymienionej w lit. a,

c) świadectw pochodzenia z kogeneracji otrzymanych przez przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji na wniosek, o którym mowa w art. 9l ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.[17]);”.

Art. 170.

W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.[18]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) odnawialne źródło energii – odnawialne źródło energii w rozumieniu ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...);”,

b) uchyla się pkt 20a,

c) pkt 20b i 20c otrzymują brzmienie:

„20b) mikroinstalacja – mikroinstalację w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;

20c) mała instalacja – małą instalację w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;”,

d) uchyla się pkt 20d,

e) uchyla się pkt 20f i 20g,

f) po pkt 20g dodaje się pkt 20h w brzmieniu:

„20h) instalacja odnawialnego źródła energii – instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy wymienionej w pkt 20;”;

2) w art. 7:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

---

[16] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 362, 596, 769, 1278, 1342, 1448, 1529 i 1540, z 2013 r. poz. 21, 888, 1027, 1036, 1287, 1304, 1387 i 1717 oraz z 2014 r. poz. 223, 312, 567, 598, 773, 915, 1052, 1215, 1328, 1563 i 1644.

[17] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942 i 1101.

[18] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942 i 1101.

„1. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją paliw gazowych lub energii jest obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie do sieci z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, na zasadzie równoprawnego traktowania i przyłączania, w pierwszej kolejności, instalacji odnawialnego źródła energii, jeżeli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki przyłączenia do sieci i dostarczania tych paliw lub energii, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Jeżeli przedsiębiorstwo energetyczne odmówi zawarcia umowy o przyłączenie do sieci lub przyłączenia w pierwszej kolejności instalacji odnawialnego źródła energii, jest obowiązane niezwłocznie pisemnie powiadomić o odmowie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zainteresowany podmiot, podając przyczyny odmowy.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Umowa o przyłączenie do sieci instalacji odnawialnego źródła energii oprócz postanowień wskazanych w ust. 2, powinna również zawierać postanowienia określające, że:

1) termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji, przy czym termin ten nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – 72 miesiące, od dnia zawarcia tej umowy;

2) niedostarczenie po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w tej instalacji we wskazanym w umowie o przyłączenie terminie jest podstawą wypowiedzenia umowy o przyłączenie.”,

c) w ust. 8 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) instalacji odnawialnego źródła energii o mocy elektrycznej zainstalowanej nie wyższej niż 5 MW oraz jednostek kogeneracji o mocy elektrycznej zainstalowanej poniżej 1 MW, za których przyłączenie pobiera się połowę opłaty ustalonej na podstawie rzeczywistych nakładów,”,

d) po ust. 8 dodaje się ust. 8^1 w brzmieniu:

„8^1. Przez realizację przyłączenia urządzeń, instalacji lub sieci do sieci elektroenergetycznej lub do sieci ciepłowniczej rozumie się budowę odcinka lub elementu sieci służącego do połączenia urządzeń, instalacji lub sieci podmiotu ubiegającego się o ich przyłączenie do sieci elektroenergetycznej lub do sieci ciepłowniczej, z pozostałą częścią sieci.”,

e) ust. $8d^2$ otrzymuje brzmienie:

„$8d^2$. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej odmówi przyłączenia do sieci instalacji odnawialnego źródła energii z powodu braku technicznych warunków przyłączenia wynikających z braku niezbędnych zdolności przesyłowych sieci, w terminie proponowanym przez podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne określa planowany termin oraz warunki wykonania niezbędnej rozbudowy lub modernizacji sieci, a także określa termin przyłączenia.”,

f) w ust. 8d[3] wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku braku technicznych lub ekonomicznych warunków przyłączenia w zakresie mocy przyłączeniowej określonej we wniosku o określenie warunków przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej powiadamia podmiot ubiegający się o przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii o wielkości dostępnej mocy przyłączeniowej, dla jakiej mogą być spełnione te warunki. Jeżeli podmiot ten, w terminie 30 dni od dnia otrzymania powiadomienia:”,

g) ust. 8d[8] otrzymuje brzmienie:

„8d[8]. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane określić w warunkach przyłączenia przewidywany harmonogram przyłączania instalacji odnawialnego źródła energii, uwzględniający poszczególne etapy rozbudowy sieci, a także zestawienie planowanych prac.”;

3) w art. 7b ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot posiadający tytuł prawny do korzystania z obiektu, który nie jest przyłączony do sieci ciepłowniczej lub wyposażony w indywidualne źródło ciepła oraz w którym przewidywana szczytowa moc cieplna instalacji i urządzeń do ogrzewania tego obiektu wynosi nie mniej niż 50 kW, zlokalizowanego na terenie, na którym istnieją techniczne warunki dostarczania ciepła z sieci ciepłowniczej, w której nie mniej niż 75% ciepła w skali roku kalendarzowego stanowi ciepło wytwarzane w instalacji odnawialnego źródła energii, ciepło użytkowe w kogeneracji lub ciepło odpadowe z instalacji przemysłowych, ma obowiązek zapewnić efektywne energetycznie wykorzystanie lokalnych zasobów paliw i energii przez:

1) wyposażenie obiektu w indywidualną instalację odnawialnego źródła ciepła, źródło ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródło ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych albo

2) przyłączenie obiektu do sieci ciepłowniczej

– chyba że przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją ciepła odmówiło wydania warunków przyłączenia do sieci albo dostarczanie ciepła do tego obiektu z sieci ciepłowniczej lub z indywidualnej instalacji odnawialnego źródła ciepła, źródła ciepła użytkowego w kogeneracji lub źródła ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych zapewnia mniejszą efektywność energetyczną aniżeli z innego indywidualnego źródła ciepła, które może być wykorzystane do dostarczania ciepła do tego obiektu.”;

4) w art. 9 uchyla się ust. 5 i 6;

5) art. 9a otrzymuje brzmienie:

„Art. 9a. 1. Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w ust. 2, w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 19, są obowiązani:

1) uzyskać i przedstawić do umorzenia Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki świadectwo pochodzenia z kogeneracji,

o którym mowa w art. 9l ust. 1, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach kogeneracji znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub

2) uiścić opłatę zastępczą, w terminie określonym w ust. 18, obliczoną w sposób określony w ust. 13.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, wykonują:

1) odbiorca przemysłowy, który w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużył nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji, a także złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3;

2) przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tę energię odbiorcom końcowym niebędących odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1;

3) odbiorca końcowy, inny niż odbiorca przemysłowy, o którym mowa w pkt 1, będący członkiem giełdy w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub członkiem rynku organizowanego przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, w odniesieniu do transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez ten podmiot;

4) towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1, na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany.

3. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązany złożyć Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oświadczenie potwierdzające zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.

4. Odbiorca przemysłowy, który w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku, złożył oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i w roku tym zużył mniej niż 100 GWh energii elektrycznej lub koszt tej energii wyniósł mniej niż 3% wartości jego produkcji w roku poprzedzającym rok realizacji obowiązku, jest obowiązany do realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do 100% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.

5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sporządza wykaz odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, i ogłasza go w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, w terminie do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.
6. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, odbiorcy przemysłowi, o których mowa w ust. 2 pkt 1, którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku zużyli:
   1) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 12% wartości ich produkcji – wykonują w odniesieniu do 20% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
   2) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł ponad 7% i nie więcej niż 12% wartości ich produkcji – wykonują w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
   3) nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej i dla których koszt energii elektrycznej wyniósł nie mniej niż 3% i nie więcej niż 7% wartości ich produkcji – wykonują w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek w roku realizacji obowiązku.
7. Przez wartość produkcji, o której mowa w ust. 6, rozumie się przychód ze sprzedaży własnych wyrobów, robót i usług, pomniejszony o podatek akcyzowy i podatek od towarów i usług oraz powiększony o kwoty dotacji do produktu.
8. Odbiorca przemysłowy, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest obowiązany, w terminie do dnia 31 maja roku następującego po roku realizacji obowiązku, przekazać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki:
   1) informację o wysokości wykonanego obowiązku, o którym mowa w ust. 6, oraz ilości zakupionej energii elektrycznej na własny użytek w roku realizacji obowiązku, a także o wysokości kosztu energii elektrycznej oraz wartości swojej produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku;
   2) oświadczenie następującej treści:

      „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że:

      1) dane zawarte w informacji, o której mowa w art. 9a ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne są zgodne z prawdą;
      2) znane mi są i spełniam warunki uprawnienia określonego w art. 9a ust. 6 ustawy, o której mowa w pkt 1.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o

odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

9. Podmiot, który nie przekazał Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji oraz oświadczenia, o których mowa w ust. 8, podał w tej informacji nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd dane lub skorzystał z uprawnienia, o którym mowa w ust. 6, nie spełniając określonych w tym przepisie warunków, nie może skorzystać z uprawnienia, o którym mowa w ust. 6, przez okres 5 lat liczonych od zakończenia roku, którego dotyczył obowiązek.
10. Przedsiębiorstwo energetyczne posiadające koncesję na obrót energią elektryczną, w terminie miesiąca od zakończenia roku kalendarzowego, w którym zakupiło energię elektryczną w wyniku transakcji zawartej za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, jest obowiązane do przekazania towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji o ilości energii elektrycznej zakupionej w wyniku tej transakcji i zużytej na własny użytek oraz przeznaczonej do dalszej odsprzedaży.
11. Deklaracja, o której mowa w ust. 10, stanowi podstawę wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1.
12. Realizacja zlecenia nabycia energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski może nastąpić po złożeniu przez składającego zlecenie zabezpieczenia na pokrycie kosztów wykonania przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązków, o których mowa w ust. 1, w zakresie określonym w ust. 2 pkt 3. Wysokość zabezpieczenia oraz sposób jego złożenia określa umowa zawarta między towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim a składającym zlecenie.
13. Opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1 pkt 2, oblicza się według wzoru:

Ozs = Ozg x Eog + Ozk x Eok + Ozm x Eom,

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Ozs – opłatę zastępczą, o której mowa w ust. 1 pkt 2, wyrażoną w złotych,

Ozg – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 15% i nie wyższą niż 110% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eog – ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku

określonego w ust. 14 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, a ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, umorzonych obowiązanym podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 14, wyrażoną w MWh,

Ozk – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 5% i nie wyższą niż 40% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eok – ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego w ust. 14 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, a ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, umorzonych obowiązanemu podmiotowi, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 14, wyrażoną w MWh,

Ozm – jednostkową opłatę zastępczą, nie niższą niż 30% i nie wyższą niż 120% średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, wyrażoną w złotych za 1 MWh,

Eom – ilość energii elektrycznej równą różnicy między ilością energii elektrycznej wynikającą z zakresu obowiązku określonego w ust. 14 dla jednostek kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, a ilością energii elektrycznej wynikającą ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, umorzonych obowiązanym podmiotom, w terminie, o którym mowa w art. 9m ust. 14, wyrażoną w MWh.

14. Zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectwa pochodzenia z kogeneracji lub uiszczenia opłaty zastępczej, o którym mowa w ust. 1, określa się:

1) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1, na poziomie:
   a) 3,9% w 2014 r.,
   b) 4,9% w 2015 r.,
   c) 6,0% w 2016 r.,
   d) 7,0% w 2017 r.,
   e) 8,0% w 2018 r.;
2) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 1a, na poziomie:
   a) 1,1% w 2014 r.,
   b) 1,3% w 2015 r.,
   c) 1,5% w 2016 r.,

d) 1,8% w 2017 r.,

e) 2,3% w 2018 r.;

3) dla jednostki kogeneracji, o której mowa w art. 9l ust. 1 pkt 2, na poziomie 23,2% w każdym roku, począwszy od 2014 r. do 2018 r.

15. Zakres obowiązku, o którym mowa w ust. 14, określa minimalny udział ilościowy sumy energii elektrycznej wynikającej z uzyskanych i umorzonych świadectw pochodzenia z kogeneracji lub z uiszczonej opłaty zastępczej, odniesiony do:

1) dokonanego zakupu energii elektrycznej przez odbiorców przemysłowych, o których mowa w ust. 2 pkt 1;

2) całkowitej sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w pkt 1, przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub obrotu tą energią i sprzedające tą energię odbiorcom końcowym;

3) dokonanego zakupu energii elektrycznej na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w transakcjach zawieranych we własnym imieniu przez odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 2 pkt 3;

4) dokonanego zakupu energii elektrycznej przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 2 pkt 8 i 9 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, innych niż odbiorcy przemysłowi, o których mowa w pkt 1.

16. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ustala jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 13, na podstawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b, z roku poprzedzającego rok ustalenia jednostkowych opłat zastępczych, biorąc pod uwagę:

1) ilość energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji;

2) różnicę między kosztami wytwarzania energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji a cenami sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym;

3) poziom cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych;

4) poziom zagospodarowania dostępnych ilości metanu uwalnianego i ujmowanego przy dołowych robotach górniczych w czynnych, likwidowanych lub zlikwidowanych kopalniach węgla kamiennego oraz gazu uzyskiwanego z przetwarzania biomasy w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy wymienionej w art. 3 pkt 20.

17. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki jednostkowe opłaty zastępcze oznaczone symbolami Ozg, Ozk i Ozm, o których mowa w ust. 13, do dnia 31 maja każdego roku, obowiązujące w roku następnym.
18. Opłata zastępcza, o której mowa w ust. 1 pkt 2, stanowi przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i jest uiszczana na rachunek bankowy tego funduszu do dnia 30 czerwca każdego roku, za poprzedni rok kalendarzowy.
19. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1, oraz szczegółowy zakres obowiązku potwierdzania danych, o których mowa w art. 9l ust. 8, w tym:
    1) sposób obliczania:
        a) średniorocznej sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną lub mechaniczną i ciepło użytkowe w kogeneracji,
        b) ilości energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji,
        c) ilości ciepła użytkowego w kogeneracji,
        d) oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji w porównaniu z wytwarzaniem energii elektrycznej i ciepła w układach rozdzielonych o referencyjnych wartościach sprawności dla wytwarzania rozdzielonego,
    2) sposoby wykorzystania ciepła użytkowego w kogeneracji przyjmowanego do obliczania danych podanych we wniosku o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji, o którym mowa w art. 9l ust. 1,
    3) referencyjne wartości sprawności dla wytwarzania rozdzielonego, oddzielnie dla energii elektrycznej i ciepła, służące do obliczania oszczędności energii pierwotnej uzyskanej w wyniku zastosowania kogeneracji,
    4) wymagania dotyczące pomiarów ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego w jednostkach kogeneracji oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania, w tym na potrzeby realizacji obowiązku potwierdzania danych, o którym mowa w art. 9l ust. 8,
    5) wymagania dotyczące pomiarów, rejestracji i sposobu obliczania ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji w jednostkach kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 i 1a, w tym wymagania dotyczące pomiarów bezpośrednich ilości energii elektrycznej i ciepła użytkowego oraz ilości paliw zużywanych do ich wytwarzania dokonywanych na potrzeby wydawania świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 9l,

6) maksymalną wysokość i sposób uwzględniania w kalkulacji cen energii elektrycznej ustalanych w taryfach przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 1:

a) kosztów uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1,

b) poniesionej opłaty zastępczej, o której mowa w ust. 1 pkt 2

– biorąc pod uwagę politykę energetyczną państwa, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych oraz uzasadnione technicznie i ekonomicznie możliwości wykorzystania krajowego potencjału wysokosprawnej kogeneracji.”;

6) w art. 9c:

a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany zapewnić wszystkim podmiotom pierwszeństwo w świadczeniu usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii oraz w wysokosprawnej kogeneracji, z zachowaniem niezawodności i bezpieczeństwa krajowego systemu elektroenergetycznego.”,

b) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Operator systemu elektroenergetycznego, w obszarze swojego działania, jest obowiązany przedstawiać Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacje o ilościach energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii przyłączonych do jego sieci i wprowadzonej do systemu elektroenergetycznego, z podziałem na poszczególne rodzaje źródeł, w terminie do dnia:

1) 31 lipca – za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca danego roku,

2) 31 stycznia – za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia roku poprzedniego

- z zastrzeżeniem, że nie dotyczy to instalacji spalania wielopaliwowego i układów hybrydowych, w rozumieniu ustawy z dnia ….. o odnawialnych źródłach energii, oraz elektrowni szczytowo pompowych i elektrowni wodnych z członem pompowym.”;

7) uchyla się art. 9e;

8) w art. 9l:

a) w ust. 2 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) kwalifikację jednostki kogeneracji do jednostek, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 1a albo pkt 2.”,

b) w ust. 4 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) informacje o spełnieniu warunków uprawniających do wydania świadectwa pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej

wytworzonej w jednostce kogeneracji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 1a albo w pkt 2;”,

c) w ust. 11 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wniosek o umorzenie odpowiedniej ilości świadectw pochodzenia z kogeneracji dla energii elektrycznej, w przypadku wystąpienia nadwyżki ilości energii elektrycznej wynikającej z wydanych temu przedsiębiorstwu świadectw pochodzenia z kogeneracji w stosunku do rzeczywistej ilości energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji przez daną jednostkę kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym i wykazanej w sprawozdaniu; tak umorzone świadectwa pochodzenia z kogeneracji nie stanowią podstawy do rozliczenia obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1.”,

d) ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. Do umarzania świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w ust. 11 pkt 3, przepisy art. 9m ust. 8–12 stosuje się odpowiednio.”;

9) art. 9m otrzymuje brzmienie:

„Art. 9m. 1. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji są zbywalne i stanowią towar giełdowy, o którym mowa w art. 2 pkt 2 lit. d ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych.

2. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji powstają z chwilą zapisania świadectwa, na podstawie informacji o wydanych świadectwach pochodzenia z kogeneracji, o której mowa w ust. 12, po raz pierwszy na koncie ewidencyjnym w rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji prowadzonym przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, i przysługują osobie będącej posiadaczem tego konta.

3. Przeniesienie praw majątkowych wynikających ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji następuje z chwilą dokonania odpowiedniego zapisu w rejestrze świadectw pochodzenia z kogeneracji.

4. Rejestr świadectw pochodzenia z kogeneracji prowadzi podmiot prowadzący:

1) giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub

2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi

– organizujący obrót prawami majątkowymi wynikającymi ze świadectw pochodzenia.

5. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany prowadzić rejestr świadectw pochodzenia z kogeneracji w sposób zapewniający:

1) identyfikację podmiotów, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji;

2) identyfikację przysługujących praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz odpowiadającej tym prawom ilości energii elektrycznej;

3) zgodność ilości energii elektrycznej objętej zarejestrowanymi świadectwami pochodzenia z kogeneracji z ilością energii elektrycznej odpowiadającą prawom majątkowym wynikającym z tych świadectw.

6. Podmiot, o którym mowa w ust. 4, jest obowiązany na wniosek odbiorcy przemysłowego, przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a ust. 2, lub innego podmiotu, któremu przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji, wydać dokument stwierdzający prawa majątkowe wynikające z tych świadectw przysługujące wnioskodawcy i odpowiadającą tym prawom ilość energii elektrycznej.

7. Wpis do rejestru świadectw pochodzenia z kogeneracji oraz dokonane zmiany w rejestrze podlegają opłacie w wysokości odzwierciedlającej koszty prowadzenia rejestru.

8. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na wniosek odbiorcy przemysłowego, przedsiębiorstwa energetycznego, odbiorcy końcowego oraz towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego, o których mowa w art. 9a ust. 2, którym przysługują prawa majątkowe wynikające ze świadectw pochodzenia z kogeneracji, umarza, w drodze decyzji, te świadectwa w całości lub części.

9. Towarowy dom maklerski lub dom maklerski, wykonując obowiązek, o którym mowa w art. 9a ust. 1, w odniesieniu do transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych, może złożyć wniosek do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o umorzenie świadectw pochodzenia z kogeneracji należących do innego podmiotu, któremu przysługują wynikające z tych świadectw prawa majątkowe, o ile dołączy pisemną zgodę tego podmiotu na zaliczenie tych świadectw do wypełnienia obowiązku przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski.

10. Prawa majątkowe wynikające ze świadectwa pochodzenia z kogeneracji wygasają z chwilą jego umorzenia.

11. Odbiorca przemysłowy, przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorca końcowy oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski, o których mowa w art. 9a ust. 2, wraz z wnioskiem o umorzenie świadectw pochodzenia z kogeneracji jest obowiązany złożyć do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dokument, o którym mowa w ust. 6.

12. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki przekazuje informacje o wydanych i umorzonych świadectwach pochodzenia z kogeneracji podmiotowi prowadzącemu rejestr tych świadectw, o którym mowa w ust. 4.

13. Prawom majątkowym wynikającym ze świadectw pochodzenia z kogeneracji odpowiada określona ilość energii elektrycznej wytworzonej w wysokosprawnej kogeneracji, wyrażona z dokładnością do jednej kWh.

14. Świadectwo pochodzenia z kogeneracji umorzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego, wydane dla energii elektrycznej wytworzonej w jednostce kogeneracji w poprzednim roku kalendarzowym, jest uwzględniane przy rozliczeniu wykonania obowiązku określonego w art. 9a ust. 1, w poprzednim roku kalendarzowym.”;

10) uchyla się art. 9o–9s;

11) art. 9t otrzymuje brzmienie:

„Art. 9t. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, w tym w instalacjach odnawialnego źródła energii z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, przesyłaniem energii elektrycznej lub paliw gazowych, magazynowaniem paliw gazowych, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego oraz podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010 poprzez przekazanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorach gazu ziemnego i energii elektrycznej, w zakresie określonym w pkt 2 lub 3 załącznika do tego rozporządzenia.”;

12) uchyla się art. 9u–9x;

13) uchyla się rozdział 2a;

14) w art. 14 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) rozwój wykorzystania instalacji odnawialnego źródła energii;”;

15) art. 15e otrzymuje brzmienie:

„Art. 15e. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące infrastruktury energetycznej w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego, energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, biopaliw oraz dotyczącej wychwytywania i składowania dwutlenku węgla emitowanego przez te sektory, będących w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej, o których mowa w rozporządzeniu Rady (UE, EURATOM) nr 617/2010.”;

16) w art. 16 w ust. 7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przedsięwzięcia w zakresie modernizacji, rozbudowy albo budowy sieci oraz planowanych nowych źródeł paliw gazowych lub energii, w tym instalacji odnawialnego źródła energii;”;

17) w art. 19 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) możliwości wykorzystania istniejących nadwyżek i lokalnych zasobów paliw i energii, z uwzględnieniem energii elektrycznej i ciepła

wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii, energii elektrycznej i ciepła użytkowego wytwarzanych w kogeneracji oraz zagospodarowania ciepła odpadowego z instalacji przemysłowych;";

18) uchyla się rozdział 3a i 3b;

19) w art. 23 w ust. 2:

a) w pkt 3 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) jednostkowych opłat zastępczych, o których mowa w art. 9a ust. 13,",

b) w pkt 18 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) średnich cen sprzedaży ciepła, wytworzonego w należących do przedsiębiorstw posiadających koncesje jednostkach wytwórczych niebędących jednostkami kogeneracji:

– opalanych paliwami węglowymi,

– opalanych paliwami gazowymi,

– opalanych olejem opałowym,

– stanowiących instalacje odnawialnego źródła energii,",

c) po pkt 18 dodaje się pkt 18a w brzmieniu:

„18a) zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw energetycznych, w tym obliczanie i ogłaszanie, w terminie do 90 dni od dnia zakończenia każdego kwartału, średnich cen sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale:

– oraz ogłaszanie sposobu ich obliczania;",

d) w pkt 19 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) gazu ziemnego i energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z wyłączeniem infrastruktury dotyczącej wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego,",

e) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) wydawanie świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1, oraz ich umarzanie;";

20) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes URE ma prawo wglądu do dokumentów, żądania przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny wykonania obowiązków, o których mowa w art. 9a, art. 9l, art. 9m i art. 49a ust. 1 i 2, lub badania zgodności ze stanem faktycznym deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 10, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.";

21) w art. 32 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wytwarzania paliw lub energii, z wyłączeniem wytwarzania:

a) paliw stałych lub paliw gazowych,

b) energii elektrycznej w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 50 MW niezaliczanych do instalacji odnawialnego źródła energii lub do jednostek kogeneracji,

c) energii elektrycznej w mikroinstalacji lub w małej instalacji,

d) energii elektrycznej:

– z biogazu rolniczego,
– wyłącznie z biogazu rolniczego w kogeneracji,
– wyłącznie z biopłynów w rozumieniu ustawy z dnia …. o odnawialnych źródłach energii,

e) ciepła w źródłach o łącznej mocy zainstalowanej cieplnej nieprzekraczającej 5 MW;";

22) w art. 34 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną w instalacji odnawialnego źródła energii o łącznej mocy instalacji odnawialnego źródła energii nieprzekraczającej 5 MW jest zwolnione z opłat, o których mowa w ust. 1, w zakresie wytwarzania energii w tej instalacji.";

23) w art. 45:

a) ust. 1b i 1c otrzymują brzmienie:

„1b. Przepisów ust. 1a nie stosuje się od dnia powstania obowiązku uiszczania opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. Nr 130, poz. 905, z późn. zm.[19)]).

1c. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty pobierania opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w ust. 1b.",

b) po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu:

„1d. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględnia się koszty wprowadzenia i pobierania opłaty, o której mowa w art. 95 ust. 1 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii.",

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Taryfy dla paliw gazowych, energii elektrycznej i ciepła mogą uwzględniać koszty współfinansowania przez przedsiębiorstwa energetyczne przedsięwzięć związanych z rozwojem instalacji odnawialnego źródła energii.",

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Taryfy dla energii elektrycznej powinny uwzględniać, w odniesieniu do odbiorców, skutki wprowadzenia opłaty przejściowej, o której mowa w ustawie wymienionej w ust. 1b.",

e) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Płatnik, o którym mowa w art. 95 ust. 2 ustawy wymienionej w ust. 1d, uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego opłatę, o

---

[19)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 58, poz. 357, z 2009 r. Nr 98, poz. 817 oraz z 2011 r. Nr 94, poz. 551 i Nr 233, poz. 1381.

której mowa w art. 95 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1d, ustalaną na podstawie stawki, o której mowa w art. 98 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1d, obowiązującej w danym roku. Opłata, o której mowa w art. 95 ust. 1 ustawy wymienionej w ust. 1d, pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług stanowi u płatnika, o którym mowa w art. 95 ust. 2 ustawy wymienionej w ust. 1d, podstawę opodatkowania świadczonych przez niego usług w rozumieniu art. 29a ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.[20)]).";

24) art. 47 ust. 2f otrzymuje brzmienie:

„2f. Planowane przychody ze sprzedaży ciepła przyjmowane do kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie dla ciepła dla jednostek kogeneracji, oblicza się przy zastosowaniu wskaźnika referencyjnego ustalanego przez Prezesa URE zgodnie z metodologią określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 5 i 6 i średnich cen sprzedaży ciepła, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c. W odniesieniu do ciepła wytworzonego w instalacjach termicznego przekształcania odpadów, przyjmuje się średnią cenę ciepła wskazaną w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. c tiret czwarte.";

25) w art. 49a w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii;";

26) uchyla się rozdział 6a;

27) w art. 56:

a) w ust. 1:

– pkt 1a otrzymuje brzmienie:

„1a) nie przestrzega obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia z kogeneracji albo nie uiszcza opłaty zastępczej, o których mowa w art. 9a ust. 1, lub przedkłada Prezesowi URE wniosek o wydanie świadectwa pochodzenia z kogeneracji zawierający dane lub informacje niezgodne ze stanem faktycznym;",

– pkt 1f otrzymuje brzmienie:

„1f) nie przedkłada towarowemu domowi maklerskiemu lub domowi maklerskiemu deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 10, lub przedkłada deklarację niezgodną ze stanem faktycznym;",

– uchyla się pkt 28–30,

– pkt 34 otrzymuje brzmienie:

„34) nie przekazuje w terminie informacji, o których mowa w art. 9a ust. 8 pkt 1;",

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza Prezes URE.",

c) ust. 2a–2d otrzymują brzmienie:

„2a. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1a nie może być niższa niż obliczona według wzoru:

[20)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1342, 1448, 1529 i 1530, z 2013 r. poz. 35, 1027 i 1608 oraz z 2014 r. poz. 312 i 1171.

$$K_S = 1{,}3 \times (O_{ZK} - O_{ZZK}),$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_S – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

O_{ZK} – opłatę zastępczą, obliczoną zgodnie z art. 9a ust. 13, wyrażoną w złotych,

O_{ZZK} – uiszczoną opłatę zastępczą, wyrażoną w złotych.

2b. Wpływy z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1 pkt 1a, stanowią dochód budżetu państwa.

2c. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1f nie może być niższa niż wysokość obliczona wg wzoru:

$$Ko = 1{,}3 \times Oz,$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Ko – minimalną wysokość kary pieniężnej, wyrażoną w złotych,

Oz – opłatę zastępczą nieuiszczoną przez towarowy dom maklerski lub dom maklerski obliczoną według wzoru, o którym mowa w art. 9a ust. 13, w stosunku do energii elektrycznej zużytej przez przedsiębiorstwo energetyczne na własny użytek, a niewskazanej w deklaracji, o której mowa w art. 9a ust. 10.

2d. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadku określonym w ust. 1 pkt 34 wynosi 10 000 zł.”.

Art. 171.

W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197) w art. 2 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) prawa majątkowe wynikające ze świadectw, o których mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.[21)]), oraz ze świadectw pochodzenia i świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, o których mowa w ustawie z dnia … o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. …);”.

Art. 172.

W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o dozorze technicznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 963, z późn. zm.[22)]) w art. 37 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) wykonywanie zadań określonych w przepisach ustawy z dnia … o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. …).”.

Art. 173.

[21)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942 i 1101.

[22)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1611 oraz z 2014 r. poz. 822.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.[23)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 w ust. 7:
   a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
      „4) wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.[24)]);”,
   b) po pkt 4a dodaje się pkt 4b w brzmieniu:
      „4b) wpływy z opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. …);”;
2) w art. 401c ust. 5 otrzymuje brzmienie:
   „5. Środki Narodowego Funduszu w wysokości nie mniejszej niż kwota przychodów, o których mowa w art. 401 ust. 7 pkt 4–4b, po pomniejszeniu o koszty obsługi tych przychodów, przeznacza się na wspieranie:
      1) poprawy efektywności energetycznej, w tym wysokosprawnej kogeneracji, w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
      2) przedsięwzięć termomodernizacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o wspieraniu termomodernizacji i remontów (Dz. U. z 2014 r. poz. 712);
      3) rozwoju instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu ustawy z dnia … o odnawialnych źródłach energii, wraz z niezbędnymi do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła obiektami budowlanymi i urządzeniami, oraz budowy lub przebudowy sieci służących przyłączaniu tych instalacji, w szczególności na:
         a) nabycie lub montaż mikroinstalacji lub małych instalacji w rozumieniu ustawy z dnia … o odnawialnych źródłach energii,
         b) nabycie stacji redukcyjno-gazowych umożliwiających przyłączenie instalacji odnawialnego źródła energii służących do wytwarzania biogazu rolniczego;
      4) rozwoju produkcji instalacji odnawialnego źródła energii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
      5) innych działań związanych z instalacjami odnawialnego źródła energii lub wytwarzaniem energii z tych źródeł, w szczególności na:
         a) promowanie wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej w tych instalacjach,
         b) opracowywanie lub wdrażanie nowych technik lub technologii wytwarzania energii elektrycznej w instalacjach odnawialnego źródła energii lub wykorzystywania energii wytwarzanej w tych instalacjach.”.

[23)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238 oraz z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146 i 1322.

[24)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942 i 1101.

Art. 174.

W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, z późn. zm.[25)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 67 w ust. 1 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) zamówienie na dostawy jest dokonywane na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów o giełdach towarowych, w tym na giełdzie towarowej innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego, lub gdy dokonuje zakupu świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia biogazu rolniczego i świadectw pochodzenia z kogeneracji na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów o giełdach towarowych, w tym na giełdzie towarowej innych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego;”;

2) w art. 138a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamawiający prowadzący działalność, o której mowa w art. 132 ust. 1 pkt 1 i 3, nie stosują ustawy do udzielania zamówień sektorowych na dostawy energii elektrycznej, paliw gazowych lub ciepła oraz paliw do wytwarzania energii oraz zakupu świadectw pochodzenia, świadectw pochodzenia biogazu rolniczego i świadectw pochodzenia z kogeneracji w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.[26)]), lub w celu wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. ...).”.

Art. 175.

W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1643) w art. 2 w ust. 1 pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) inne paliwa odnawialne – paliwa pochodzące z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu ustawy z dnia … o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. …), stosowane w silnikach;”.

Rozdział 11

Przepisy przejściowe

Art. 176.

Od dnia wejścia w życie rozdziału 4 stawka netto opłaty, o której mowa w art. 95 ust. 1, wynosi 2,27 złote za 1 MWh i obowiązuje do końca roku kalendarzowego, w którym rozdział 4 wszedł w życie.

Art. 177.

[25)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984, 1047 i 1473 oraz z 2014 r. poz. 423, 768, 811, 915, 1146 i 1232.

[26)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238 oraz z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942 i 1101.

1. Świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego wydane przed dniem wejścia w życie rozdziału 4 zachowują ważność.
2. Do wykonania i rozliczenia obowiązku, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 8 ustawy zmienianej w art. 170, za okres przed dniem wejścia w życie art. 170 pkt 5, oraz w zakresie kar pieniężnych za nieprzestrzeganie tego obowiązku w tym okresie stosuje się przepisy dotychczasowe.
3. Do spraw o wydanie świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.
4. Do spraw o wydanie świadectwa pochodzenia i świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego, dla energii elektrycznej i biogazu rolniczego wytworzonych przed dniem wejścia w życie rozdziału 4, wszczętych na podstawie wniosków złożonych po dniu wejścia w życie rozdziału 4, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 178.

Przepisy dotyczące obowiązku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się w terminie do dnia 30 czerwca 2019 r.

Art. 179.

Wysokość jednostkowej opłaty zastępczej ogłoszonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 9a ust. 8c ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, jako obowiązującej w roku wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązuje w okresie, na jaki została ogłoszona.

Art. 180.

W latach 2015 i 2016 obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji realizowanych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– wynosi odpowiednio 14% i 15%.

Art. 181.

1. Umowy o przyłączenie do sieci, o których mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 170, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie których nie zrealizowano przyłączenia do sieci do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, należy dostosować do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Niedostosowanie umów, o którym mowa w zdaniu pierwszym, do wymagań określonych w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, stanowi podstawę prawną do wypowiedzenia tych umów z upływem tego terminu.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przewidywany termin dostarczenia po raz pierwszy do sieci energii elektrycznej wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii nie może być dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – 72 miesiące, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba, że umowa o przyłączenie przewidywała krótszy termin.

Art. 182.

1. Podmiot, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zawarł z przedsiębiorstwem energetycznym umowę o przyłączenie do sieci, o której mowa w art. 7 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 170, i określony w umowie termin dostarczenia po raz pierwszy energii elektrycznej, wytworzonej w instalacji odnawialnego źródła energii jest dłuższy niż 48 miesięcy, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wykorzystującej do wytworzenia energii elektrycznej energię wiatru na morzu – jest dłuższy niż 72 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przedkłada temu przedsiębiorstwu energetycznemu aktualizację harmonogramu przyłączenia, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Uchybienie temu terminowi zwalnia przedsiębiorstwo energetyczne z obowiązku dostosowania harmonogramu przyłączenia do wymagań niniejszej ustawy.
2. W przypadku gdy z powodu nie dostosowania harmonogramu realizacji umowy o przyłączenie do sieci do wymagań określonych w niniejszej ustawie, nastąpi wypowiedzenie umowy, strona umowy jest zobowiązana do zapłaty na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego, wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, opłaty w wysokości poniesionych przez to przedsiębiorstwo nakładów na budowę przyłącza, w tym nakładów na rozbudowę sieci elektroenergetycznej związanej z przyłączeniem instalacji, o której mowa w art. 7 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 170, oraz zobowiązań tego przedsiębiorstwa energetycznego wobec osób trzecich związanych z wygaśnięciem umowy o przyłączenie instalacji do sieci elektroenergetycznej. Jeżeli koszty poniesione przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej są niższe od dokonanej wpłaty tytułem opłaty za przyłączenie do sieci, przedsiębiorstwo to niezwłocznie zwraca różnicę.

Art. 183.

Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie art. 170 pkt 5, dotyczących świadectw pochodzenia z kogeneracji, o których mowa w art. 9l ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 184.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy ogłosi średnie ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym w poprzednim kwartale, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18a ustawy zmienianej w art. 170, w terminie 90 dni od dnia zakończenia kwartału, w którym rozdział 4 wszedł w życie.

Art. 185.

Do dnia wyznaczenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki sprzedawcy zobowiązanego, o którym mowa w art. 40 ust. 1, podmiotem obowiązanym do zakupu energii elektrycznej, o której mowa w niniejszej ustawie, jest sprzedawca z urzędu w rozumieniu ustawy zmienianej w art. 170.

Art. 186.

Do gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie ustawy zmienianej w art. 170 przepisy art. 120 ust. 9–14 dotyczące rozdzielania gwarancji pochodzenia stosuje się odpowiednio.

Art. 187.

W przypadku gwarancji pochodzenia wydanych lub uznanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie ustawy zmienianej w art. 170, podmiot, o którym mowa w art. 122 ust. 1, wydaje podmiotowi posiadającemu konto w rejestrze gwarancji pochodzenia dokument potwierdzający przysługujące temu podmiotowi gwarancje pochodzenia w celu potwierdzenia odbiorcy końcowemu, iż określona w tym dokumencie ilość energii elektrycznej wprowadzona do sieci dystrybucyjnej lub do sieci przesyłowej została wytworzona w odnawialnym źródle energii wskazanym w tych gwarancjach pochodzenia.

Art. 188.

1. Koncesje na wytwarzanie energii elektrycznej udzielone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.
2. Postępowania o udzielenie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej wytwórcom energii elektrycznej w mikroinstalacji wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 189.

1. Wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy posiadają ważne koncesje na wykonywanie działalności

gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, wpisuje się z urzędu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zgodnie z zakresem koncesji.

2. Do dnia doręczenia wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, zaświadczenia o dokonaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, zachowuje moc koncesja wydana na podstawie ustawy zmienianej w art. 170.
3. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, może wezwać wytwórcę, o którym mowa w ust. 1, do uzupełnienia danych objętych zakresem wpisu, w terminie 60 dni od dnia doręczenia wezwania.
4. Po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 3, organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wydaje decyzję o wykreśleniu wytwórcy, o którym mowa w ust. 1, z rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7.
5. Organ prowadzący rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 7, potwierdza dokonanie wpisu do rejestru przez wydanie zaświadczenia, nie później niż w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 190.

1. Wytwórcy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wytwarzają energię elektryczną wyłącznie z biopłynów na podstawie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej wydanej na podstawie art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy złożą wniosek o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 34 ust. 1.
2. Koncesje, o których mowa w ust. 1, wygasają:
   1) z dniem wpisu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 34 ust. 1;
   2) po bezskutecznym upływie terminu, o którym mowa w ust. 1.

Art. 191.

Wnioski o udzielenie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, złożone przez wytwórców energii elektrycznej w małej instalacji lub wyłącznie z biopłynów, dla której przepisy ustawy zmienianej w art. 170 nie przewidują obowiązku uzyskania koncesji, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa odpowiednio w art. 7 oraz w art. 34.

Art. 192.

1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy rejestr działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, staje się rejestrem działalności regulowanej, o którym mowa w art. 23.
2. Podmioty wpisane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w

art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, z wyłączeniem podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru działalności regulowanej, uznaje się za wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 23.

Art. 193.

1. Wnioski o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się wnioskami o wpis do rejestru, o którym mowa w art. 23.
2. Postępowania w sprawach o wpis do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9p ust. 1 ustawy zmienianej w art. 170, podmiotów wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła z biogazu rolniczego w mikroinstalacji, dla których niniejsza ustawa nie przewiduje obowiązku wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 23 tej ustawy, wszczęte i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy umarza się.

Art. 194.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

1) art. 9a ust. 9 i 11 ustawy zmienianej w art. 170 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 60–62, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie rozdziału 4;
2) art. 9a ust. 10 ustawy zmienianej w art. 170 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 9a ust. 19 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 24 miesięcy od dnia wejścia w życie art. 170 pkt 5;
3) art. 20v oraz art. 20za ustawy zmienianej w art. 170 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 144 oraz art. 149, nie dłużej niż przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 195.

Opłaty zastępcze, o których mowa w art. 9a ust. 1 pkt 2 i ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, oraz kary pieniężne wymierzane na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a tej ustawy, w brzmieniu dotychczasowym, uiszczone na rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej po dniu wejścia w życie art. 173 pkt 1 lit. a, oraz wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 28–30 ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, przekazane po dniu wejścia w życie art. 173 pkt 1 lit. a, stanowią przychód Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i są uwzględniane przy ustalaniu wysokości zobowiązania określonego w art. 401c ust. 5 ustawy zmienianej w art. 173.

Art. 196.

1. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość współczynnika korygującego, o którym mowa w art. 44 ust. 10, w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r.
2. Rada Ministrów po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, maksymalną ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej z odnawialnych źródeł energii, o której mowa w art. 72, w terminie do dnia 31 stycznia 2015 r.

Art. 197.

Minister właściwy do spraw gospodarki po raz pierwszy określi, w drodze rozporządzenia, ilość i wartość energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW, jaka powinna zostać zakupiona po przeprowadzeniu aukcji w następnym roku kalendarzowym, w terminie do dnia 15 lutego 2015 r.

Art. 198.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy ogłosi aukcje, o której mowa w art. 73, w terminie 90 dni od dnia wejścia w życie rozdziału 4.

Art. 199.

Zbiorczy raport roczny, o którym mowa w art. 17 ust. 1, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 200.

Zbiorcze raporty roczne, o których mowa w art. 32 ust. 1 oraz w art. 35 ust. 2, Prezes Agencji Rynku Rolnego po raz pierwszy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych, ministrowi właściwemu do spraw środowiska oraz Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki za rok kalendarzowy następujący po roku wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 201.

Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 6 ust. 3, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego po raz pierwszy przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 202.

Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 22 ust. 1, operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego oraz operator systemu dystrybucyjnego gazowego po raz pierwszy przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 203.

Sprawozdanie kwartalne, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 7, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie małych instalacji po raz pierwszy przekazuje Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 204.

Sprawozdania kwartalne, o których mowa w art. 25 pkt 6 lub w art. 35 ust. 1 pkt 6, wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego lub wytwórca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie biopłynów po raz pierwszy przekazują Prezesowi Agencji Rynku Rolnego za kwartał roku kalendarzowego następujący po kwartale, w którym niniejsza ustawa weszła w życie.

Art. 205.

1. Rada Ministrów dokonuje przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedkłada Sejmowi informację o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami zmian nie rzadziej niż raz na 3 lata.
2. Pierwszego przeglądu funkcjonowania mechanizmów i instrumentów wspierających wytwarzanie energii elektrycznej lub ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz wytwarzanie biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii po wejściu w życie niniejszej ustawy i przedłożenia Sejmowi informacji o skutkach jej obowiązywania wraz z propozycjami zmian Rada Ministrów dokona nie później niż w terminie do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 206.

Przez osobę, o której mowa w art. 9v oraz w art. 9x ustawy zmienianej w art. 170, w brzmieniu dotychczasowym, rozumie się wytwórców, o których mowa w art. 4 ust. 1 oraz w art. 19 ust. 1.

Rozdział 12
Przepisy końcowe

Art. 207.

1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:
   1) 2015 r. – 5 291 183 zł;
   2) 2016 r. – 4 189 920 zł;
   3) 2017 r. – 4 833 324 zł;
   4) 2018 r. – 5 073 324 zł;
   5) 2019 r. – 4 833 324 zł;
   6) 2020 r. – 4 833 324 zł;
   7) 2021 r. – 100 000 zł;

8) 2022 r. – 100 000 zł;
9) 2023 r. – 100 000 zł;
10) 2024 r. – 100 000 zł.

2. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.
3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.
4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 208.

1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na powołanie Operatora Rozliczeń Energii Odnawialnej S.A. wynosi w:
   1) 2015 r. – 274 000 zł;
   2) latach 2016–2025 – 0 zł.
2. Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.
3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.
4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 209.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) rozdziału 4, z wyjątkiem:
   a) art. 75 oraz art. 76, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2015 r.,
   b) art. 53 ust. 1, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszej ustawie ze wspólnym rynkiem,
2) art. 169,
3) art. 170 pkt 5, 7–9, 10 w zakresie uchylanego art. 9o, pkt 12 w zakresie uchylanego art. 9v, uchylanego art. 9x w zakresie, w jakim odsyła do stosowania art. 9v, pkt 19, 20 i 27,
4) art. 173 pkt 1 lit. a,

– które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.